

Europeiska unionens officiella tidning

L 354



Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

11 december 2014

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1310/2014 av den 8 oktober 2014 om ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1311/2014 av den 10 december 2014 om ändring av förordning (EG) nr 976/2009 vad gäller definitionen av ett Inspire-metadataelement** 6
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 1312/2014 av den 10 december 2014 om ändring av förordning (EU) nr 1089/2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG vad gäller interoperabilitet för rumsliga datatjänster** 8
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1313/2014 av den 10 december 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009** 17
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1314/2014 av den 10 december 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 38
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1315/2014 av den 10 december 2014 om fastställande av tilldelningskoefficienten för de kvantiteter som begärts i ansökningar om importlicens som lämnats in under perioden 20 november 2014–30 november 2014 och om fastställande av de kvantiteter som ska läggas till den kvantitet som fastställts för delperioden 1 juli 2015–31 december 2015 inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom förordning (EG) nr 2535/2001 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 41

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2014/892/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 9 december 2014 om ändring av bilaga II till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att vissa regioner i Frankrike är officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*)** [delgivet med nr C(2014) 9218] ⁽¹⁾ 45

2014/893/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 9 december 2014 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av EU-miljömärket till kosmetiska produkter som sköljs bort** [delgivet med nr C(2014) 9302] ⁽¹⁾ 47

III Andra akter

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ **Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 117/14/KOL av den 12 mars 2014 om ändring för nittiofjärde gången av de formella och materiella reglerna inom området för statligt stöd genom antagande av nya riktlinjer för att främja riskfinansinvesteringar och genom förlängning av de befintliga riktlinjerna för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag** 62

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens genomförandebeslut 2014/844/EU, Euratom av den 26 november 2014 om bemyndigande av Maltas användning av vissa ungefärliga uppskattningar för beräkningen av underlaget för egna medel från mervärdesskatt** (EUT L 343, 28.11.2014) 89
- ★ **Rättelse till kommissionens genomförandebeslut 2014/847/EU, Euratom av den 26 november 2014 om ändring av beslut 90/176/Euratom, EEG om bemyndigande för Frankrike att inte ta hänsyn till vissa kategorier av transaktioner och att använda vissa ungefärliga uppskattningar vid beräkning av underlaget för egna medel från mervärdesskatt** (EUT L 343, 28.11.2014) 89
- ★ **Rättelse till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 887/2013 av den 11 juli 2013 om ersättande av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 om medborgarinitiativet** (EUT L 247, 18.9.2013) 90

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1310/2014

av den 8 oktober 2014

om ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden**(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, särskilt artikel 65.5 a, b och c, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma resolutionsnämnden (nedan kallad *nämnden*) inrättades i enlighet med förordning (EU) nr 806/2014 och har i uppdrag att tillämpa de enhetliga bestämmelser som anges i den förordningen och att förvalta den gemensamma resolutionsfonden. I artikel 58 i den förordningen anges att nämnden ska ha en egen budget som inte ingår i unionens budget.
- (2) I artikel 65.3 i förordning (EU) nr 806/2014 anges att nämnden ska fastställa och samla in bidrag till nämndens administrativa utgifter från varje enhet som avses i artikel 2 i den förordningen. Dessa enheter utgörs av kreditinstitut som är etablerade i deltagande medlemsstater i den betydelse som avses i artikel 2 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽²⁾ samt moderföretag, värdepappersföretag och finansiella institut som är etablerade i deltagande medlemsstater, när de omfattas av gruppbaserad tillsyn av Europeiska centralbanken (ECB) i enlighet med artikel 4.1 g i förordning (EU) nr 1024/2013. I deltagande medlemsstater etablerade filialer till kreditinstitut som är etablerade i icke-deltagande medlemsstater bör inte omfattas av denna förordning.
- (3) Enligt artikel 59 i förordning (EU) nr 806/2014 ska bidragen till nämndens administrativa utgifter utgöra inkomster i del I i nämndens budget och täcka de utgifter som anges i samma del i budgeten, vilka utgifter minst ska omfatta personal, ersättningar, administration, infrastruktur, vidareutbildning och drift.
- (4) Under 2014 kommer nämnden inte att ha den särskilda infrastruktur och operativa förmåga som krävs för att samla in bidrag för täckande av dess administrativa utgifter för 2014 och 2015 från samtliga de enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014. Inte desto mindre behöver nämnden under 2014 samla in de inkomster som krävs för att finansiera dess administrativa utgifter enligt del I i dess budget för dessa två år. Nämndens administrativa utgifter för både 2014 och 2015 av den provisoriska perioden uppskattas till 22 miljoner euro.

⁽¹⁾ EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (5) Man bör införa en tillfällig lösning som möjliggör för nämnden att samla in bidrag för täckande av dess administrativa utgifter för 2014 och 2015 samtidigt som beräkningen och insamlingen av dessa bidrag kan utföras med hjälp av nämndens mycket begränsade resurser och inom en mycket kort tidsram. Detta bör vara möjligt om man fastställer att beräkningen och insamlingen av bidrag för täckande av nämndens administrativa utgifter utförs i två steg, först med hjälp av ett provisoriskt system under nämndens första skede och därefter med hjälp av ett slutligt system.
- (6) Endast de enheter som på högsta konsolideringsnivå inom de deltagande medlemsstaterna har underrättats av ECB om dess beslut att betrakta dem som betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 och i enlighet med artikel 147.1 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽¹⁾ och som nämns på den lista som är offentliggjord på ECB:s webbplats den 4 september 2014 (nedan kallade *betydande enheter*), med undantag för de betydande enheter som är dotterföretag till grupper som redan beaktats, förskottera hela beloppet av delbetalningar för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden. De enheter som skulle betraktas som betydande och underrättas om detta av ECB mellan den 5 september 2014 och utgången av den provisoriska perioden bör inte omfattas av skyldigheten att göra delbetalningar av bidrag. I detta syfte bör ett provisoriskt system med delbetalningar av bidrag (nedan kallade *delbetalningar*) inrättas som gör det möjligt för nämnden att under den provisoriska perioden samla in delbetalningar från betydande enheter för täckande av dess utgifter.
- (7) Ett sådant provisoriskt system är proportionellt eftersom de enheter som kommer att göra delbetalningar svarar för omkring 85 % av de totala tillgångarna för de kreditinstitut som omfattas av förordning (EU) nr 806/2014 och eftersom det är lätt att identifiera dessa enheter. Under denna preliminära fas bör denna metod för beräkning och insamling av delbetalningar innebära minsta möjliga administrativa börda för både nämnden och de berörda enheterna.
- (8) När nämnden har fått den nödvändiga strukturen och operativa förmågan kommer kommissionen att anta ett slutligt system för administrativa bidrag på grundval av vilket bidragen kommer att beräknas och samlas in.
- (9) Enligt det slutliga systemet ska bidragen från de enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014 beräknas och samlas in enligt de slutliga bestämmelserna. Bidragen från de betydande enheter som omfattas av det provisoriska systemet bör räknas om så att de beaktar de belopp som dessa enheter betalat inom ramen för det provisoriska systemet.
- (10) Eventuella skillnader mellan de delbetalningar som görs på grundval av det provisoriska systemet och de bidrag som beräknats i enlighet med det slutliga systemet bör regleras vid beräkningen av bidragen till nämndens administrativa utgifter för det år som följer på utgången av den provisoriska perioden.
- (11) För att nämnden ska kunna tas i drift den 1 januari 2015, enligt artikel 98.1 i förordning (EU) nr 806/2014, och kunna påbörja de uppgifter som förtecknas i artikel 99.3 i den förordningen brådskar det med att inrätta ett enkelt och ändamålsenligt system som kan genomföras snabbt och enkelt under nämndens initiala skede, så att den kan få de ekonomiska resurser som krävs för att inrätta sin organisationsstruktur och rekrytera den personal som behövs för utförande av dess uppgifter enligt den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler om följande:

- a) Ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag till nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.
- b) En metod för beräkning av de delbetalningar som ska samlas in i förväg från varje betydande enhet, för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.
- c) Ett förfarande och villkoren för nämndens insamling av de delbetalningar som avses i led b.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

- d) Villkor för uppskjutande av beräkningen och insamlingen av bidrag från enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014 och som inte utgör betydande enheter, för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.
- e) Villkor för justering av bidragen från de betydande enheterna till nämndens administrativa utgifter efter den provisoriska perioden, för att beakta eventuella skillnader mellan de delbetalningar som förskötterats på grundval av det provisoriska systemet och de bidrag som ska betalas för den provisoriska perioden enligt det slutliga systemet.

Artikel 2

Tillämpningsområde och mål

Denna förordning ska tillämpas på de enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014.

De delbetalningar som insamlas av nämnden enligt denna förordning får enbart användas för att täcka nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.

Nämnden ska utöva en sund ekonomisk förvaltning och budgetkontroll på samtliga utgiftsområden.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i förordning (EU) nr 806/2014 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *delbetalningar* eller *delbetalningar av bidrag*: de delbetalningar av bidrag som nämnden ska samla in i enlighet med denna förordning för att täcka sina administrativa utgifter under den provisoriska perioden.
- b) *nämndens administrativa utgifter*: utgifter enligt del I i nämndens budget under den provisoriska perioden.
- c) *totala tillgångar*: det totala värdet av tillgångarna enligt raden "totala tillgångar" på den i relevanta fall konsoliderade balansräkningen för en betydande enhet, som det rapporterats enligt relevant unionslagstiftning för tillsynsändamål per den 31 december 2013 eller, om räkenskapsåret löper ut senare än den 31 december, per det tillämpliga rapportdatumet för räkenskapsåret 2013.
- d) *betydande enheter*: enheter som på högsta konsolideringsnivå inom de deltagande medlemsstaterna har underrättats av ECB om dess beslut att betrakta dem som betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 och i enlighet med artikel 147.1 i förordning (EU) nr 468/2014 och som nämns på den lista som är offentliggjord på ECB:s webbplats den 4 september 2014, med undantag för de betydande enheter som är dotterföretag till en grupp som redan beaktats för denna definition och i deltagande medlemsstater etablerade filialer till kreditinstitut som är etablerade i icke-deltagande medlemsstater.
- e) *delbetalningsbesked*: ett besked som anger beloppet av en delbetalning av bidrag som samlas in i förväg och som utfärdas till varje relevant betydande enhet i enlighet med denna förordning.
- f) *den provisoriska perioden*: den period som inleds den 19 augusti 2014 och löper ut den 31 december 2015 eller den dag det slutliga system för administrativa bidrag som antas av kommissionen enligt artikel 65.5 a i förordning (EU) nr 806/2014 börjar tillämpas, beroende på vilken dag som infaller senast.
- g) *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.2 i i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Provisoriskt system för delbetalningar av bidrag

1. Samtliga de enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014 ska betala bidrag för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Nämnden ska beräkna och i förväg samla in de delbetalningar av bidrag som ska göras av betydande enheter för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.

3. Beräkningen och insamlingen av bidrag till nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden från de enheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014 men som inte är betydande enheter, ska skjutas upp till och med utgången av den provisoriska period som avses i artikel 3 f.

Artikel 5

Beräkning av delbetalningar

1. Nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden ska utgöra basen för fastställande av de delbetalningar av bidrag som ska förskottas av de betydande enheterna.

2. Den delbetalning som ska göras av varje betydande enhet ska beräknas genom att man multiplicerar nämndens administrativa utgifter för 2014 och 2015 eller, om den provisoriska perioden sträcker sig utöver den 31 december 2015, fram till och med det relevanta datumet, med kvoten mellan den betydande enhetens totala tillgångar och den sammanlagda summan av samtliga betydande enheters totala tillgångar, som dessa värden rapporteras per den 31 december 2013 eller, om räkenskapsåret löper ut senare än den 31 december, per det tillämpliga rapportdatumet för räkenskapsåret 2013.

Artikel 6

Reglering

1. Beloppet av bidrag från varje enhet som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014 för täckande av nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden ska beräknas (räknas om) i enlighet med det slutliga system för administrativa bidrag som antas av kommissionen i enlighet med artikel 65.5 a i samma förordning (nedan kallat *det slutliga systemet*).

2. Eventuella skillnader mellan de delbetalningar som görs på grundval av det provisoriska systemet och de bidrag som avses i punkt 1 och som beräknas i enlighet med det slutliga systemet ska regleras vid beräkningen av bidragen för täckande av nämndens administrativa utgifter för det år som följer på den provisoriska perioden. Justeringen ska ske genom att man minskar eller ökar bidraget till nämndens administrativa utgifter för det året.

3. Om den skillnad som avses i punkt 2 är större än det bidrag som ska betalas för det året, ska justeringen fortsätta under det påföljande året.

Artikel 7

Underrättelse och betalning

1. Ett delbetalningsbesked ska av nämnden utfärdas och skickas till varje betydande enhet med rekommenderat brev och med någon form av mottagningsbevis.

2. I delbetalningsbeskedet ska anges beloppet av det bidrag som ska förskottas av den betydande enheten för att täcka nämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.

3. I delbetalningsbeskedet ska anges hur bidraget ska betalas. Den betydande enheten ska iaktta de betalningsvillkor som anges i delbetalningsbeskedet.

4. Den betydande enheten ska betala det belopp som anges i delbetalningsbeskedet som ett engångsbelopp inom 30 dagar från dagen för underrättelsen av delbetalningsbeskedet.

5. Om en betydande enhet bara betalar en del av beloppet, inte betalar alls eller inte iakttar andra betalningsvillkor enligt delbetalningsbeskedet ska enheten, utan att det påverkar tillämpningen av andra åtgärder som är tillgängliga för nämnden, åläggas en daglig dröjsmålsränta för det utestående beloppet av delbetalningen.

Dröjsmålsränta ska beräknas dagligen på förfallet belopp till en räntesats som motsvarar den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner, vilken offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* och som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, med tillägg av åtta procentenheter och från och med förfallodagen för delbetalningen.

6. Den dagliga dröjsmålsränta som avses i punkt 5 ska vara verkställbar. Verkställigheten ska följa de processrättsliga regler som gäller i den deltagande medlemsstaten. Beslutet om verkställighet ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den myndighet som varje deltagande medlemsstats regering ska utse för detta ändamål och som den ska meddela nämnden och domstolen.

Artikel 8

Rapportering

De relevanta behöriga myndigheterna ska tio dagar efter denna förordnings ikraftträdande meddela nämnden kontakttuppgifter för betydande enheter och värdet på deras totala tillgångar, som det rapporterats per den 31 december 2013 eller, om räkenskapsåret löper ut senare än den 31 december, per det tillämpliga rapportdatumet för räkenskapsåret 2013.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1311/2014**av den 10 december 2014****om ändring av förordning (EG) nr 976/2009 vad gäller definitionen av ett Inspire-metadataelement**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.1, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 ⁽²⁾ fastställs genomförandebestämmelser för alla nättjänster, utom de tjänster som gör det möjligt att aktivera rumsliga datatjänster.
- (2) Rumsliga datatjänsters interoperabilitet kännetecknas av kapaciteten att kommunicera, verkställa eller överföra data dem emellan. En förutsättning för att aktivera rumsliga datatjänster är att den relevanta informationen är åtkomlig. Genom de söktjänster som föreskrivs i direktiv 2007/2/EG, med genomförandebestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 976/2009, tillhandahåller medlemsstaterna de metadataelement som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1205/2008 ⁽³⁾. Genom genomförandebestämmelserna för rumsliga datatjänster enligt kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 ⁽⁴⁾ införs nya metadataelement för rumsliga datatjänster. Därför måste definitionen av metadataelement i kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 uppdateras för att möjliggöra sökning och tillgång i fråga om nya metadataelement med medlemsstaternas söktjänster.
- (3) Förordning (EG) nr 976/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättas genom artikel 22 i direktiv 2007/2/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 i förordning (EG) nr 976/2009 ska punkt 7 ersättas med följande:

”7. *Inspire-metadataelement*: ett metadataelement som förtecknas i del B i bilagan till förordning (EG) nr 1205/2008 eller i del B i bilaga V, del B i bilaga VI och del B i bilaga VII till kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 ^(*).

^(*) Kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 av den 23 november 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG vad gäller interoperabilitet för rumsliga datamängder och datatjänster (EUT L 323, 8.12.2010, s. 11).”

⁽¹⁾ EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 av den 19 oktober 2009 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG med avseende på nättjänster (EUT L 274, 20.10.2009, s. 9).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1205/2008 av den 3 december 2008 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG om metadata (EUT L 326, 4.12.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 av den 23 november 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG vad gäller interoperabilitet för rumsliga datamängder och datatjänster (EUT L 323, 8.12.2010, s. 11).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2014.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNKER

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1312/2014**av den 10 december 2014****om ändring av förordning (EU) nr 1089/2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG vad gäller interoperabilitet för rumsliga datatjänster**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.1, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 ⁽²⁾ fastställs de tekniska arrangemangen endast för interoperabilitet för rumsliga datamängder.
- (2) Rumsliga datatjänsters interoperabilitet kännetecknas av deras förmåga att inbördes kommunicera, exekvera eller överföra data. Därför måste rumsliga datatjänster dokumenteras ytterligare med fler metadata. I mindre grad handlar det också om harmonisering av tjänsteinnehållet, till skillnad mot genomförandebestämmelserna för rumsliga datamängder.
- (3) Vid utarbetandet av genomförandebestämmelserna för direktiv 2007/2/EG lades tonvikten först på bastjänsterna, dvs. nättjänsterna, med kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 ⁽³⁾ och på interoperabiliteten för rumsliga datamängder i förordning (EU) nr 1089/2010. Förordning (EU) nr 1089/2010 bör därför nu ändras så att den innefattar genomförandebestämmelser för de rumsliga datatjänsterna.
- (4) De åtgärder som anges i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 22 i direktiv 2007/2/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1089/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

*"Artikel 1***Syfte och tillämpningsområde**

1. I denna förordning fastställs kraven för de tekniska arrangemangen för interoperabilitet och, där så är möjligt, harmonisering av rumsliga datamängder och datatjänster som motsvarar de teman som anges i bilagorna I, II och III till direktiv 2007/2/EG.
2. Denna förordning gäller inte för de nättjänster som omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 ^(*).

^(*) Kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 av den 19 oktober 2009 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG med avseende på nättjänster (EUT L 274, 20.10.2009, s. 9)."

⁽¹⁾ EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1089/2010 av den 23 november 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG vad gäller interoperabilitet för rumsliga datamängder och datatjänster (EUT L 323, 8.12.2010, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 976/2009 av den 19 oktober 2009 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG med avseende på nättjänster (EUT L 274, 20.10.2009, s. 9).

2. I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 31–38:

- ”31. *åtkomstpunkt* (end point): den internetadress som används för att direkt anropa en operation som tillhandahålls av en rumslig datatjänst.
32. *accesspunkt* (access point): en internetadress som innehåller en detaljerad beskrivning av en rumslig datatjänst, inklusive en förteckning över åtkomstpunkter som gör det möjligt att exekvera den.
33. *anropbar rumslig datatjänst* (invocable spatial data service): en datatjänst med alla följande egenskaper:
- a) En rumslig datatjänst med metadata som uppfyller kraven i kommissionens förordning (EG) nr 1205/2008 (*).
 - b) En rumslig datatjänst med minst en resurslokator som är en accesspunkt.
 - c) En rumslig datatjänst som överensstämmer med en dokumenterad och allmänt tillgänglig uppsättning tekniska specifikationer som ger den information som är nödvändig för dess exekvering.
34. *interoperabel rumslig datatjänst* (interoperable spatial data service): en anropbar rumslig datatjänst som uppfyller kraven i bilaga VI.
35. *harmoniserad rumslig datatjänst* (harmonised spatial data service): en interoperabel rumslig datatjänst som uppfyller kraven i bilaga VII.
36. *överensstämmande rumslig datatjänst* (conformant spatial data set): en rumslig datatjänst som uppfyller kraven i denna förordning.
37. *operation* (operation): en funktion som stöds av en rumslig datatjänst.
38. *gränssnitt* (interface): en namngiven uppsättning operationer som beskriver beteendet hos en applikation enligt definitionen i ISO 19119:2005.

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 1205/2008 av den 3 december 2008 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG om metadata (EUT L 326, 4.12.2008, s. 12).”

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Kodlistor och uppräknings typer för rumsliga datamängder”.

- b) I punkt 1 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Kodlistor ska vara någon av följande typer, i enlighet med bilagorna I–IV:”.

4. I artikel 8 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

- ”3. Uppdateringarna av data ska göras tillgängliga för alla relaterade rumsliga datatjänster inom den tidsfrist som anges i punkt 2.”

5. Efter artikel 14 ska följande artiklar införas:

”Artikel 14a

Krav för anropbara rumsliga datatjänster

Senast den 10 december 2015 ska medlemsstaterna tillhandahålla metadata för anropbara rumsliga datatjänster i enlighet med kraven i bilaga V.

Artikel 14b

Arrangemang för interoperabilitet och harmoniseringskrav för anropbara rumsliga datatjänster

Anropbara rumsliga datatjänster som avser de data som ingår i minst en överensstämmande rumslig datamängd ska uppfylla interoperabilitetskraven i bilagorna V och VI och, där så är möjligt, harmoniseringskraven i bilaga VII.”

6. Texten i bilaga I till den här förordningen ska föras in som bilaga V.
7. Texten i bilaga II till den här förordningen ska föras in som bilaga VI.
8. Texten i bilaga III till den här förordningen ska föras in som bilaga VII.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNKER
Ordförande

BILAGA I

"BILAGA V

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR RUMSLIGA DATATJÄNSTER

DEL A

Skriftkonventioner

I likhet med förordning (EG) nr 1205/2008 används följande skriftkonventioner för metadata för rumsliga datatjänster.

Om så anges i beskrivningen av metadataelementen ska värdedomänerna användas med den multiplicitet som anges i de relevanta tabellerna. För en specifik domän definieras varje värde av

- en numerisk identifierare,
- en ledtext för personer vilken kan översättas till unionens olika språk,
- ett språkneutralt namn för datorer (värdet anges inom parentes),
- en valfri beskrivning eller definition.

I tabellen anges följande information:

- Den första kolumnen innehåller en hänvisning till den paragraf i bilagan där metadataelementet eller gruppen av metadataelement definieras.
- Den andra kolumnen innehåller namnet på metadataelementet eller gruppen av metadataelement.
- I den tredje kolumnen specificeras metadataelementets multiplicitet. Uppgiften om multiplicitet ska följa UML-beteckningen (Unified Modelling Language) för multiplicitet, enligt vilken
 - N betyder att det ska finnas endast N förekomster av detta metadataelement i ett resultat,
 - 1..* betyder att det ska finnas minst en förekomst av detta element i ett resultat,
 - 0..1 indikerar att förekomsten av detta metadataelement i ett resultat är villkorad men kan förekomma endast en gång,
 - 0..* indikerar att förekomsten av detta metadataelement i ett resultat är villkorad men att metadataelementet kan förekomma en eller flera gånger,
 - om multipliciteten är 0..1 eller 0..* definierar villkoret när detta metadataelement krävs.
- Den fjärde kolumnen innehåller en villkorlig uppgift om elementets multiplicitet inte gäller för alla typer av resurser. Alla element är obligatoriska under andra förhållanden.

DEL B

Metadataelement för kategori

1. Kategori

Detta är en hänvisning till status för den rumsliga datatjänsten kontra anropbarhet.

Värdedomänen för detta metadataelement är följande:

1.1 Anropbar (invocable)

Den rumsliga datatjänsten är en anropbar rumslig datatjänst.

1.2 Interoperabel (interoperable)

Den rumsliga datatjänsten är en interoperabel rumslig datatjänst.

1.3 Harmoniserad (harmonised)

Den rumsliga datatjänsten är en harmoniserad rumslig datatjänst.

DEL C

Instruktioner för metadataelementens multiplicitet och villkor

De nya metadata som beskriver de rumsliga datatjänsterna ska innehålla de metadataelement eller grupper av metadataelement som anges i tabell 1.

Dessa metadataelement eller grupper av metadataelement ska vara utformade i enlighet med den förväntade multipliciteten och de tillämpliga villkoren i tabell 1.

Om inga villkor anges för ett visst metadataelement ska detta element vara obligatoriskt.

Tabell 1

Metadata för anropbara rumsliga datatjänster

Referens	Nya metadataelement	Multiplicitet	Villkor
1	Kategori	0..1	obligatoriskt för anropbara rumsliga datatjänster

DEL D

Ytterligare krav på metadata som fastställs i förordning (EG) nr 1205/2008

1. Resurslokator

Metadataelementet resurslokator som anges i förordning (EG) nr 1205/2008 ska även innehålla alla accesspunkter från leverantören av den rumsliga datatjänsten och dessa ska entydigt vara identifierade som sådana.

2. Specifikation

Metadataelementet specifikation som anges i förordning (EG) nr 1205/2008 ska också hänvisa till eller innehålla tekniska specifikationer (t.ex. INSPIRE technical guidance, men inte enbart), som den anropbara rumsliga datatjänsten helt överensstämmer med, och tillhandahålla alla nödvändiga tekniska uppgifter (läsbara för människor och, där det är relevant, maskinläsbara) som gör det möjligt att anropa den.”

—

BILAGA II

"BILAGA VI

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR INTEROPERABILITET FÖR ANROPBARA RUMSLIGA DATATJÄNSTER

DEL A

Ytterligare krav på metadata som fastställs i förordning (EG) nr 1205/2008

1. Villkor för tillgång och utnyttjande

De tekniska restriktionerna för tillträde till och användning av den rumsliga datatjänsten ska dokumenteras i metadataelementet 'BEGRÄNSNING AV ÅTKOMST OCH ANVÄNDNING' som anges i förordning (EG) nr 1205/2008.

2. Ansvarig part

Den ansvariga part som anges i förordning (EG) nr 1205/2008 ska åtminstone beskriva den förvaltande ansvariga organisationen, motsvarande den förvaltande ansvariga partens funktion som fastställs i förordning (EG) nr 1205/2008.

DEL B

Metadataelement

3. Identifierare för referenskoordinatsystem

I tillämpliga fall är detta den förteckning över tillgängliga referenskoordinatsystem som stöds av rumsliga datatjänsten.

Varje referenskoordinatsystem som stöds ska anges med hjälp av en identifierare.

4. Tjänstekvalitet

Detta är den lägsta tjänstenivå som förutses av den ansvariga parten för den rumsliga datatjänsten och som förväntas gälla under en tidsperiod.

4.1 Kriterier

Detta är de kriterier som mätningarna hänför sig till.

Värdedomänen för detta metadataelement är följande:

4.1.1 Tillgänglighet (availability)

Beskriver den procentandel av tiden som tjänsten är tillgänglig.

4.1.2 Prestanda (performance)

Beskriver hur snabbt en förfrågan till den rumsliga datatjänsten kan slutföras.

4.1.3 Kapacitet (capacity)

Beskriver de största antal samtidiga förfrågningar som kan uppfyllas med angivna prestanda.

4.2 Mätning

4.2.1 Beskrivning

Beskriver mätningen för varje kriterium.

Värdedomänen för detta metadataelement är fri text.

4.2.2 Värde (value)

Beskriver värdet för mätningen för varje kriterium.

Värdeområden för detta metadataelement är fri text.

4.2.3 Enhet (unit)

Beskriver enheten för mätningen för varje kriterium.

Värdeområden för detta metadataelement är fri text.

DEL C

Instruktioner för metadataelementens multiplicitet och villkor

De metadata som beskriver en interoperabel rumslig datatjänst ska innehålla de metadataelement eller grupper av metadataelement som anges i tabell 1.

Dessa metadataelement eller grupper av metadataelement ska vara utformade i enlighet med den förväntade multipliciteten och de tillämpliga villkoren i tabell 1.

Om inga villkor anges för ett visst metadataelement ska detta element vara obligatoriskt.

Tabell 1

Metadata för interoperabla rumsliga datatjänster

Referens	Nya metadataelement	Multiplicitet	Villkor
1	Identifierare för referenskoordinatsystem	1..*	Obligatoriskt om relevant
2	Tjänstekvalitet	3..*"	

BILAGA III

"BILAGA VII

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR HARMONISERING AV INTEROPERABLA RUMSLIGA DATATJÄNSTER

DEL A

Egenskaper

1. Tjänstekvalitet

Sannolikheten för att en harmoniserad rumslig datatjänst är tillgänglig ska alltid vara 98 % av tiden.

2. Kodning av utdata

En harmoniserad rumslig datatjänst som returnerar rumsliga objekt enligt tillämpningsområdet för direktiv 2007/2/EG ska koda dessa rumsliga objekt i enlighet med denna förordning.

DEL B

Metadataelement

3. Metadata för anrop

Metadataelementen för anrop dokumenterar gränssnitten för den harmoniserade rumsliga datatjänsten och anger åtkomstpunkterna för att möjliggöra maskin-till-maskin-kommunikation.

DEL C

Instruktioner för metadataelementens multiplicitet och villkor

Metadata för harmoniserade rumsliga datatjänster ska innehålla de metadataelement eller grupper av metadataelement som anges i tabell 1.

Dessa metadataelement eller grupper av metadataelement ska vara utformade i enlighet med den förväntade multipliciteten och de tillämpliga villkoren i tabell 1.

Om inga villkor anges för ett visst metadataelement ska detta element vara obligatoriskt.

Tabell 1

Metadata för harmoniserade rumsliga datatjänster

Referens	Nya metadataelement	Multiplicitet	Villkor
1	Metadata för anrop	1..*	

DEL D

Operationer

1. Lista över operationer

En harmoniserad rumslig datatjänst ska tillhandahålla de operationer som anges i tabell 2.

Tabell 2

Operationer för harmoniserade rumsliga datatjänster

Operation	Funktion
Hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst	Tillhandahåller all nödvändig information om tjänsten och beskriver tjänstens kapabilitet

2. Operationen 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst'

2.1 Förfrågan 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst'

2.1.1 Parametrar för förfrågan 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst'

Parametern för förfrågan 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst' anger det naturliga språket för innehållet i svaret på 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst'.

2.2 Svar på 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst'

Svaret på 'hämta metadata om harmoniserad rumslig datatjänst' ska innehålla följande uppsättning parametrar:

- Metadata om harmoniserad rumslig datatjänst.
- Metadata om operationer.
- Språk.

2.2.1 Parametrar för metadata om harmoniserad rumslig datatjänst

Parametrarna för metadata om harmoniserad rumslig datatjänst ska minst innehålla de Inspire-metadataelement för den harmoniserade rumsliga datatjänsten som anges i denna förordning, och som anges i förordning (EG) nr 1205/2008.

2.2.2 Parametrar för metadata om operationer

Parametern 'metadata om operationer' tillhandahåller metadata om operationerna för den harmoniserade rumsliga datatjänsten. Den ska åtminstone beskriva varje operation, och som minimum ska en beskrivning av förmedlade data samt nätadressen ingå.

2.2.3 Parametern språk

Två parametrar för språk ska tillhandahållas:

- Parametern för svarsspråket anger det naturliga språk som används i parametrarna för svaret på 'hämta metadata om harmoniserad datatjänst'.
- Parametern för stödda språk innehåller en lista över de naturliga språk som stöds av den harmoniserade rumsliga datatjänsten."

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1313/2014**av den 10 december 2014****om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.2, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Gällande åtgärder**

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 1355/2008 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*). Åtgärderna infördes i form av en specifik företagstull på 361,40–531,20 euro/ton nettoproduktvikt.
- (2) Åtgärderna upphävdes av Europeiska unionens domstol den 22 mars 2012 ⁽³⁾, men återinfördes den 18 februari 2013 genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 ⁽⁴⁾.

1.2 Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång

- (3) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som nu gäller snart skulle upphöra att gälla ⁽⁵⁾, tog kommissionen den 12 augusti 2013 emot en begäran om översyn av åtgärderna enligt artikel 11.2 i grundförordningen. Begäran ingavs av *Federación Nacional de Asociaciones de Transformados Vegetales y Alimentos Procesados* (Fenaval) såsom företrädare för producenter som svarar för mer än 75 % av unionens sammanlagda produktion av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter.
- (4) Begäran motiverades med att dumpningen sannolikt skulle fortsätta och skadan för unionsindustrin återkomma om de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna upphör att gälla.

1.3 Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång

- (5) Efter samråd med rådgivande kommittén fann kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång, och offentliggjorde den 25 oktober 2013 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång ⁽⁶⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

1.4 Undersökning**1.4.1 Översynsperiod och skadeundersökningsperiod**

- (6) Undersökningen av fortsatt dumpning omfattade perioden 1 oktober 2012–30 september 2013 (nedan kallad *översynsperioden* eller i tabeller ÖP). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2009 fram till översynsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 350, 30.12.2008, s. 35).⁽³⁾ Domstolens dom av den 22 mars 2012 i mål C-338/10 Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt.⁽⁴⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 av den 18 februari 2013 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 49, 22.2.2013, s. 29).⁽⁵⁾ EUT C 94, 3.4.2013, s. 9.⁽⁶⁾ EUT C 310, 25.10.2013, s. 9.

1.4.2 Parter som berörs av undersökningen

- (7) Kommissionen underrättade följande parter om att översynen vid giltighetstidens utgång hade inletts: sökanden, producenterna i unionen och deras intresseorganisationer, kända exporterande producenter i Kina och i tänkbara jämförbara länder, icke närstående importörer i unionen och deras intresseorganisationer, leverantörer till producenter i unionen och deras intresseorganisationer, en konsumentorganisation i unionen som enligt vad som var känt berördes samt företrädare för exportlandet. Dessa parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) Med anledning av det uppenbart stora antalet kinesiska exporterande producenter och icke närstående importörer i unionen ansågs det i enlighet med artikel 17 i grundförordningen lämpligt att undersöka om en stickprovsundersökning var nödvändig. För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads de ovan nämnda parterna att ge sig till känna inom 15 dagar efter det att översynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärs i tillkännagivandet om inledande.
- (9) Eftersom endast en grupp av exporterande producenter i Kina gav sig till känna med den begärda informationen, ansågs ett urval av exporterande producenter inte vara nödvändigt.
- (10) Däremot identifierades 32 icke närstående importörer, och dessa uppmanades att lämna in uppgifter för ett stickprovsförfarande. Sju av dem gav sig till känna och lämnade de uppgifter som krävdes för urvalet. Tre av dem valdes ut, men endast två bekräftade i tid att de var villiga att ingå i urvalet.
- (11) Kommissionen sände på denna grund frågeformulär till berörda parter och till de parter som gav sig till känna inom tidsfristerna i tillkännagivandet om inledande. Svar inkom från fem unionsproducenter, den samarbetsvilliga exporterande producenten i Kina, två icke närstående importörer, åtta leverantörer till unionsproducenter, en sammanslutning av leverantörer till unionsproducenterna och en producent i det jämförbara landet.
- (12) Två intresseorganisationer för importörer gav sig till känna som berörda parter. Fem icke närstående importörer lämnade också synpunkter.
- (13) När det gäller producenter i det jämförbara landet identifierades fyra företag och de uppmanades att lämna nödvändiga uppgifter. Bara ett av dessa företag lämnade de begärda uppgifterna och gick med på ett kontrollbesök.
- (14) Kommissionen kontrollerade alla uppgifter som den ansåg var nödvändiga för att fastställa sannolikheten för fortsatt dumpning och återkommande skada, samt för att fastställa unionens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande berörda parter:
 - a) Unionsproducenter:
 - Halcon Foods S.A.U., Murcia, Spanien.
 - Conservas y Frutas SA, Murcia, Spanien.
 - Agricultura y Conservas SA Algemesí, Valencia, Spanien.
 - Industrias Videca SA, Villanueva de Castellón, Valencia, Spanien.
 - b) Exporterande producent i Kina:
 - Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co., Ltd, Kina och dess närstående företag Zhejiang Merry Life Food Co., Ltd.
 - c) Icke närstående importörer i unionen
 - Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG, Hamburg, Tyskland.
 - I. Schroeder KG (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland.
 - d) Producent i det jämförbara landet:
 - Frigo-Pak Gıda Maddeleri Sanayi Ve Ticaret A.Ş., Turkiet.

1.5 Meddelande av väsentliga omständigheter och möten

- (15) Den 13 oktober 2014 meddelade kommissionen de väsentliga omständigheter och överväganden enligt vilka man ämnade införa antidumpningstullar (nedan kallat *det slutliga meddelandet av uppgifter*). Efter det slutliga meddelandet av uppgifter ingav flera berörda parter skriftliga inlagor med synpunkter på de slutliga undersökningsresultaten. De parter som så önskade gavs möjlighet att bli hörda. Tre importörer begärde och beviljades ett gemensamt möte i närvaro av förhørsombudet för handelsärenden. En europeisk sammanslutning av handlare begärde och beviljades ett möte med kommissionens avdelningar.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (16) Den produkt som berörs av denna översyn är densamma som i den ursprungliga undersökningen, nämligen beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i KN-nummer 2008, med ursprung i Kina (nedan kallad *den berörda produkten*), som för närvarande omfattas av KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90.
- (17) Den berörda produkten erhålls genom skalning och delning av vissa sorter av små citrusfrukter (främst satsumas), som sedan förpackas inlagd i sockersirap, saft eller vatten i olika storlekar för att möta de särskilda krav som gäller för de olika marknaderna.
- (18) Satsumas, klementiner och andra små citrusfrukter går vanligtvis under samlingsnamnet mandariner. De flesta av dessa olika fruktsorter kan användas färska eller för konservering. De liknar varandra och betraktas därför beredda eller konserverade som samma produkt.

2.2 Likadan produkt

- (19) Unionsproducenterna hävdade att den importerade produkten och unionsprodukten är likadana av följande skäl:
- De har samma eller mycket likartade fysiska kännetecken, såsom smak, storlek, form och konsistens.
 - De säljs via samma eller liknande handelskanaler och de konkurrerar huvudsakligen genom priset.
 - De har bägge samma eller likartade slutanvändningsområden.
 - De är lätt utbytbara.
 - De klassificeras enligt samma KN-nummer för tulltaxeändamål.
- (20) Vissa importörer hävdade däremot att den importerade produkten är av högre kvalitet, eftersom den innehåller mindre skadade klyftor (högst 5 %) samt har bättre smak, utseende och struktur än unionsprodukten. Det hävdades också att den importerade produkten luktade annorlunda än unionsprodukten.
- (21) Kommissionen undersökte dessa påståenden och fann mot bakgrund av tillgängliga uppgifter att unionsindustrins påståenden, som nämns i skäl 19, är korrekta.
- (22) Importörernas påståenden måste avvisas på följande grunder:
- a) Att det finns några kvalitetsskillnader, som andelen skadade klyftor, smak, utseende, lukt och struktur påverkar inte produktens grundläggande egenskaper. Den importerade produkten är likafullt utbytbar och har samma eller liknande slutanvändningsområden som unionsprodukten. Unionsproducenterna sålde i själva verket sin produkt, även med en högre andel skadade klyftor, under skadeundersökningsperioden både till importörerna och till samma kategorier av användare/konsumenter (t.ex. snabbköpskedjor och bagerileverantörer), som också betjänas av importörerna. Vidare bekräftade en snabbköpskedja i Europeiska unionen att den sålde produkter med både europeiskt och kinesiskt ursprung under samma varumärke.
 - b) Den maximala andelen på 5 % skadade klyftor är inte någon egenskap som enbart kännetecknar den importerade produkten. Undersökningen visade faktiskt att unionsproducenterna erbjöd en rad olika kvaliteter med olika andel skadade klyftor, däribland med högst 5 % skadade klyftor. Vissa importörer köpte produkten med högst 5 % skadade klyftor från unionsproducenterna.

- (23) Därför befanns den importerade produkten och den som produceras av unionsindustrin, precis som under den ursprungliga undersökningen, vara likadana i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT DUMPNING

3.1 Inledning

- (24) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersöktes det om det var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta om de befintliga åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (25) Såsom nämns i skäl 9 samarbetade bara en grupp av företag, och det var därför inte nödvändigt att välja ett urval av exporterande producenter i Kina. Det berörda företaget svarade för omkring 12–20 % (intervall anges av sekretesskäl) av importen av den berörda produkten från Kina till unionen under översynsperioden.

3.2 Dumpning av importen under översynsperioden

3.2.1 Jämförbart land

- (26) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet bestämmas på grundval av priserna eller det konstruerade värdet i ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi (nedan kallat *det jämförbara landet*) eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet unionen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skäligen grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i unionen för den likadana produkten, vid behov justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.
- (27) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den hade för avsikt att använda Turkiet som jämförbart land för fastställande av normalvärdet för Kina, och uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på detta.
- (28) Inga synpunkter inkom på Turkiet som föreslaget jämförbart land. Inga av de berörda parterna föreslog något alternativ till producenter av likadana produkter i jämförbart land.
- (29) En av de turkiska exporterande producenter som kontaktades, Frigo-Pak, svarade fullständigt på frågeformuläret i tid, och godtog att ett kontrollbesök på plats genomfördes.

3.2.2 Normalvärde

- (30) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet på grundval av kontrollerade uppgifter från producenten i Turkiet. Detta företag sålde inte den likadana produkten på den inhemska marknaden, och normalvärdet konstruerades därför i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen med användning av produktionskostnaderna och, i enlighet med artikel 2.6 b med tillägg av ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och i enlighet med artikel 2.6 c en skälig vinstmarginal. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som används här är producentens faktiska sådana kostnader vid försäljning på hemmamarknaden av andra konserverade produkter, och de uppgick till 10–20 % (intervall anges av sekretesskäl). Den vinstmarginal som används är densamma som den som användes i den ursprungliga undersökningen, dvs. 6,8 %, vilket motsvarar den vinst som EU-industrin uppnådde innan den drabbades av dumpad import från Kina.

3.2.3 Exportpris

- (31) Exportförsäljningen till unionen från den samarbetsvilliga exporterande producenten skedde direkt till oberoende kunder i unionen. Exportpriset fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för produkten vid export från Kina till unionen.

3.2.4 Jämförelse

- (32) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik.
- (33) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset för den samarbetsvilliga exporterande producenten skulle bli rättvis, och i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, gjordes justeringar för skillnader i transport- och försäkringskostnader samt provisioner och kreditkostnader som påverkade priserna och deras jämförbarhet.

3.2.5 Dumpningsmarginal

- (34) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (35) För den samarbetsvilliga exporterande producenten visade jämförelsen att dumpning förelåg. Dumpningsmarginalen uppgick till mer än 60 %.
- (36) För Kina som helhet visade en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga exportpriset för importen av den berörda produkten från Kina, enligt Eurostats uppgifter, och ett vägt genomsnittligt normalvärde (justerade för att återspegla den sannolika produktblandningen för den kinesiska importen med hänsyn till den produktblandning för samarbetsvilliga exporterande producentens försäljning i unionen av jämförbara produkttyper) att betydande dumpning förelåg på ännu högre nivåer.
- (37) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter anförde en europeisk organisation för handlare att man, till skillnad från de kinesiska exporterande producenterna och de spanska producenterna, inte hade någon möjlighet att kontrollera de exakta beräkningarna (dumpning och skada), och bad därför kommissionen att lämna ut närmare uppgifter om beräkningen av dumpning. Under mötet i förhørsombudets närvaro uppgav också tre importörer att de gärna ville få ut uppgifter om beräkningen av dumpning.
- (38) Här bör påpekas att de uppgifter som legat till grund för kommissionens beräkningar innehåller företagshemligheter och sekretessbelagd information. Den samarbetsvilliga exporterande producenten som lämnade uppgifter har i sedvanlig ordning särskilt meddelats detaljerade beräkningar av dumpning och skada, och har varken lämnat några synpunkter eller begärt förtydliganden. Kommissionen kan inte låta andra berörda parter ta del av dessa uppgifter utan att bryta mot sekretessen. Den metod som kommissionen använt, i enlighet med skälen 30–36, delgavs dock alla berörda parter. Under mötet informerade förhørsombudet parterna om att de kunde be honom kontrollera kommissionens beräkningar om de oroade sig för deras riktighet. De tre importörerna bad dock inte förhørsombudet ingripa i detta avseende.
- (39) Trots det beräknade organisationen själv en dumpningsmarginal, där man jämförde genomsnittliga importpriser från Kina enligt Eurostat med genomsnittliga importpriser från Turkiet, också enligt Eurostat. Organisationen fann att jämförelsen tydde på en lägre dumpningsnivå, omkring 30 %. Det bör här för det första framhållas att i en översyn vid giltighetstidens utgång har den exakta dumpningsnivån mindre betydelse än vid en undersökning när tullens storlek fastställs. För det andra byggde kommissionens beräkning, som nämns i skälen 30–33, på faktiska normalvärden från den samarbetsvilliga, kontrollerade turkiska producenten och jämförelsen med de kinesiska exportpriserna gjordes på detaljnivå. De uppgifter som kommissionens beräkning bygger på är därför att betrakta som mycket mer tillförlitliga och precisa än den uppskattning som organisationen lämnade i sina synpunkter på meddelandet av uppgifter.
- (40) Under mötet med förhørsombudet anförde dessutom tre importörer att ingen dumpning förelåg. De grundade det påståendet på att kommissionen funnit att den samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarens genomsnittliga försäljningspris på flera betydande marknader utanför EU låg under det genomsnittliga försäljningspriset på unionsmarknaden. Detta påstående måste avvisas, eftersom dumpning består i att sälja produkter på en viss marknad till ett pris som ligger under normalvärdet, inte till priser som ligger lägre än dem som uppnåtts på andra marknader utanför unionen.

3.3 Utvecklingen för importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

3.3.1 Inledande anmärkning

- (41) Sedan det konstaterats att dumpning förekommit under översynsperioden, undersöktes sannolikheten för att dumpningen skulle fortsätta om åtgärderna skulle upphävas, varvid följande aspekter undersöktes: produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Kina, volymen på och priserna för den dumpade importen från Kina samt unionsmarknadens attraktionskraft när det gäller importen från Kina.
- (42) Under en stor del av översynsperioden gällde inga åtgärder i EU, eftersom de hade upphävts (se skäl 2). Under denna period utan åtgärder nådde importen en topp 2011/2012, följt av en minskning under resten av översynsperioden. Detta återspeglar dock en lageruppbyggnad snarare än en verklig ökning eller minskning av konsumtionen, och kan tillskrivas den omfattande kinesiska import som ägde rum mellan mars och juli 2012, då åtgärderna inte var i kraft.

3.3.2 De kinesiska producenternas produktion, inhemsk konsumtion och exportkapacitet

- (43) När det gäller den totala kinesiska produktionskapaciteten och den outnyttjade kapaciteten, fick inte kommissionen någon information från någon av de kinesiska producenterna eller andra berörda parter. I enlighet med artikel 18 i grundförordningen grundade kommissionen sina slutsatser på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (44) Enligt en rapport som publicerades av avdelningen för jordbruk utomlands vid Förenta staternas jordbruksministerium (FSA/USDA) som ingick i begäran om översyn och som också gjorts offentlig ⁽⁷⁾, ökade mängden färska mandariner avsedda för bearbetning, dvs. produktionen av konserverade mandariner, i Kina med 27 % mellan 2009/2010 (520 000 ton) och översynsperioden (660 000 ton). Produktionen av konserverade mandariner i Kina uppvisade en likartad utveckling. Enligt rapporten ökade Kina produktionen av konserverade mandariner från 347 000 ton under 2009/2010 till 440 000 ton under översynsperioden. I rapporten uppskattas dessutom den inhemsk kinesiska konsumtionen av konserverade mandariner till omkring 100 000–150 000 ton under 2013/2014. Då en annan offentlig källa uppskattar den inhemsk konsumtionen till 50 000–100 000 ton ⁽⁸⁾, förefaller det rimligt att anta att den inhemsk konsumtionen är 100 000 ton. Således kan mängden kinesiska konserverade mandariner tillgängliga för export uppskattas till cirka 340 000 ton under översynsperioden.
- (45) Andra tillgängliga källor tillhandahåller något olika uppskattningar av mängden kinesiska konserverade mandariner tillgängliga för export 2009–2014 ⁽⁹⁾. Trots dessa skillnader visar alla att mängden kinesiska konserverade mandariner som är tillgänglig för export var minst 300 000 ton per rapporterade årssäsonger 2009–2013. Ingen av källorna tyder på att mängden kinesiska konserverade mandariner tillgänglig för export kommer att minska avsevärt framöver.

3.3.3 Unionsmarknadens attraktionskraft

- (46) Även om importen från Kina under översynsperioden var 19 253 ton, visar uppgifter om importen från den ursprungliga undersökningen, som omfattar perioden 2002–2007, att de kinesiska producenterna kan allokera över 60 000 ton per säsong till unionsmarknaden, vilket bekräftas av importuppgifter från Eurostat för säsongen 2011/2012. Dessutom visar den höga importen 2011/2012, en period under vilken åtgärderna inte var tillämpliga merparten av tiden (dvs. från och med den 22 mars 2012), att unionen är en attraktiv marknad för de kinesiska producenterna i fråga om priser och att betydande volymer av kinesisk dumpad import skulle komma in på unionsmarknaden om de gällande antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (47) Det faktum att Kina under perioden 2002–2007 (då inga åtgärder gällde) exporterade betydligt mer konserverade mandariner till unionen i genomsnitt per säsong (36 % mer) än under perioden 2009–2013 (när tull gällde, utom den 22 mars 2012–23 februari 2013), även om de totala volymerna som var tillgängliga för kinesisk export i hela världen under den första perioden var lägre än under den andra, är ytterligare ett tecken på att det är sannolikt att de kinesiska producenterna kommer att öka sin export till unionen till de nivåer som noterades under den ursprungliga undersökningen, om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

3.3.4 Exportpriser till tredjeländer

- (48) När det gäller export till tredjeländer visade undersökningen att under översynsperioden låg det samarbetsvilliga företags genomsnittliga försäljningspriser på export till flera viktiga marknader (t.ex. Japan, Malaysia, Filippinerna och Thailand) lägre än de genomsnittliga försäljningspriserna i unionen. Det kan därför förväntas att i avsaknad av åtgärder skulle den samarbetsvilliga exporterande producenten lägga om åtminstone en del av denna export till unionen.
- (49) Även den kinesiska exportstatistiken över beredda eller konserverade citrusfrukter i hermetiskt tillslutna behållare visar att det finns en risk för en omläggning av den kinesiska exporten till unionen. Utifrån denna statistik uppskattas det i själva verket att ca 20 000 ton av den berörda produkten under undersökningsperioden såldes till andra exportdestinationer till genomsnittspriser lägre än i EU, trots att det inte fanns några antidumpningstullar för import från Kina på dessa marknader. Under översynsperioden skulle denna volym motsvara unionsindustrins försäljning på hemmamarknaden och 71 % av unionsindustrins totala produktion. På grundval av den nuvarande storleken på EU:s marknad för konserverade mandariner (total konsumtion i EU: 44 523 ton) och

⁽⁷⁾ Förenta staternas jordbruksdepartement, Foreign Agricultural Service: *Citrus: World Markets and Trade*, januari 2013. Finns på <http://usda.mannlib.cornell.edu/usda/fas/citruswm//2010s/2013/citruswm-01-24-2013.pdf>

⁽⁸⁾ *Will plastic cups boost Chinese mandarin consumption*, Foodnews, den 26 juli 2013. <https://www.agra-net.net/agra/foodnews/canned/canned-fruit/mandarins/will-plastic-cups-boost-chinese-mandarin-consumption-1.htm>

⁽⁹⁾ A.a. FSA/USDA *Gain Reports on citrus for 2008–2013* (finns på: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>); Tullstatistikdatabas för Kina från Goodwill China Business Information Limited.

enligt den kinesiska exportstatistiken skulle med andra ord den nuvarande kinesiska exporten till EU plus den potentiella volym som är ekonomiskt rimlig att rikta om till EU nästan helt täcka all efterfrågan i EU på konserverade mandariner.

3.3.5 Slutsats om sannolikheten för fortsatt dumpning

- (50) Undersökningen har bekräftat att den kinesiska importen fortsatte att komma in på unionsmarknaden till dumpade priser under översynsperioden. Med tanke på den fortsatta dumpningen, det faktum att unionsmarknaden är en viktig marknad som tidigare varit intressant för de kinesiska exportörerna, outnyttjad produktionskapacitet i Kina som är större än den totala konsumtionen i unionen samt de kinesiska producenternas styrka vilja och förmåga att snabbt öka exporten till unionen om det finns incitament till det, konstateras att det är sannolikt att dumpningen fortsätter om åtgärderna upphävs.

4. SKADA

4.1 Allmänt

- (51) Mandariner skördas på hösten och vintern; skörde- och bearbetningssäsongen börjar tidigt i oktober och slutar sent i januari (för vissa sorter, februari eller mars) året därpå. De flesta inköp (till exempel av icke-närstående importörer) och försäljningskontrakt förhandlas fram under de första månaderna i varje säsong. Det är brukligt i mandarinkonserveringsbranschen att använda säsongen (perioden från och med den 1 oktober till och med den 30 september påföljande år) som grund för jämförelser. Liksom i den ursprungliga undersökningen antog kommissionen denna metod för sin undersökning.

4.2 Unionsproduktionen och unionsindustrin

- (52) Under översynsperioden producerades den likadana produkten i unionen av fem unionsproducenter. Unionens sammanlagda produktion av den likadana produkten under översynsperioden fastställdes på grundval av svaren på frågeformuläret från fyra enskilda producenter, som kontrollerades under ett kontrollbesök på plats. Produktionen hos den sista producenten, som inte samarbetade i tillräcklig utsträckning och inte var föremål för ett kontrollbesök på plats, fastställdes på grundval av svaren på frågeformuläret som lämnats av den producenten, jämfört med klagomålet. På grundval av detta uppskattades unionens sammanlagda produktion till omkring 28 500 ton under undersökningsperioden.
- (53) Det konstateras att ovannämnda unionsproducenter står för all unionsproduktion, och att de således utgör unionsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

4.3 Skenbar förbrukning på unionsmarknaden

- (54) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av importuppgifter från Eurostat på Taricnivå (EU:s integrerade tulltaxa), vilket exakt sammanfaller med definitionen av den berörda produkten, och på grundval av unionsindustrins försäljningsvolym i EU.
- (55) Det bör noteras att även om analysen bygger på säsonger och inte kalenderår, återspeglar den här metoden inte nödvändigtvis de industriella användarnas eller konsumenternas förbrukning. På grund av säsongsbundenheten för den viktigaste råvaran (färs frukt) är det vanligt i sektorn för både importörer och unionsproducenter att bygga upp ett lager när färs frukt konserveras och sälja den bearbetade produkten till distributörer eller industriella användare under hela året. Förbrukningen kan därför ibland påverkas av lageruppbbyggnad.
- (56) Under skadeundersökningsperioden utvecklades förbrukningen i unionen alltså på följande sätt:

Tabell 1

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Förbrukningen i unionen (ton)	66 487	72 618	90 207	44 523
Index (2009/2010 = 100)	100	109	136	67

- (57) Unionens förbrukning av citrusfrukt var i genomsnitt under skadeundersökningsperioden något lägre än 70 000 ton. Det fanns dock en topp under 2011/2012 följt av en minskning under översynsperioden. Detta återspeglar dock en lageruppbyggnad snarare än en verklig ökning eller minskning av konsumtionen, och kan tillskrivas den omfattande kinesiska import som ägde rum mellan mars och juli 2012, då åtgärderna tillfälligtvis inte var i kraft (se skäl 2). Importtoppen 2011/2012 uppvägdes av lägre importnivåer under översynsperioden, dvs. en lägre förbrukning i unionen.
- (58) Några av importörerna hävdade att de inte hade ägnat sig åt lageruppbyggnad. De anförde också att de sedan den 6 oktober 2011, när generaladvokaten lämnat sitt förslag till avgörande i mål C-338/10, varit övertygade om att domstolen skulle ogiltigförklara åtgärderna. De hade därför senarelagt tullklareringen av den berörda produkten till dess att domstolen avkunnat sin slutgiltiga dom.
- (59) Det bör i detta sammanhang påpekas att lageruppbyggnad kan definieras som ansamling och lagring av reserver. Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över ökade importen av den berörda produkten sedan åtgärderna ogiltigförklarades den 22 mars 2012 massivt ända till juli 2012: i genomsnitt nästan 9 000 ton per månad. Därefter och fram till slutet av översynsperioden sjönk den genomsnittliga importvolymen till omkring 1 650 ton per månad, omkring 2 000 ton per månad mindre än den genomsnittliga importen innan åtgärderna upphävdes. Kommissionen fann att för att uppnå en sådan hög månatlig import under en relativt kort tid måste importörerna ha samlat på sig stora mängder av den berörda produkten. Detta bekräftades också av vissa importörer, som medgav att de hade senarelagt tullklareringen när de blev övertygade om att antidumpningstullen skulle ogiltigförklaras. Påståendet att importörerna inte ägnade sig åt lageruppbyggnad måste därför avvisas.

4.4 Import till unionen från Kina

- (60) Med tanke på att bara en grupp av kinesiska exportörer samarbetade vid undersökningen och att denna grupp stod för omkring 12–20 % (intervall anges av sekretesskäl) av den totala importen från Kina under undersökningsperioden, drogs slutsatsen att Eurostats uppgifter (vid behov på Taricnivå, EU:s integrerade tulltaxa) var den mest tillförlitliga och bästa informationskällan för importvolym och importpriser. Den samarbetsvilliga kinesiska exportörens individuella priser har trots det också undersökts.

4.4.1 Volym och marknadsandel

- (61) Den kinesiska importvolymen och marknadsandelen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 2

Import från Kina	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Importvolym (ton)	47 235	41 915	59 613	19 294
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	89	126	41
Marknadsandel	71 %	57,7 %	66,1 %	43,3 %

- (62) Efter införandet av antidumpningsåtgärderna 2008 minskade importen från Kina i allmänhet. Det bör beaktas att importen under den ursprungliga undersökningsperioden (2006/2007) uppgick till 56 108 ton.

- (63) Såsom nämns ovan fanns det emellertid en importtopp 2011/2012. Toppen var naturligtvis resultatet av att antidumpningsåtgärderna upphävdes i mars 2012. När man betraktar hur importen från Kina utvecklats månadsvis, enligt Eurostat, varierade den kinesiska importen mellan 2 000 och 6 000 ton per månad, och nådde nivåer på 6 000–12 000 ton per månad under mars 2012–juli 2012 (i genomsnitt nästan 9 000 ton per månad). I detta avseende bör det noteras att åtgärderna upphävdes i mars 2012 och återinfördes i februari 2013, men registrering infördes den 29 juni 2012 ⁽¹⁰⁾, vilket dämpade importen.
- (64) På samma sätt som importvolymen visade Kinas marknadsandel en nedåtgående tendens under skadeundersökningsperioden och minskade från 71 % till 43 %. Även med hänsyn tagen till effekterna av den ovanliga prisnivån på den kinesiska importen under 2011/2012 och översynsperioden, minskade marknadsandelen från ungefär 70 % under 2009/2010 till i genomsnitt 55 % under de följande åren.

4.4.2 Priser och prisunderskridande

Tabell 3

Import från Kina	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Genomsnittligt importpris (euro/ton)	677	744	1 068	925
Index (2009/2010 = 100)	100	110	158	137

- (65) Såsom framgår av ovanstående tabell ökade priserna på importen från Kina med 37 % under skadeundersökningsperioden. Det bör emellertid noteras att priserna ökade betydligt fram till perioden 2011/2012 och sedan minskade under översynsperioden.
- (66) Eftersom den enda samarbetsvilliga exportörens import endast utgjorde omkring 12–20 % (intervall anges av sekretesskäl) av den kinesiska importen under översynsperioden, undersöktes även förekomsten av prisunderskridande för den samlade kinesiska exporten på grundval av importstatistik.
- (67) För detta ändamål jämfördes de samarbetsvilliga unionsproducenternas vägda genomsnittliga försäljningspriser till icke-närstående kunder på unionsmarknaden med motsvarande vägda genomsnittliga cif-pris (kostnad, försäkring och frakt) på importen från Kina enligt Eurostats uppgifter. Dessa cif-priser justerades för att ta hänsyn till kostnader i samband med tullklarering, dvs. tull och kostnader efter importen.
- (68) Jämförelsen visade då att under översynsperioden underskred importen av den berörda produkten unionsindustrins priser med 4,8 %, när verkningarna av de gällande antidumpningstullarna togs med i beräkningen. Prisunderskridandemarginalen uppgick dock till 28 % när importpriserna betraktades utan antidumpningstull.
- (69) För de importpriser som rapporterats av den samarbetsvilliga kinesiska exportören, vederbörligen justerade, fastställdes en prisunderskridandemarginal på 14 % under översynsperioden, med beaktande av gällande antidumpningstull. Om antidumpningstullens verkan inte togs med i beräkningen uppgick prisunderskridandemarginalen till 20 %. Det bör noteras att merparten av denna export under undersökningsperioden ägde rum när åtgärderna var upphävda.

4.5 Import till unionen från andra tredjeländer

- (70) Under skadeundersökningsperioden uppnådde importen från andra tredjeländer aldrig en större marknadsandel än 11,2 %. Merparten av denna import (minst 89 % under skadeundersökningsperioden) härrörde från Turkiet.

⁽¹⁰⁾ EUT L 169, 29.6.2012, s. 50.

Tabell 4

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Importvolym från andra tredjeländer (ton)	4 033	8 078	10 090	4 717
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	200	250	117
Marknadsandel	6,1 %	11,1 %	11,2 %	10,6 %

4.6 Unionsindustrins ekonomiska situation

- (71) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen innefattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som hade betydelse för unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.
- (72) Även om alla de fem unionsproducenterna svarade på frågeformuläret, ansågs det att svaret från en av producenterna inte kunde användas fullständigt, eftersom det inte kontrollerats på plats. Analysen har därför gjorts på följande sätt.
- (73) De makroekonomiska indikatorerna (produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, sysselsättning, produktivitet, tillväxt, dumpningsmarginaler och återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning) bedömdes för unionsindustrin som helhet. Bedömningen grundades på uppgifterna från de fyra fullständigt samarbetsvilliga unionsproducenterna. När det gäller den producent vars svar på frågeformuläret inte kontrollerats, baserades bedömningen på denna producents uppgifter, i möjligaste mån korsverifierade med uppgifterna i klagomålet och företagets reviderade räkenskaper.
- (74) Analysen av de mikroekonomiska indikatorerna (lager, försäljningspriser, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet, kapitalanskaffningsförmåga, löner) gjordes på företagsnivå för de fullständigt samarbetsvilliga unionsproducenterna. Bedömningen grundades på deras uppgifter som kontrollerats vid ett kontrollbesök på plats.

4.6.1 Makroekonomiska indikatorer

4.6.1.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

Tabell 5

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Produktion (ton)	11 815	33 318	29 672	28 763
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	282	251	243
Produktionskapacitet (ton)	77 380	77 380	77 380	77 380
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	100	100	100
Kapacitetsutnyttjande	15 %	43 %	38 %	37 %

- (75) Produktionen ökade markant under skadeundersökningsperioden, från omkring 12 000 ton till nästan 29 000 ton under översynsperioden. Under säsongen 2009/2010 var produktionen liten, eftersom unionsindustrin fortfarande påverkades av den dumpade kinesiska importen av konserverade mandariner som importerats under föregående säsong, och av det faktum att industrin höll lager från den föregående säsongen då antidumpningsåtgärderna inte gällde. Produktionen ökade under säsongen 2010/2011 när den nya kinesiska importen träffades av den gällande antidumpningstullen.

- (76) Eftersom unionens produktionskapacitet inte ändrades under perioden, ökade alltså kapacitetsutnyttjandet. Det låg dock hela tiden under 50 %.
- (77) En europeisk organisation för handlare uppgav att en unionsproducent hade upphört med produktionen 2012/2013 och att den producenten och två andra befann sig i en svår ekonomisk situation. Av denna anledning anfördes det att uppgifterna om produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande var konstlat överdrivna.
- (78) Det bör i detta sammanhang först påpekas att de uppgifter som samlats in under undersökningen visade att alla de unionsproducenter som utgör unionsindustrin har producerat under alla säsonger under skadeundersökningsperioden. Det första påståendet att en producent lagt ned produktionen under översynsperioden tillbakavisas därför.
- (79) Beträffande unionsproducenternas påstått svåra ekonomiska situation stämmer det att en unionsproducent varit föremål för ett insolvensförfarande under skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade dock att den producentens produktion ökade avsevärt under hela skadeundersökningsperioden, samtidigt som dess kapacitet förblev oförändrad. Det konstaterades därför att insolvensförfarandet inte påverkade den producentens produktion i negativ riktning. Beträffande de andra två unionsproducenterna blev de visserligen föremål för insolvensförfaranden, men inte förrän efter skadeundersökningsperioden. Detta bekräftar i själva verket slutsatsen (se skälen 96–98) att skadan verkligen återkom och att unionsindustrin fortfarande befinner sig i en utsatt ekonomisk situation.

4.6.1.2 Försäljningsvolym och marknadsandel i unionen

Tabell 6

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Försäljningsvolym (ton)	15 219	22 625	20 504	20 512
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	149	135	135
Marknadsandel (av förbrukningen i unionen)	22,9 %	31,2 %	22,7 %	46,1 %

- (80) Unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden till icke-närstående kunder minskade med 35 % under skadeundersökningsperioden.
- (81) Även unionsindustrins marknadsandel visade en ökande tendens under skadeundersökningsperioden. Även om man beaktar hur lageruppbyggnaden påverkade förbrukningen i unionen under 2011/2012 och under översynsperioden, ökade marknadsandelen från omkring 23 % i början av perioden till i genomsnitt 35 % under de senaste två åren som granskats.

4.6.1.3 Sysselsättning och produktivitet

Tabell 7

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Sysselsättning	350	481	484	428
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	137	138	122

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Produktivitet (ton per anställd)	34	69	61	67
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	205	182	199

- (82) Både sysselsättningen och produktiviteten ökade under skadeundersökningsperioden, och återspeglar den totala ökningen av produktions- och försäljningsvolymen. Ökningen av produktiviteten under säsongen 2010/2011 berodde på större produktionsvolym, eftersom antidumpningsåtgärderna slog till med full kraft då.
- (83) De ovannämnda uppgifterna om sysselsättning är heltidsekvivalenter, och visar alltså inte det totala antalet säsongsbundna arbetstillfällen. För att få en bättre idé om vidden av arbetstillfällen bör det noteras att antalet heltidsekvivalenter för undersökningsperioden motsvarar omkring 2 400 säsongsbundna arbetstillfällen.

4.6.1.4 Tillväxt

- (84) Unionsindustrin kunde dra fördel av tillväxten på unionsmarknaden till och med 2011. Så snart som åtgärderna mot Kina upphävdes (se skäl 2) och den kinesiska importen översvämmade unionsmarknaden förlorade dock unionsindustrin en betydande del av sin marknadsandel. Sedan tullen återinfördes kunde unionsindustrin återvinna sin förlorade marknadsandel, men till priset av en försämrad ekonomisk situation.

4.6.1.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (85) Dumpningen fortsatte under översynsperioden i betydande omfattning, såsom förklaras i avsnitt 3.2.5 (se skälen 34 och 35).
- (86) Den faktiska dumpningsmarginalens inverkan på unionsindustrin kan, med tanke på den dumpade kinesiska importens omfattning, inte anses vara försumbar. Det noteras att unionsindustrin fortfarande håller på att återhämta sig från den tidigare dumpningen, särskilt när det gäller kapacitetsutnyttjande och lönsamhet (jämfört med den ursprungliga undersökningen).

4.6.2 Mikroekonomiska indikatorer

4.6.2.1 Lager

Tabell 8

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Lager (ton)	2 020	2 942	7 257	9 729
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	146	359	482

- (87) Unionsproducenterna ökade sin lagerhållning avsevärt under de två senaste säsongerna. Det beror på att produktionen ökade mer än försäljningen under skadeundersökningsperioden.

4.6.2.2 Försäljningspriser i unionen

Tabell 9

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Genomsnittligt försäljningspris (euro/ton)	1 260	1 322	1 577	1 397
Index (2009/2010 = 100)	100	105	125	111

- (88) Under översynsperioden lyckades unionsindustrin öka sitt försäljningspris i EU med 11 %. Ökningen var särskilt markant fram till 2011/2012, men priserna sjönk därefter under översynsperioden. Detta förklaras av den omfattande kinesiska importen mellan mars och juli 2012, när åtgärderna inte var i kraft, och av det faktum att priserna på den berörda produkten från Kina underskred unionsindustrins priser.

4.6.2.3 Lönsamhet och kassaflöde

Tabell 10

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Lönsamhet	– 29,8 %	5,9 %	6,4 %	– 2,9 %

- (89) Under skadeundersökningsperioden förbättrades först unionsindustrins lönsamhet avsevärt, dvs. under perioden 2010/2011–2011/2012. Under översynsperioden började dock unionsindustrin återigen gå med förlust.
- (90) Förbättringen av lönsamheten hängde tydligt samman med att unionsindustrin lyckades öka sin försäljning, sin produktionsvolym och sitt försäljningspris under åren efter införandet av antidumpningsåtgärderna. Återgången till en förlustsituation under översynsperioden beror på lägre försäljningspriser på grund av det plötsliga inflödet av kinesisk import sedan EU-domstolen upphävde tullen.
- (91) I detta sammanhang bör det erinras om att en betydande del av de kinesiska produkterna importerades utan antidumpningstull under perioden mars–juli 2012. Dessutom konstaterades den kinesiska importen underskrida priserna i unionen under översynsperioden i betydande omfattning, särskilt om man bortser från antidumpningstullens effekt. Detta ledde till en allmän prisnedgång, vilket i sin tur lett till en förlustbringande situation för unionsindustrin.

Tabell 11

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Kassaflöde (euro)	1 211 342	3 078 496	– 1 402 390	– 2 023 691
Index (2009/2010 = 100)	100	254	– 116	– 167

- (92) Under skadeundersökningsperioden utvecklades kassaflödet i princip på samma sätt som unionsindustrins totala lönsamhet, i kombination med lageruppbbyggnadens verkningar, särskilt under de senaste två granskade åren.

4.6.2.4 Investeringar, räntabilitet, kapitalanskaffningsförmåga och tillväxt

Tabell 12

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Investeringar (euro)	318 695	416 714	2 387 341	238 473
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	131	749	75
Räntabilitet (nettotillgångar)	– 60 %	29 %	19 %	– 1 %

- (93) Delar av unionsindustrin gjorde under skadeundersökningsperioden investeringar för underhåll och optimering av de befintliga produktionsmaskinerna. Investeringarna ökade särskilt under perioden 2011/2012, sannolikt gynnade av vinstnivån under och omedelbart före det året. Investeringarna har främst gjorts av en unionsproducent för att säkra leveranser av råvaror, som kommer att komplettera de befintliga råvarukällorna, och för att förbättra efterlevnaden av miljölagstiftningen. Räntabiliteten följde under skadeundersökningsperioden lönsamhetsutvecklingen tätt.
- (94) En del av unionsindustrin hade svårigheter att anskaffa kapital under skadeundersökningsperioden, men lyckades till slut omstrukturera sina skulder.

4.6.2.5 Löner

Tabell 13

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	ÖP
Lönekostnad per anställd (euro)	23 578	21 864	21 371	23 025
<i>Index (2009/2010 = 100)</i>	100	93	91	98

- (95) De genomsnittliga lönerna förblev relativt stabila under skadeundersökningsperioden, medan produktionskostnaden per enhet minskade.

4.7 Slutsatser

- (96) Skadeanalysen visar att unionsindustrins situation förbättrades under skadeundersökningsperioden. Införandet av antidumpningsåtgärderna i slutet av 2008 gav unionsindustrin möjlighet att sakta men säkert återhämta sig från de skador som dumpningen vållat och att ytterligare ta vara på sina möjligheter på unionsmarknaden. Att unionsindustrin gynnades av åtgärderna framgår särskilt av dess ökade produktion och försäljning och särskilt dess ökade vinst.
- (97) Situationen förändrades dock under översynsperioden. Åtgärderna upphävdes i mars 2012 och importen från Kina ökade kraftigt fram till juni 2012 då importen blev föremål för registrering. Importörerna utnyttjade ogiltigförklaringen av antidumpningstullen till att bygga upp lager under 2011/2012 och släppa ut dessa produkter på EU-marknaden till låga priser under översynsperioden. Detta medförde en betydande total prispress på EU-marknaden och följaktligen att industrins ekonomiska situation försämrades igen. Industrin hade i själva verket inget annat val än att sänka sina priser för att upprätthålla sin försäljningsnivå. Detta fick dock allvarliga konsekvenser för den ekonomiska situationen.

- (98) Att unionsindustrin fortsatt vållas skada illustreras bäst av en rad negativa finansiella indikatorer, bl.a. lönsamhet och kassaflöde, i kombination med hög lagerhållning och lågt kapacitetsutnyttjande. Dessa förhållanden avskräcker från nya investeringar och tillväxt.
- (99) En europeisk sammanslutning av handlare ifrågasatte konstaterandena om skada eftersom unionsindustrins försäljningsvolym, sysselsättning och försäljningspriser samt en unionsproducents investeringar hade utvecklats positivt under skadeundersökningsperioden.
- (100) Detta påstående bör dock tillbakavisas. Enligt artikel 3.5 i grundförordningen är uppräknings av de relevanta ekonomiska indikatorer som bör granskas inte uttömmande, och en eller flera av dessa faktorer behöver inte nödvändigtvis vara avgörande i fråga om hur den dumpade importen påverkat unionsindustrin. Som förklaras i skäl 98 var de indikatorer som parten nämner inte avgörande för kommissionens konstaterande att unionsindustrin vållats skada. Konstaterandet att skadan fortsatte grundades i själva verket på negativa ekonomiska indikatorer på räntabilitet och kassaflöde i kombination med hög lagerhållning och lågt kapacitetsutnyttjande.

5. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT SKADA

5.1 Inverkan av importvolym och prisseffekter enligt prognos om åtgärderna upphävs

- (101) Om åtgärderna upphävs förväntas importen öka och vålla unionsindustrin ytterligare skada. Detta grundas på följande.
- (102) Analysen ovan (se skäl 44) visar att även om den kinesiska exportvolymen till unionen minskade kraftigt efter införandet av åtgärder i slutet av 2008, producerar de kinesiska företagen fortfarande betydande volymer av den berörda produkten, mestadels avsett för export.
- (103) När det gäller beräknade volymer och priser är det uppenbart att unionsmarknaden fortfarande är mycket attraktiv för kinesiska exporterande producenter. När det gäller volymen är unionsmarknaden först och främst den tredje största marknaden i världen för kinesiska konserverade mandariner. Dessutom visar utvecklingen efter ogiltigförklaringen av åtgärderna att de kinesiska producenterna snabbt kan exportera betydande mängder av den berörda produkten till unionsmarknaden utan att ens behöva lägga om sin försäljning från andra marknader. Slutligen kan Kina enligt uppgifterna i den ursprungliga undersökningen lätt exportera över 60 000 ton per säsong till unionsmarknaden, och det motsvarar nästan 90 % av den genomsnittliga konsumtionen i unionen under skadeundersökningsperioden.
- (104) Om Kina skulle öka sin export till EU när åtgärderna upphävs, skulle det högst sannolikt leda till en allmän prisnedgång på EU:s marknad på medellång sikt. Detta skulle försätta EU:s producenter i en ännu svårare situation, vilket förklaras nedan.
- (105) När det sedan gäller priserna visar den kinesiska databasen ⁽¹⁾ att Kina tidigare exporterade betydande volymer till länder utanför EU till priser under exportpriserna till EU. Under översynsperioden uppgick exporten till dessa länder utanför EU till ungefär 20 000 ton, motsvarande 71 % av unionsindustrins totala produktion. På grund av EU-marknadens attraktiva priser, dras slutsatsen att om åtgärderna upphör att gälla är det sannolikt att de kinesiska exportörerna styr om denna export till den lönsammare EU-marknaden.
- (106) Dessutom har analysen ovan (se skälen 68 och 69) visat att den kinesiska importen på unionsmarknaden väsentligt underskred unionsproducenternas priser under översynsperioden, särskilt om man bortser från antidumpningstullens effekt. Även om de kinesiska importpriserna ökade under 2011/2012, då åtgärderna inte var i kraft, var priserna fortfarande betydligt lägre än EU-priserna, enligt Eurostats uppgifter. Enligt samma uppgifter var prisskillnadens storlek under 2011/2012 i själva verket jämförbar med den under översynsperioden.
- (107) På marknaden för beredd eller konserverad citrusfrukt råder stark priskonkurrens, eftersom konkurrensen främst sker på grundval av priset. Detta förvärras ytterligare av att produkten vanligen säljs i relativt stora kvantiteter. Om billig, dumpad import i betydande kvantiteter finns tillgänglig på unionsmarknaden, får det direkta återverkningar på den allmänna prisnivån på unionsmarknaden, vilket skulle leda till en allmän prisnedgång.

⁽¹⁾ Se fotnot 9.

- (108) Upphävandet av antidumpningstullarna i slutet av skadeundersökningsperioden är en utmärkt illustration av vad som skulle hända om åtgärderna fick löpa ut.
- (109) Från det att åtgärderna hade ogiltigförklarats av domstolen till dess att importen blev föremål för registrering, ökade den kinesiska importen snabbt och avsevärt. Den omfattande förekomsten av denna billiga import på unionsmarknaden tvingade unionsproducenterna att sänka sina priser för att behålla sin ställning med avseende på försäljningsvolym och produktion, vilket ledde till en förlustbringande situation.
- (110) Detta var följden av att importen var fri från antidumpningstull under endast fem månader. Konsekvenserna för unionsindustrin skulle uppenbarligen bli ännu allvarigare om åtgärderna fick löpa ut. Om de stora volymerna lågprisimport hade återkommit, skulle skadan för unionsindustrin med all sannolikhet ha förvärrats. Unionsproducenterna skulle drabbas av minskad produktion och försäljningsvolym och minskade försäljningspriser, vilket skulle leda till ökade förluster. Beräkningen av prisunderskridandet i avsnitt 4.4.2 (se skälen 68 och 69) men utan antidumpningstullarna tyder på ett prisunderskridande med över 20 %.
- (111) En europeisk sammanslutning av handlare gjorde gällande att unionsindustrin inte skulle vållas skada om åtgärderna upphävdes, eftersom en lägre volym av import av den berörda produkten vore att vänta i framtiden. Påståendet motiverades enligt följande. För det första att den inhemska förbrukningen av färsk frukt i Kina skulle öka framöver, liksom kinesisk export av färsk frukt till Ryssland. För det andra att den inhemska kinesiska förbrukningen av mandariner på burk också förväntades öka. För det tredje att Eurostats statistik visar detta eftersom de visar en lägre import av den berörda produkten sedan säsongen 2012/2013.
- (112) Dessa påståenden tillbakavisas dock av följande anledningar:
- a) Även om den kinesiska inhemska förbrukningen och exporten av färsk frukt förväntas öka, spås även den kinesiska produktionen öka i jämförbar omfattning, enligt tillgängliga uppgifter ⁽¹²⁾. Det konstateras därför att den kinesiska konserveringsindustrins tillgång till färsk frukt under säsongen 2013/2014 inte kommer att påverkas i nämnvärd mån.
 - b) Det konstaterades i skäl 44 att den kinesiska inhemska förbrukningen av mandariner på burk torde uppgå till omkring 100 000 ton per säsong, och att det inte finns något som tyder på att denna volym kommer att öka framöver. Parten lämnade inte heller några belägg för att förbrukningen skulle öka.
 - c) Beträffande den tredje grunden bör det erinras om att den lägre importen av den berörda produkten under säsongen 2012/2013 (översynsperioden) rimligtvis kan förklaras med den lageruppbyggnad som ägde rum efter massiv import under säsongen 2011/2012 de första fem månaderna efter det att åtgärderna ogiltigförklarats (se skäl 59).
- (113) Samma sammanslutning anförde också att större volymer färsk frukt tillgängliga på unionsmarknaden, antagligen på grund av det ryska embargot, skulle driva ned priserna på de frukterna och därigenom låta unionsindustrin ytterligare stärka sin konkurrenskraft.
- (114) Det påståendet är dock helt spekulativt och underbyggdes inte av någon bevisning. Även om råvarupriserna kan komma att sjunka framöver, är inte det i sig tillräcklig anledning att inte avhjälpa den dumpade importens negativa inverkan på unionsindustrins situation. Det anses tvärtom att om åtgärderna inte bibehålls skulle dumpad import återkomma i avsevärd omfattning och vålla unionsindustrin ytterligare skada. Detta skulle i sin tur göra det omöjligt för unionsindustrin att helt ta vara på de positiva effekterna av eventuella minskade råvarupriser. Påståendet avvisades därför.

5.2 Slutsats

- (115) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att skadan för unionsindustrin med all sannolikhet kommer att fortsätta, om åtgärderna mot importen från Kina upphävs.

⁽¹²⁾ FSA/USDA Gain, rapport om citrusfrukt av den 13 december 2013 (finns på: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>).

6. UNIONENS INTRESSE

6.1 Inledning

- (116) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes det om det skulle strida mot unionens intresse som helhet att bibehålla de gällande antidumpningsåtgärderna. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda parter intressen, dvs. å ena sidan unionsindustrins intresse och å andra sidan importörernas och de andra parternas intresse.
- (117) Det erinras om att i den ursprungliga undersökningen ansågs införandet av åtgärder inte strida mot unionens intresse. Eftersom den aktuella undersökningen är en översyn, och därmed består av en analys av en situation där antidumpningsåtgärder redan har varit i kraft, är det möjligt att bedöma de gällande antidumpningsåtgärdernas eventuella negativa, oönskade effekter för de berörda parterna.
- (118) Mot denna bakgrund undersöktes det om man, trots slutsatserna om sannolikheten för fortsatt skadevållande dumpning, kan sluta sig till att det inte ligger i unionens intresse att bibehålla åtgärderna i detta särskilda fall.

6.2 Unionsindustrins intresse

- (119) Unionsindustrin, som består av fem producenter i landsbygdsområden i Spanien, ökade sin marknadsandel och kunde höja priset på den berörda produkten till en nivå som gjorde det möjligt att få verksamheten att gå jämnt upp eller bli lönsam under de delar av skadeundersökningsperioden då åtgärderna var i kraft. Produktionsvolymen och sysselsättningen förbättrades på samma sätt. Om åtgärderna upphävs, kommer unionsindustrin att hamna i en mycket sämre situation, som beskrivs ovan (sannolikheten för återkommande skada) i form av lägre försäljningspriser och ytterligare förluster (se skäl 110). Nya investeringar som syftar till konsolidering av företagen och stärkt konkurrenskraft i fråga om den berörda produkten skulle också hindras. En fortsatt tillämpning av åtgärderna skulle ligga i unionsindustrins intresse och bör hjälpa den att ytterligare ta vara på sina möjligheter på en unionsmarknad där återställd konkurrens råder.

6.3 Importörernas, handlarnas och detaljhandlarnas intresse

- (120) Med tanke på det till synes stora antalet icke-närstående importörer tillämpades ett stickprovsförfarande, som nämns i skäl 10. Importörerna är huvudsakligen belägna i Tyskland, men även i andra länder, bl.a. Förenade kungariket, Nederländerna och Tjeckien.
- (121) Två företag som importerade den berörda produkten under skadeundersökningsperioden samarbetade i undersökningen. Dessa två företags sammanlagda verksamhet med citruskonserver utgjorde 3,8 % av deras totala omsättning. Även om verksamheten med citruskonserver inte är den lönsammaste delen av dessa importörers rörelse, är det en del av deras affärsmodell, som går ut på att erbjuda ett mycket brett utbud produkter till vissa kunder (t.ex. snabbköpskedjor) för att ta hem stora kontrakt, där de mindre lönsamma produkterna vägs upp av försäljning av andra produkter och stordriftsfördelar.
- (122) Det förefaller inte finnas något som tyder på att fortsatta åtgärder skulle ha någon betydande negativ inverkan på de två importörernas verksamhet. De är inte beroende av produkterna, och leveranskedjan anpassade sig till kostnaderna för antidumpningstullen. Undersökningen visade dessutom att åtgärderna inte stängde unionsmarknaden för de kinesiska exportörerna, eftersom den berörda produkten importerades i betydande mängder under skadeundersökningsperioden trots de gällande åtgärderna.
- (123) En annan importör anförde att antidumpningstullar skadar dess handel med citruskonserver. Då denna importör inte lämnade några kontrollerbara uppgifter, anses det att den negativa inverkan som fortsatta antidumpningsåtgärder kan ha på dessa parter inte skulle uppväga åtgärdernas positiva inverkan på unionsindustrin.
- (124) Vissa parter hänvisade till en brist på produktionskapacitet i unionsindustrin. Det bör noteras att om tullen upphävs kunde det leda till att en situation där de alternativa leverantörerna blir tvungna att lägga ned sin verksamhet, så att importörerna bara har en källa till produkten (kinesisk import). Det erinras dock om att detaljister och snabbköpskedjor sätter värde på trygga leveranser för sin verksamhet. I själva verket stödde en av dem fortsatta åtgärder för att kunna bevara konkurrens och ha åtminstone två leverantörer. Dessutom har unionsindustrin, som fortfarande är långt ifrån att nå ett tillfredsställande kapacitetsutnyttjande, kapacitet att ytterligare försörja

unionsmarknaden på en marknad där återställd konkurrens råder. Det faktum att unionsindustrin för närvarande inte tillgodoser 100 % av behoven i unionen kan inte motivera de kinesiska exportörernas illojala handelsmetoder eller avlägsnandet av åtgärderna i detta fall.

- (125) En europeisk sammanslutning av handlare anförde att ett bibehållande av åtgärderna i otillbörlig omfattning skulle begränsa dess medlemmars verksamhet, eftersom en betydande del av den var relaterad till handel med den berörda produkten. Det bör i detta avseende noteras att syftet med antidumpningstullar är att motverka illojal handel, dvs. dumpning, inte begränsa affärsverksamhet. Det erinras om att kommissionen drog slutsatsen att det fortfarande var nödvändigt att behålla åtgärderna i detta fall.

6.4 Användarnas intresse

- (126) I denna analys indelas användarna i två kategorier: dels hushåll, dels yrkesmässiga eller industriella användare i branscher som framställning av drycker, sylt, yoghurt eller bakverk och cateringverksamhet.
- (127) Ingen part i någon av dessa kategorier och ingen företrädare för deras intressen gav sig till känna eller samarbetade under undersökningen.
- (128) En importör hävdade att de antidumpningstullar som införts på den berörda produkten skulle vara konkurrensbegränsande och därför inte ligga i unionskonsumenternas intresse. Ingen bevisning lämnades till stöd för detta påstående.
- (129) Med tanke på den begränsade betydelse som den berörda produkten har i budgeten för ett genomsnittligt hushåll i unionen, finns det inga bevis för att en eventuell ökning av konsumentpriserna till följd av bibehållna åtgärder kan uppväga de positiva verkningarna av åtgärderna för unionsindustrin.
- (130) Även om det inte kan bestridas att en fortsatt tillämpning av tullar på ett abstrakt sätt kan påverka vissa yrkesmässiga och industriella användare negativt i form av lägre marginaler, finns det inga bevis för att kostnader som härrör från den berörda produkten (i förhållande till totalkostnaderna) är betydande. En eventuell negativ inverkan av fortsatta åtgärder för denna kategori användare skulle således inte vara orimlig.

6.5 Leverantörernas intresse

- (131) Både enskilda leverantörer av färsk frukt till unionsindustrin och en intresseorganisation för sådana leverantörer uppgav att åtgärderna ligger i deras intresse och skulle vara till nytta även i fråga om nya investeringar och arbets-tillfällen. Fruktar som säljs till unionsproducenterna är en viktig kompletterande inkomstkälla för leverantörerna, och om den skulle försvinna kunde allvarliga störningar uppstå i jordbrukssektorn i de berörda spanska regionerna. Det uppskattas att antalet medlemmar i kooperativet som skulle påverkas är över 2 000 enbart i regionen Valencia. Om hänsyn tas även till säsongsbundna arbeten med bl.a. insamling, transport och lagring av frukt uppskattas minst 2 500 arbetstillfällen påverkas sammantaget i regionerna Valencia och Murcia.
- (132) Av de uppgifter som den spanska leverantörsorganisationen lämnat framgår att om den kinesiska importen överskrider 60 000 ton, något som redan inträffat två gånger under den ursprungliga undersökningen, skulle leverantörerna antagligen inte kunna sälja hela sin volym av satsumas till unionens konservindustri.
- (133) En europeisk sammanslutning av handlare gjorde gällande att leverantörerna kunde räkna med subventioner för att få avsättning för de fruktvolymer som inte kunde exporteras till följd av det ryska embargot. Det anfördes dock ingen bevisning till stöd för påståendet om subventioner. Dessutom skulle eventuella subventioner ha varit tillgängliga endast för osäld frukt som var avsedd för export till Ryssland, inte frukt som förblivit osäld till unionsindustrin på grund av den skada som vållats om åtgärderna tillåts löpa ut. Påståendet avvisades därför.

6.6 Slutsats

- (134) Undersökningen har visat att de gällande antidumpningsåtgärderna inte har stängt unionsmarknaden för kinesisk import och bidragit till unionsindustrins återhämtning. Eftersom återhämtningen fortfarande pågår, ligger fortsatta åtgärder i unionsindustrins intresse. Om åtgärderna tillåts löpa ut, skulle denna återhämtning avstanna, de

lönsamma prisnivåerna skulle vara utom räckhåll och unionsindustrin skulle ådra sig stora förluster. Dessutom skulle det uppstå ett hot mot en kompletterande inkomstkälla för många kooperativ och säsongarbetare i flera landsbygdsområden där det finns få andra arbetstillfällen.

- (135) På grundval av de tillgängliga uppgifterna förefaller de befintliga åtgärderna inte ha haft några betydande negativa effekter på den ekonomiska situationen för de importörer i unionen som samarbetade i undersökningen. Mot bakgrund av tillgängliga uppgifter kan inte heller åtgärderna anses ha haft väsentlig inverkan på andra parter som gav sig till känna eller på importörer, handlare, användare och detaljhandlare. Alla eventuella prisökningar, om de alls uppstår, till följd av fortsatta antidumpningsåtgärder förefaller inte vara orimliga jämfört med den nytta som uppstår för unionsindustrin genom att man undanröjer den snedvridning av handeln som den dumpade importen orsakat.
- (136) Med beaktande av alla de faktorer som beskrivits ovan dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte behålla de gällande antidumpningsåtgärderna.

7. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (137) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för bedömningen att behålla de nuvarande åtgärderna. Parterna gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en viss tid efter meddelandet av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades noga när så var berättigat.
- (138) Av det ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av viss konserverad frukt med ursprung i Kina bör bibehållas i ytterligare fem år i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- (139) Vissa parter hävdade att åtgärder med ett kvantitativt inslag (ett kvotsystem) är att föredra framför antidumpningsåtgärder. Detta påstående kan inte vinna bifall, eftersom åtgärdernas form enligt grundförordningen inte kan ändras i en översyn vid giltighetstidens utgång. Detta påstående kan inte heller vederlägga undersökningens resultat, nämligen att kraven för upprätthållande av antidumpningsåtgärderna är uppfyllda.
- (140) Ett företag kan begära tillämpning av dessa individuella antidumpningstullsatsar om det ändrar namn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ⁽¹³⁾. Begäran ska innehålla alla uppgifter som behövs för att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det, kommer ett meddelande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (141) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider, utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i KN-nummer 2008, som för närvarande omfattas av KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 (Taricnummer 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 och 2008 30 90 69), med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas på de produkter som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Euro/ton nettoprodukt	Taric-tilläggsnummer
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹³⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, BELGIEN.

Företag	Euro/ton nettoprodukt	Taric-tilläggsnummer
Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co. Ltd ⁽¹⁴⁾ , Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Samarbetsvilliga exporterande producenter som inte ingick i stickprovet enligt bilagan	499,6	A889
Alla övriga företag	531,2	A999

Artikel 2

1. I de fall då varor har skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁵⁾, ska antidumpningstullens belopp, beräknat på grundval av artikel 1, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.
2. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 3

Artikel 1.2 kan ändras genom tillägg av nya exporterande producenter till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som således är föremål för den vägda medeltullsatsen 499,6 euro/ton nettoprodukt, om en ny exporterande producent i Folkrepubliken Kina lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen att den

- a) inte exporterande den produkt som beskrivs i artikel 1.1 till unionen under översynsperioden (1 oktober 2012–30 september 2013) eller under den ursprungliga undersökningsperioden (1 oktober 2006–30 september 2007),
- b) inte är närstående någon av de exporterande producenter i Folkrepubliken Kina som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- c) antingen faktiskt exporterat den berörda produkten till unionen eller åtagit sig en oåterkallelig avtalsenlig förpliktelse om att exportera en betydande mängd till unionen efter översynsperiodens utgång.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁴⁾ EUT C 264, 13.9.2013, s. 20 (namnbyte).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande producenter som inte ingick i urvalet

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang
Huangyan No 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1314/2014**av den 10 december 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	72,7
	IL	107,2
	MA	82,2
	TN	139,2
	TR	112,1
	ZZ	102,7
0707 00 05	AL	63,5
	EG	191,6
	JO	258,6
	MA	164,1
	TR	133,8
	ZZ	162,3
0709 93 10	MA	63,5
	TR	121,1
	ZZ	92,3
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	SZ	37,7
	TR	61,9
	UY	32,9
	ZA	46,2
	ZW	33,9
	ZZ	45,2
0805 20 10	MA	57,1
	ZZ	57,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	106,3
	TR	79,3
	ZZ	92,8
0805 50 10	TR	72,0
	ZZ	72,0
0808 10 80	BA	32,4
	BR	54,7
	CA	135,6
	CL	79,6
	NZ	156,7
	US	124,5
	ZA	144,5
	ZZ	104,0

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0808 30 90	CN	82,9
	TR	174,9
	US	173,2
	ZZ	143,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1315/2014**av den 10 december 2014**

om fastställande av tilldelningskoefficienten för de kvantiteter som begärts i ansökningar om importlicens som lämnats in under perioden 20 november 2014–30 november 2014 och om fastställande av de kvantiteter som ska läggas till den kvantitet som fastställts för delperioden 1 juli 2015–31 december 2015 inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom förordning (EG) nr 2535/2001 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, särskilt artikel 188, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 ⁽²⁾ öppnas årliga tullkvoter för import av produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
- (2) De kvantiteter för vilka ansökningar om importlicens har lämnats in under perioden 20 november 2014–30 november 2014 för delperioden 1 januari 2015–30 juni 2015 överskrider, för vissa kvoter, de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför beslutas om i vilken omfattning importlicenser kan utfärdas genom att det fastställs en tilldelningskoefficient, beräknad i enlighet med artikel 7.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 ⁽³⁾, för de begärda kvantiteterna.
- (3) De kvantiteter för vilka ansökningar om importlicens har lämnats in under perioden 20 november 2014–30 november 2014 för delperioden 1 januari 2015–30 juni 2015 är, för vissa kvoter, mindre än de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför fastställas för vilka kvantiteter det inte har lämnats in några ansökningar, och dessa kvantiteter bör läggas till den kvantitet som fastställts för den följande delkvotperioden.
- (4) För att säkerställa att åtgärden får avsedd verkan bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De kvantiteter för vilka ansökningar om importlicens har lämnats in, i enlighet med förordning (EG) nr 2535/2001, för delperioden 1 januari 2015–30 juni 2015 ska multipliceras med den tilldelningskoefficient som anges i bilagan till den här förordningen.

2. De kvantiteter för vilka det inte har lämnats in några ansökningar om importlicens, i enlighet med förordning (EG) nr 2535/2001, och som ska läggas till delperioden 1 juli 2015–31 december 2015, anges i bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter (EGT L 341, 22.12.2001, s. 29).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser (EUT L 238, 1.9.2006, s. 13).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 december 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

BILAGA

I.A

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4590	—	—
09.4599	—	—
09.4591	—	—
09.4592	—	—
09.4593	—	—
09.4594	—	—
09.4595	—	—
09.4596	—	—

I.F

Produkter med ursprung i Schweiz

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4155	8,841 342	—

I.H

Produkter med ursprung i Norge

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4179	—	2 642 100

I.I

Produkter med ursprung i Island

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4205	—	—
09.4206	100,000000	—

I.J

Produkter med ursprung i Moldavien

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4210	—	750 000

I.K

Produkter med ursprung i Nya Zeeland

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4514	—	7 000 000
09.4515	—	4 000 000
09.4182	—	16 806 000
09.4195	—	20 540 500

I.L

Produkter med ursprung i Ukraina

Löpnummer	Tilldelningskoefficient – ansökningar som lämnats in för delperioden 1.1.2015–30.6.2015 (%)	Kvantiteter för vilka inga ansökningar lämnats in och som ska läggas till de tillgängliga kvantiteterna för delperioden 1.7.2015–31.12.2015 (kg)
09.4600	—	4 000 000
09.4601	—	750 000
09.4602	—	750 000

BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 9 december 2014

om ändring av bilaga II till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att vissa regioner i Frankrike är officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*)

[delgivet med nr C(2014) 9218]

(Text av betydelse för EES)

(2014/892/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt kapitel 1 avsnitt II i bilaga A, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 91/68/EEG fastställs de djurhälsovillkor som gäller för handel med får och getter inom unionen. Där fastställs på vilka villkor medlemsstaterna eller regioner i dem kan anses officiellt fria från brucellos.
- (2) I bilaga II till kommissionens beslut 93/52/EEG ⁽²⁾ förtecknas de regioner i medlemsstaterna som anses officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) i enlighet med direktiv 91/68/EEG.
- (3) Frankrike har lämnat dokumentation till kommissionen som visar att landet uppfyller kraven i direktiv 91/68/EEG och att 31 nya administrativa regioner (départements) därmed kan erkännas som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*), utöver de 64 administrativa regioner (départements) som redan har erkänts som officiellt fria från sjukdomen, och som för närvarande förtecknas i bilaga II till beslut 93/52/EEG.
- (4) På grundval av utvärderingen av den dokumentation som Frankrike lämnat bör dessa 31 administrativa regioner (départements) erkännas som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*).
- (5) Posten för Frankrike i bilaga II till beslut 93/52/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 93/52/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 93/52/EEG av den 21 december 1992 om fastställande av att vissa medlemsstater eller regioner iakttagit kraven i fråga om brucellos (*Br. melitensis*) och erkännande av deras status som medlemsstat eller region som är officiellt fri från denna sjukdom (EGT L 13, 21.1.1993, s. 14).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 december 2014.

På kommissionens vägnar
Vytenis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

I bilaga II till beslut 93/52/EEG ska posten för Frankrike ersättas med följande:

”I Frankrike:

Departementen:

Ain, Aisne, Allier, Alpes de Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Corse-du-Sud, Haute-Corse, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Dordogne, Doubs, Drôme, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loir-et-Cher, Loire, Haute-Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Haute-Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Hautes-Pyrénées, Pyrénées-Orientales, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Savoie, Haute-Savoie, Ville de Paris, Seine-Maritime, Seine-et-Marne, Yvelines, Deux-Sèvres, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Haute-Vienne, Vosges, Yonne, Territoire de Belfort, Essonne, Hauts-de-Seine, Seine-Saint-Denis, Val-de-Marne, Val-d'Oise.”

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 9 december 2014****om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av EU-miljömärket till kosmetiska produkter som sköljs bort***[delgivet med nr C(2014) 9302]***(Text av betydelse för EES)****(2014/893/EU)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2,

efter att ha hört Europeiska unionens miljömärkningsnämnd, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EG) nr 66/2010 får EU:s miljömärke tilldelas produkter som har reducerad miljöpåverkan under hela sin livscykel.
- (2) Enligt förordning (EG) nr 66/2010 ska specifika miljömärkningskriterier fastställas för varje produktgrupp.
- (3) Eftersom de kemikalier som används i kosmetiska produkter som sköljs bort och produkternas förpackningar är förknippade med miljöpåverkan, främst i form av ekotoxicitet och resursförbrukning, bör kriterier för EU-miljömärket fastställas för denna produktgrupp. Kriterierna ska framför allt främja produkter som har reducerad påverkan på akvatiska ekosystem, innehåller begränsade mängder farliga ämnen och som minimerar avfallsproduktionen genom att minska mängden förpackningar.
- (4) Genom kommissionens beslut 2007/506/EG ⁽²⁾ har det fastställts ekologiska kriterier och tillhörande bedömnings- och kontrollkrav för tvål, schampo och hårbalsam. Kriterierna har även setts över mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. Vid översynen visade det sig nödvändigt att ändra namnet på produktgruppen och lägga till en ny undergrupp i definitionen av produktgruppen och att fastställa nya kriterier.
- (5) Av tydlighetsskäl bör beslut 2007/506/EG ersättas.
- (6) En övergångsperiod bör medges för tillverkare vars produkter har tilldelats miljömärket för tvål, schampo eller hårbalsam baserat på kriterierna i beslut 2007/506/EG, för att ge dem tillräckligt med tid för att anpassa sina produkter till de reviderade kriterierna och kraven. Tillverkarna bör också ha rätt att lämna in ansökningar baserade på kriterierna i beslut 2007/506/EG, eller kriterierna i det här beslutet, tills giltighetstiden för det förra beslutet löper ut.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 66/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Produktgruppen ”kosmetiska produkter som sköljs bort” ska omfatta alla ämnen eller blandningar som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 ⁽³⁾ avsedda att komma i kontakt med hud och/eller hår och hårbotten och som uteslutande eller i huvudsak används för att rengöra dem (toalettvålar, duschpreparat, schampon), för att förbättra hårets kondition (hårbalsamprodukter) eller för att skydda huden och olja in håret före rakning/trimning (rakprodukter).

⁽¹⁾ EUT L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/506/EG av den 21 juni 2007 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till tvål, schampo och hårbalsam (EUT L 186, 18.7.2007, s. 36).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

Produktgruppen "kosmetiska produkter som sköljs bort" ska omfatta produkter för både privat och yrkesmässigt bruk.

Produktgruppen ska inte omfatta produkter som saluförs specifikt för desinfektion eller för att motverka bakterier. Mjällschampon får omfattas.

Artikel 2

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *ingående ämnen*: konserveringsmedel, doftämnen och färgämnen, oavsett koncentration, och andra ämnen som har tillsatts avsiktligt, biprodukter och föroreningar från råvaror, vars koncentration är lika med eller överstiger 0,010 viktprocent i produktens slutliga sammansättning.
2. *aktivt innehåll (AI)*: summan av organiska ingående ämnen i produkten (uttryckt i gram), beräknat utifrån produktens fullständiga sammansättning, inklusive drivmedel i aerosolprodukter. Slipmedel ingår inte i beräkningen av aktivt innehåll.
3. *primärförpackningar*: förpackningar i direkt kontakt med innehållet på ett sådant sätt att de utgör den minsta försäljningsenheten vid distribution till den slutliga användaren eller konsumenten på försäljningsstället.
4. *sekundärförpackningar*: förpackningar som kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper och är utformade på ett sådant sätt att de på försäljningsstället omfattar en grupp av ett visst antal försäljningsenheter, oavsett om dessa enheter säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om förpackningarna endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället.

Artikel 3

Kriterierna för att tilldela EU-miljömärket enligt förordning (EG) nr 66/2010 till en produkt som ingår i produktgruppen "kosmetiska produkter som sköljs bort" enligt definitionen i artikel 1 samt tillhörande bedömnings- och kontrollkrav anges i bilagan till detta beslut.

Artikel 4

De kriterier och tillhörande bedömnings- och kontrollkrav som anges i bilagan ska gälla i fyra år från och med den dag då detta beslut antas.

Artikel 5

För administrativa ändamål ska produktgruppen "kosmetiska produkter som sköljs bort" tilldelas kodnummer "30".

Artikel 6

Beslut 2007/506/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 7

1. Genom undantag från artikel 6 ska ansökningar om EU-miljömärket för produkter i produktgruppen "tvål, schampo och hårbalsam" som har lämnats in före den dag då detta beslut antas, utvärderas i enlighet med villkoren i beslut 2007/506/EG.

2. Ansökningar om EU-miljömärket för produkter som omfattas av produktgruppen "tvål, schampo och hårbalsam", som lämnas in inom två månader från antagandet av detta beslut, får basera sig antingen på de kriterier som anges i beslut 2007/506/EG eller på de kriterier som anges i detta beslut.

Dessa ansökningar ska utvärderas i enlighet med de kriterier som de baseras på.

3. Licenser för EU-miljömärket som tilldelats enligt de kriterier som anges i beslut 2007/506/EG får användas i tolv månader från och med den dag då detta beslut antas.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 december 2014.

På kommissionens vägnar

Karmenu VELLA

Ledamot av kommissionen

BILAGA

**KRITERIER OCH BEDÖMNINGS- OCH KONTROLLKRAV FÖR EU-MILJÖMÄRKET
ALLMÄNNA RAMAR**

KRITERIER

Kriterier för tilldelning av EU-miljömärket till kosmetiska produkter som sköljs bort:

1. Toxicitet för vattenlevande organismer: kritisk utspädningsvolym (CDV)
2. Biologisk nedbrytbarhet
3. Förbjudna eller begränsade ämnen och blandningar
4. Förpackning
5. Hållbar anskaffning av palmolja, palmkärnolja och deras derivat
6. Lämplighet för användning
7. Information på EU-miljömärket.

BEDÖMNING OCH KONTROLL

a) Krav

De särskilda bedömnings- och kontrollkraven anges för varje kriterium.

När det krävs att sökanden tillhandahåller intyg, dokumentation, analyser eller testrapporter eller på annat sätt styrker att kriterierna är uppfyllda, kan dessa dokument komma från antingen sökanden själv, dennes leverantör(er) eller båda.

Där så är möjligt ska testerna genomföras av laboratorier som uppfyller de allmänna kraven i den europeiska standarden EN ISO 17025 eller likvärdiga krav.

Vid behov får andra testmetoder än dem som anges för varje kriterium användas, om de godkänns som likvärdiga av det behöriga organ som bedömer ansökan.

Behöriga organ får vid behov begära in kompletterande dokumentation och får även genomföra oberoende kontroller.

I tillägget hänvisas till DID-listan (Detergent Ingredient Database) som förtecknar de vanligaste komponenterna i tvätt-, disk- och rengöringsmedel och i kosmetika. Den ska användas för att få fram de uppgifter som krävs för att beräkna kritisk utspädningsvolym och för att bedöma de ingående ämnens biologiska nedbrytbarhet. För ämnen som inte är upptagna i DID-listan anges riktlinjer för hur man ska beräkna eller extrapolera relevanta data. Den senaste versionen av DID-listan finns på webbplatsen för EU Ecolabel (EU-miljömärket) ⁽¹⁾ eller på de enskilda behöriga organens webbplatser.

Följande information ska lämnas till det behöriga organet:

- i) Produktens fullständiga sammansättning med angivande av handelsnamn, kemiskt namn, CAS-nummer och INCI-namn, DID-nummer ⁽²⁾, ingående mängd med och utan vatten, samt form och funktion för alla ingredienser oavsett koncentration.
- ii) Säkerhetsdatablad för varje ingående ämne eller blandning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf
http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_sv.pdf

⁽²⁾ DID-nummer är det ingående ämnets nummer i DID-listan.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

b) Tröskelvärden

De ekologiska kriterierna måste uppfyllas av alla ingående ämnen enligt definitionen ovan, med undantag för kriterium 3 b och 3 c som måste uppfyllas av konserveringsmedel, färgämnen och doftämnen vars koncentration är lika med eller överstiger 0,010 viktprocent i produktens slutliga sammansättning.

KRITERIER FÖR EU-MILJÖMÄRKET

Kriterium 1 – Toxicitet för vattenlevande organismer: kritisk utspädningsvolym (CDV)

Produkternas samlade kritiska utspädningsvolym (CDV-toxicitet) får inte överskrida gränsvärdena i tabell 1:

Tabell 1

Gränsvärden för CDV

Produkt	CDV (l/g AI)
Schampo, duschpreparat och flytande tvål	18 000
Fast tvål	3 300
Balsam	25 000
Rakskum, rakgel, rakkräm	20 000
Fast raktvål	3 300

CDV beräknas med följande formel:

$$CDV = \sum CDV (\text{Ingoing substance } i) = \sum \text{weight } (i) \times DF (i) \times 1000 / TF_{\text{chronic}} (i)$$

där

vikt (i) = det ingående ämnets vikt (i gram) per 1 g AI (dvs. det ingående ämnets normaliserade viktbidrag till AI)

DF (i) = det ingående ämnets nedbrytningsfaktor

TF kronisk (i) = det ingående ämnets toxicitetsfaktor (i milligram/liter)

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en beräkning av CDV för produkten. Ett kalkylblad för beräkning av CDV finns på webbplatsen för EU Ecolabel. Vid beräkningen används de värden för DF och TF kronisk som anges i DID-listan del A. Om det ingående ämnet inte finns med i DID-listan del A ska sökanden beräkna värdena enligt den metod som beskrivs i DID-listan del B och bifoga tillhörande dokumentation (för mer information se tillägget).

Kriterium 2 – Biologisk nedbrytbarhet

a) Biologisk nedbrytbarhet för tensider

Alla tensider ska vara biologiskt lättnedbrytbara under aeroba förhållanden och biologiskt nedbrytbara under anaeroba förhållanden.

b) Biologisk nedbrytbarhet för organiska ingående ämnen

Den totala mängden organiska ingående ämnen i produkten som inte är aerobt biologiskt nedbrytbara (inte biologiskt lättnedbrytbara) (aNBO) och inte anaerobt biologiskt nedbrytbara (anNBO) får inte överstiga följande gränsvärden:

Tabell 2

Gränsvärden för aNBO och anNBO

Produkt	aNBO (mg/g AI)	anNBO (mg/g AI)
Schampo, duschprodukter och flytande tvål	25	25
Fast tvål	10	10
Balsam	45	45
Rakskum, rakgel, rakkräm	70	40
Fast raktvål	10	10

Bedömning och kontroll: Sökanden ska lämna in dokumentation om tensidernas nedbrytbarhet samt en beräkning av produktens aNBO och anNBO. Ett kalkylblad för beräkning av aNBO och anNBO finns på webbplatsen för EU Ecolabel.

En hänvisning till DID-listan ska göras för både tensider och aNBO-/anNBO-värden. För ingående ämnen som inte är upptagna i DID-listan anges relevanta uppgifter från litteratur eller andra källor, eller relevanta testresultat, som visar att de är aerobt och anaerobt biologiskt nedbrytbara, i enlighet med tillägget.

I avsaknad av dokumentation enligt kraven ovan får ett ingående ämne som inte är en tensid undantas från kravet på anaerob nedbrytbarhet om ett av följande tre villkor är uppfyllt:

1. Ämnet är lättnedbrytbart och har lågt adsorptionsvärde ($A < 25 \%$).
2. Ämnet är lättnedbrytbart och har högt desorptionsvärde ($D > 75 \%$).
3. Ämnet är lättnedbrytbart och bioackumuleras inte.

Tester avseende adsorption/desorption kan utföras i enlighet med OECD:s riktlinje 106.

Kriterium 3 – Förbjudna eller begränsade ämnen och blandningar

a) Specificerade ämnen och blandningar som inte får ingå

Följande ingående ämnen och blandningar får inte förekomma som ingående ämnen i produkten, vare sig som del av produktens sammansättning eller som del i någon blandning som ingår i produktens sammansättning:

- i) Alkylfenoletoxilater (APEO) och andra alkylfenolderivat.
- ii) Nitrilotriacetat (NTA).
- iii) Borsyra, borater och perborater.
- iv) Nitromysk och polycykliska mysker.
- v) Oktametylcyclotetrasiloxan (D4).
- vi) Butylhydroxytoluen (BHT).

- vii) Etylendiamintetraacetat (EDTA) och dess salter samt fosfonater som inte är lättnedbrytbara.
- viii) Följande tre konserveringsmedel: triklosan, parabener, formaldehyd och formaldehyd från produkter eller material som avger formaldehyd.
- ix) Följande doftämnen och ingredienser i blandningar av doftämnen: Hydroxiisohexyl 3-cyklohexen karboxaldehyd (HICC), atranol och kloratranol.
- x) Mikroplaster.
- xi) Nanosilver.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska lämna ett undertecknat intyg om överensstämmelse, i tillämpliga fall styrkt av intyg från tillverkarna, om att inget av dessa ämnen och/eller ingen av dessa blandningar ingår i produkten.

b) Farliga ämnen och blandningar

Enligt artikel 6.6 i förordning (EG) nr 66/2010 får EU-miljömärket inte tilldelas någon produkt som innehåller ämnen som uppfyller kriterierna för att klassificeras med nedanstående faroangivelser eller riskfraser som anges i tabell 3, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ eller rådets direktiv 67/548/EEG ⁽²⁾ eller ämnen som avses i artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006. Om gränsvärdet för att klassificera ett ämne eller en blandning med en faroangivelse skiljer sig från gränsvärdet för att klassificeras med en riskfras, ska det förra gälla. Riskfraserna i tabell 3 används i allmänhet för ämnen. Om det inte går att få uppgifter om enskilda ämnen ska klassificeringsbestämmelserna för blandningar tillämpas.

Ämnen eller blandningar som ändrar egenskaper till följd av bearbetning och därmed övergår till att inte längre vara biotillgängliga, eller som genomgår kemisk förändring så att en tidigare identifierad fara försvinner, omfattas inte av kriterium 3 b.

Tabell 3

Faroangivelser och riskfraser

Faroangivelse	Riskfras
H300 Dödligt vid förtäring	R28
H301 Giftigt vid förtäring	R25
H304 Kan vara dödligt vid förtäring om det kommer ner i luftvägarna	R65
H310 Dödligt vid hudkontakt	R27
H311 Giftigt vid hudkontakt	R24
H330 Dödligt vid inandning	R23/26
H331 Giftigt vid inandning	R23
H340 Kan orsaka genetiska defekter	R46
H341 Misstänks kunna orsaka genetiska defekter	R68
H350 Kan orsaka cancer	R45
H350i Kan orsaka cancer vid inandning	R49

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT 196, 16.8.1967, s. 1).

Faroangivelse	Riskfras
H351 Misstänks kunna orsaka cancer	R40
H360F Kan skada fertiliteten	R60
H360D Kan skada det ofödda barnet	R61
H360FD Kan skada fertiliteten. Kan skada det ofödda barnet	R60/61/60–61
H360Fd Kan skada fertiliteten. Misstänks kunna skada det ofödda barnet	R60/63
H360Df Kan skada det ofödda barnet. Misstänks kunna skada fertiliteten	R61/62
H361f Misstänks kunna skada fertiliteten	R62
H361d Misstänks kunna skada det ofödda barnet	R63
H361fd Misstänks kunna skada fertiliteten. Misstänks kunna skada det ofödda barnet	R62–63
H362 Kan skada spädbarn som ammas	R64
H370 Orsakar organskador	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Kan orsaka organskador	R68/20/21/22
H372 Orsakar organskador genom lång eller upprepad exponering	R48/25/24/23
H373 Kan orsaka organskador genom lång eller upprepad exponering	R48/20/21/22
H400 Mycket giftigt för vattenlevande organismer	R50
H410 Mycket giftigt för vattenlevande organismer med långtidseffekter	R50–53
H411 Giftigt för vattenlevande organismer med långtidseffekter	R51–53
H412 Skadliga långtidseffekter för vattenlevande organismer	R52–53
H413 Kan ge skadliga långtidseffekter på vattenlevande organismer	R53
EUH059 Farligt för ozonskiktet	R59
EUH029 Utvecklar giftig gas vid kontakt med vatten	R29
EUH031 Utvecklar giftig gas vid kontakt med syra	R31
EUH032 Utvecklar mycket giftig gas vid kontakt med syra	R32
EUH070 Giftigt vid kontakt med ögonen	R39–41
Sensibiliserande ämnen	
H334: Kan orsaka allergi- eller astmasymtom eller andningssvårigheter vid inandning.	R42
H317: Kan orsaka allergisk hudreaktion	R43

För kosmetiska produkter som sköljs bort är ämnena i tabell 4 undantagna från skyldigheten i artikel 6.6 i förordning (EG) nr 66/2010 efter tillämpning av artikel 6.7 i samma förordning.

Tabell 4

Undantagna ämnen

Ämnen	Faroangivelser	Riskfraser
Ytaktiva ämnen (i totalhalter < 20 % av slutprodukten)	H412: Skadliga långtidseffekter för vattenlevande organismer. H413: Kan ge skadliga långtidseffekter på vattenlevande organismer	R52–53 R53
Doftämnen (*)	H412: Skadliga långtidseffekter för vattenlevande organismer. H413: Kan ge skadliga långtidseffekter på vattenlevande organismer	R52–53 R53
Konserveringsmedel (**)	H411: Giftigt för vattenlevande organismer med långtidseffekter. H412: Skadliga långtidseffekter för vattenlevande organismer. H413: Kan ge skadliga långtidseffekter på vattenlevande organismer	R51–53 R52–53 R53
Zinkpyrition (ZPT) som används i mjällschampo	H400 Mycket giftigt för vattenlevande organismer	R50

(*) Undantag endast från kriterium 3 b. Doftämnen ska uppfylla kriterium 3 d.

(**) Undantag endast från kriterium 3 b. Konserveringsmedel ska uppfylla kriterium 3 e.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska påvisa överensstämmelse med kriterium 3 b för alla ingående ämnen eller blandningar i koncentrationer som överstiger 0,010 procent av produkten.

Sökanden ska lämna ett intyg om överensstämmelse, i tillämpliga fall styrkt av intyg från råvarutillverkaren/-tillverkarna, om att inget av dessa ingående ämnen och/eller ingen av dessa blandningar uppfyller kriterierna för klassificering med en eller flera faroangivelser eller riskfraser i förteckningen i tabell 3 i de former och fysiska tillstånd i vilka de förekommer i produkten.

Följande tekniska upplysningar beträffande de former och fysiska tillstånd i vilka ingående ämnen och/eller blandningar förekommer i produkten ska tillhandahållas för att styrka intyget som visar att ämnena eller blandningarna inte är klassificerade:

- För ämnen som inte har registrerats enligt förordning (EG) nr 1907/2006 och/eller som ännu inte har harmoniserad CLP-klassificering: information som uppfyller kraven enligt bilaga VII till den förordningen.
- För ämnen som har registrerats enligt förordning (EG) nr 1907/2006 och som inte uppfyller kraven för CLP-klassificering: information baserad på Reach-registreringsunderlag som styrker ämnets status som icke klassificerat.
- För ämnen som har en harmoniserad klassificering eller är egenklassificerade. Om det inte finns säkerhetsdatablad eller om ämnet är egenklassificerat ska information tillhandahållas som är relevant för faroklassificeringen enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1907/2006.
- När det gäller blandningar: säkerhetsdatablad, om sådana finns att tillgå. Om säkerhetsdatablad inte finns ska en beräkning av blandningens klassificering tillhandahållas enligt reglerna i förordning (EG) nr 1272/2008 tillsammans med information som är relevant för blandningens faroklassificering enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1907/2006.

För ämnen som anges i bilagorna IV och V till förordning (EG) nr 1907/2006, vilka är undantagna från registrerings-skyldigheten enligt artikel 2.7 a och b i den förordningen, ska en förklaring från den sökande med avseende på detta räcka för att uppfylla kriterium 3 b.

Sökanden ska tillhandahålla ett intyg om förekomsten av ingående ämnen som uppfyller villkoren för undantaget, i tillämpliga fall styrkt av intyg från råvarutillverkaren/-tillverkarna. Om det krävs för att omfattas av undantaget ska den sökande bekräfta koncentrationerna av ingående ämnen i slutprodukten.

c) Ingående ämnen förtecknade enligt artikel 59.1 i förordning (EG) nr 1907/2006

Inga undantag ska göras från principen i artikel 6.6 i förordning (EG) nr 66/2010 att inte tilldela EU:s miljömärke till varor med ingående ämnen som konstaterats inge mycket stora betänkligheter och som finns med i den förteckningen som föreskrivs i artikel 59.1 i förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ och som ingår i blandningar i koncentrationer som överstiger 0,010 viktprocent.

Bedömning och kontroll: Hänvisning till förteckningen över ämnen som konstaterats inge mycket stora betänkligheter ska ske på ansökningsdagen. Sökanden ska meddela uppgifter om produktens fullständiga sammansättning till det behöriga organet. Sökanden ska även lämna ett intyg om överensstämmelse med kriterium 3 c, tillsammans med tillhörande dokumentation, till exempel intyg om överensstämmelse som undertecknats av leverantörer, samt kopior på relevanta säkerhetsdatablad för ämnen och blandningar.

d) Doftämnen

i) Produkter som marknadsförs som utformade och avsedda för barn ska vara doftämnesfria.

ii) Alla ingående ämnen som har tillsatts till produkten som ett doftämne måste tillverkas och hanteras i enlighet med rekommendationerna från International Fragrance Association (Ifra). Rekommendationerna finns på Ifras webbplats: <http://www.ifraorg.org>. Tillverkaren ska följa rekommendationerna i Ifras standarder om förbud, begränsad användning och angivna renhetskriterier för material.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla ett undertecknat intyg om överensstämmelse, som i tillämpliga fall stöds av ett intyg från doftämnestillverkaren.

e) Konserveringsmedel

i) Konserveringsmedel i produkten får inte avge eller brytas ned till ämnen som är klassificerade i enlighet med kraven i kriterium 3 b.

ii) Produkten får innehålla konserveringsmedel förutsatt att dessa inte är bioackumulerande. Ett konserveringsmedel anses vara icke bioackumulerande om biokoncentrationsfaktorn (BCF) < 100 eller $\log K_{ow} < 3,0$. Om det finns uppgifter om både BCF och $\log K_{ow}$ ska det högsta uppmätta BCF-värdet användas.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla ett undertecknat intyg om överensstämmelse tillsammans med kopior av säkerhetsdatabladen för alla tillsatta konserveringsmedel, tillsammans med uppgifter om BCF och/eller $\log K_{ow}$ för dessa ämnen.

f) Färgämnen

Färgämnen som används i produkten får inte vara bioackumulerande. En färgämne anses vara icke bioackumulerande om biokoncentrationsfaktorn (BCF) < 100 eller $\log K_{ow} < 3,0$. Om det finns uppgifter om både BCF och $\log K_{ow}$ ska det högsta uppmätta BCF-värdet användas. För färgämnen som godkänts för användning i livsmedel behöver ingen dokumentation om bioackumuleringspotential lämnas in.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla kopior av säkerhetsdatabladen för alla tillsatta färgämnen, tillsammans med uppgifter om BCF och/eller $\log K_{ow}$ för dessa ämnen eller dokumentation som visar att färgämnena är godkända för användning i livsmedel.

Kriterium 4 – Förpackning

a) Primärförpackning

Primärförpackningen ska vara i direkt kontakt med innehållet.

Ingen ytterligare förpackning (t.ex. kartongförpackning kring en flaska) är tillåten när produkten säljs, med undantag för sekundärförpackningar som grupperar två eller flera produkter tillsammans i en flerpacksförpackning (t.ex. produkten och refillprodukten).

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla ett undertecknat intyg om överensstämmelse.

⁽¹⁾ http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

b) Förhållandet produkt/förpackning (PIR)

Förhållandet produkt/förpackning (PIR) ska vara mindre än 0,28 g förpackning per gram produkt för varje förpackning i vilken produkten säljs. Produkter som används före rakning och som är förpackade i aerosolbehållare av metall är undantagna från detta krav.

PIR ska beräknas (separat för varje förpackning) enligt följande:

$$\text{PIR} = (W + (W_{\text{refill}} \times F) + N + (N_{\text{refill}} \times F)) / (D + (D_{\text{refill}} \times F))$$

där

W = förpackningens vikt (primär + andel av sekundär ⁽¹⁾, inklusive etiketter)(g)

W_{refill} = refillförpackningens vikt (primär + andel av sekundär ⁽¹⁾, inklusive etiketter)(g)

N = vikten av icke förnybar + icke återvunnen förpackning (primär + andel av sekundär ⁽¹⁾, inklusive etiketter) (g)

N_{refill} = vikten av icke förnybar och icke återvunnen refillförpackning (primär + andel av sekundär ⁽¹⁾, inklusive etiketter)(g)

D = vikten av produkt i ursprungsförpackningen (g)

D_{refill} = vikten av produkt i refillförpackningen (g)

F = antalet påfyllningar som behövs för hela den påfyllningsbara kvantiteten; detta beräknas enligt följande:

$$F = V \times R / V_{\text{refill}}$$

där

V = ursprungsförpackningens volymkapacitet (ml)

V_{refill} = refillförpackningens volymkapacitet (ml)

R = den påfyllningsbara kvantiteten. Detta är det antal gånger som en ursprungsförpackning kan fyllas på nytt. Där F inte är ett heltal ska det avrundas till närmast högre heltal.

Om ingen påfyllning erbjuds ska PIR beräknas enligt följande:

$$\text{PIR} = (W + N) / D$$

Tillverkaren ska lämna uppgifter om hur många påfyllningar som förväntas kunna göras, eller använda standardvärdena R = 5 för plast och R = 2 för papp.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en beräkning av PIR för produkten. Ett kalkylblad för denna beräkning finns på webbplatsen för EU Ecolabel. Om produkten säljs i olika förpackningar (dvs. med olika volymer), ska beräkningen lämnas för varje förpackningsstorlek för vilken EU-miljömärket ska tilldelas. Sökanden ska tillhandahålla ett undertecknat intyg om innehållet av återvunnet material efter konsumentledet eller material producerat av förnybara råvaror i förpackningen och en beskrivning av de refillsystem som erbjuds, i förekommande fall (refilltyper, volym). För att en refillförpackning ska kunna godkännas måste sökanden eller återförsäljaren visa att refillförpackningarna kommer att finnas till försäljning på marknaden.

⁽¹⁾ Flerpacksförpackningens proportionella viktandel (t.ex. 50 % av flerpacksförpackningens totala vikt, om två produkter säljs tillsammans).

c) Primärförpackningens utformning

De olika material som ingår i förpackningen ska vara utformade på ett sätt som underlättar en korrekt dosering (t.ex. genom att öppningen inte är för stor) och som gör att minst 90 % av produkten utan svårighet kan tas ut ur behållaren. Den produktrest som blir kvar i behållaren (R) och som måste vara under 10 %, beräknas enligt följande:

$$R = ((m_2 - m_3)/(m_1 - m_3)) \times 100 (\%)$$

där

m₁ = primärförpackning och produkt (g)

m₂ = primärförpackning och produktrest under normala användningsförhållanden (g)

m₃ = primärförpackning tömd och rengjord (g)

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla en beskrivning av doseringsanordningen och en testrapport med resultaten av mätningen av hur stor restkvantitet av en kosmetisk produkt som sköljs bort som blir kvar i förpackningen. Testförfarandet för mätning av restkvantiteten beskrivs i användarhandboken som finns på EU Ecolabels webbplats.

d) Utformning av plastförpackningar i återvinningssyfte

Plastförpackningar ska utformas för att underlätta en effektiv materialåtervinning, vilket uppnås genom att undvika potentiella föroreningar eller oförenliga material som är kända för att hämma separation eller upparbetning eller för att försämra kvaliteten på återvunnet material. Etiketten eller krympfilmsetiketten (sleeve), förslutningen och, i förekommande fall, barriärbeläggningen får varken var för sig eller i kombination innehålla de material och komponenter som förtecknas i tabell 5.

Tabell 5

Material och komponenter som inte är tillåtna i delar av förpackningar

Del av förpackning	Ej tillåtna material och komponenter ⁽¹⁾
Etikett eller krympfilmsetikett (sleeve)	— Etikett eller krympfilmsetikett (sleeve) av PS i kombination med PET-, PP- eller HDPE-flaska — Etikett eller krympfilmsetikett (sleeve) av PVC i kombination med PET-, PP- eller HDPE-flaska — Etikett eller krympfilmsetikett (sleeve) av PETG i kombination med PET-flaska — Krympfilmsetiketter (sleeves) av andra polymerer än flaskan — Etiketter eller krympfilmsetiketter (sleeves) som är metalliserade eller har gjutits fast i själva förpackningen (IML-märkning)
Förslutning	— PS-förslutning i kombination med en PET-, PP- eller HDPE-flaska — PVC-förslutning i kombination med PET-, PP- eller HDPE-flaska — PETG-förslutning och/eller förslutningsmaterial med en densitet på mer än 1 g/cm³ i kombination med en PET-flaska — Förslutningar av metall, glas, EVA — Förslutningar av silikon. Undantagna är silikonförslutningar med en densitet på < 1 g/cm³ i kombination med en PET-flaska och silikonförslutningar med en densitet på > 1 g/cm³ i kombination med en PP- eller HDPE-flaska — Metallhöljen eller metallförseglingar som sitter kvar på flaskan eller förslutningen efter det att produkten har öppnats
Barriärbeläggningar	— Polyamid, EVOH, funktionella polyolefiner, metalliserade och ljusbarriärer.

⁽¹⁾ EVA – etylenvinylacetat, EVOH – etylenvinylalkohol, HDPE – högdensitetspolyetylen, PET – polyetylen tereftalat, PETG – glykol-modifierad polyetentereftalat, PP – polypropen, PS – polystyren, PVC – polyvinylklorid.

Pumpar och aerosolbehållare omfattas inte av detta krav.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska lämna in ett undertecknat intyg om överensstämmelse med angivande av materialsammansättningen för förpackningen samt för behållaren, etiketten eller krympfilmsetiketten (sleeve), lim/häftmedel, förslutningen och barriärbeläggningen, tillsammans med ett provexemplar av primärförpackningen.

Kriterium 5 – Hållbar anskaffning av palmolja, palmkärnolja och deras derivat

Palmolja och palmkärnolja och deras derivat som används i produkten måste komma från odlingar som uppfyller kriterier för hållbar förvaltning som har tagits fram av organisationer som inbegriper flera olika parter och som har ett brett medlemskap, bland annat icke-statliga organisationer, näringslivet och staten.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla intyg från tredje parter om att palmoljan och palmkärnoljan som används för tillverkningen av produkten härrör från odlingar som förvaltas på ett hållbart sätt. De intyg som godtas ska inbegripa RSPO (enligt metod som bygger på bevarande av identitet, åtskillnad eller massbalans) eller en likvärdig ordning som också bygger på flerparterskriterier för hållbar förvaltning. För kemiska derivat av palmolja och palmkärnolja ⁽¹⁾ är det godtagbart att visa hållbarheten genom så kallade book and claim-system, som t.ex. Green Palm eller motsvarande.

Kriterium 6 – Lämplighet för användning

Produktens förmåga att fullgöra sin huvudfunktion (t.ex. rengöring, konditionering) och eventuella sekundära funktioner som den uppges ha (t.ex. att den motverkar mjäll, bevarar färg etc.) ska visas antingen genom laboratorietest(er) eller ett användartest. Testerna ska utföras enligt riktlinjerna för utvärdering av effektiviteten hos kosmetiska produkter ⁽²⁾ och instruktionerna i användarmanualen på webbplatsen för EU Ecolabel.

Bedömning och kontroll: Sökanden ska dokumentera det testprotokoll som har följts för att testa produktens effektivitet. Sökanden ska presentera resultaten från detta protokoll som visar att produkten uppfyller sin huvudfunktion och de sekundära funktioner som hävdas i märkningen eller på förpackningen.

Kriterium 7 – Information på EU-miljömärket

Märket får innehålla den frivilliga tilläggs-texten:

- Minskad påverkan på akvatiska ekosystem.
- Uppfyller strikta krav på biologisk nedbrytbarhet.
- Begränsar mängden förpackningsavfall.

Riktlinjer för användningen av märket med frivillig tilläggs-text finns i *Guidelines for the Use of the EU Ecolabel Logo* på webbplatsen:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Bedömning och kontroll: Sökanden ska tillhandahålla ett provexemplar av produktens etikett eller bildmaterial som visar den grafiska utformningen av den förpackning där EU-miljömärket är placerat, samt ett undertecknat intyg om överensstämmelse.

⁽¹⁾ Enligt RSPO:s egen definition i *RSPO Rules for Home and Personal Care Derivatives* som finns på: http://www.greenpalm.org/upload/files/45/RSPO_Guiding_Rules_for_HPC_derivativesV9.pdf

⁽²⁾ Finns på: <https://www.cosmeticseurope.eu/publications-cosmetics-europe-association/guidelines.html?view=item&id=23> och webbplatsen för EU Ecolabel.

Tillägg

DID-listan

DID-listan (del A) är en lista med information om akvatisk toxicitet och biologisk nedbrytbarhet hos komponenter som ofta används i diskmedel. Listan innehåller information om toxicitet och biologisk nedbrytbarhet för en rad ämnen som används i sådana medel. Listan är inte uttömmande men i del B i DID-listan ges vägledning om hur man fastställer parametervärden för komponenter som inte är upptagna i DID-listan (t.ex. toxicitetsfaktor (TF) och nedbrytningsfaktor (DF) som används vid beräkning av kritisk utspädningsvolym). Listan är en allmän informationskälla och ämnen som finns upptagna där är inte automatiskt godkända att användas i EU-miljömärkta produkter.

Delarna A och B i DID-listan finns på webbplatsen för EU Ecolabel:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_sv.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_en.pdf

För ämnen där det saknas data om akvatisk toxicitet och nedbrytbarhet kan strukturanalogier med liknande ämnen användas för att bedöma TF och DF. Sådana strukturanalogier ska godkännas av det behöriga organ som beviljar tillstånd att använda EU-miljömärket. Alternativt kan man utgå från ett värsta scenario och använda nedanstående parametrar:

Värsta scenario:

Ingående ämne	Akut toxicitet			Kronisk toxicitet			Nedbrytning		
	LC50/EC50	SF _(akut)	TF _(akut)	NOEC (*)	SF _(kronisk) (*)	TF _(kronisk)	DF	Aerob	Anaerob
Benämning	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Om det inte finns några godtagbara data om kronisk toxicitet är dessa kolumner tomma. När så är fallet definieras TF_(kronisk) som lika med TF_(akut).

Dokumentation av biologisk lättnedbrytbarhet

Följande testmetoder för biologisk lättnedbrytbarhet ska användas:

1. Fram till den 1 december 2015:

Antingen de testmetoder för biologisk lättnedbrytbarhet som föreskrivs i direktiv 67/548/EEG, särskilt metoderna i bilaga V.C4 till det direktivet, eller de likvärdiga metoderna OECD 301 A–F eller likvärdiga ISO-metoder.

Principen om ett 10-dagarsfönster ska inte tillämpas på tensider. Godkännandenivån ska vara 70 % för de tester som avses i bilaga V.C4-A och V.C4-B till direktiv 67/548/EEG (samt de likvärdiga testerna OECD 301 A och E, och likvärdiga ISO-tester) och 60 % för testerna C4-C, D, E och F (samt de likvärdiga testerna OECD 301 B, C, D och F, och likvärdiga ISO-tester).

Eller

de testmetoder som anges i förordning (EG) nr 1272/2008.

2. Efter den 1 december 2015:

De testmetoder som anges i förordning (EG) nr 1272/2008.

Dokumentation av anaerob biologisk nedbrytbarhet

Referenstestet för anaerob nedbrytbarhet ska vara EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (juni 1988), OECD 311 eller likvärdig testmetod, med krav på minst 60 % nedbrytbarhet under anaeroba förhållanden. Testmetoder som simulerar förhållandena i en relevant anaerob miljö kan också användas för att styrka att minst 60 % nedbrytbarhet har uppnåtts under anaeroba förhållanden.

Extrapolering för ämnen som inte finns upptagna i DID-listan

Nedanstående metod kan användas för att ta fram nödvändig dokumentation om anaerob biologisk nedbrytbarhet för ingående ämnen som inte är upptagna i DID-listan:

1. Tillämpa rimlig extrapolering. Använd testresultat för en råvara för att extrapolera anaerob nedbrytbarhet för strukturellt likartade tensider. Om det har bekräftats att en tensid (eller en grupp likartade ämnen) är anaerobt biologiskt nedbrytbar enligt DID-listan kan man utgå ifrån att en likartad tensid också är anaerobt biologiskt nedbrytbar (exempelvis är C 12–15 A 1–3 EO-sulfat [nr 8 i DID-listan] anaerobt biologiskt nedbrytbart, och C 12–15 A 6 EO-sulfat kan antas ha likartad anaerob biologisk nedbrytbarhet). Om det med lämplig testmetod har bekräftats att en tensid är anaerobt biologiskt nedbrytbar kan man anta att en likartad tensid också är det; exempelvis kan litteraturuppgifter som bekräftar att tensider i gruppen ammoniumsalter av alkylestrar är anaerobt biologiskt nedbrytbara användas för att dokumentera likartad anaerob biologisk nedbrytbarhet hos andra kvartära ammoniumsalter med esterbindningar i alkylkedjan/-kedjorna.
 2. Utför screeningtest för anaerob nedbrytbarhet. Om ny testning krävs ska screening genomföras med hjälp av EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (juni 1988), OECD 311 eller likvärdig metod.
 3. Utför lågdos-test för nedbrytbarhet. Om det krävs nya tester, och om det uppstår experimentella problem vid screeningen (t.ex. inhibition på grund av testämnets toxicitet), ska testet upprepas med en låg dos av tensiden och nedbrytningen övervakas med kol-14-mätningar eller kemiska analyser. Tester vid låga doser kan göras med OECD 308 (augusti 2000) eller likvärdig metod.
-

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 117/14/KOL

av den 12 mars 2014

om ändring för nittiofjärde gången av de formella och materiella reglerna inom området för statligt stöd genom antagande av nya riktlinjer för att främja riskfinansinvesteringar och genom förlängning av de befintliga riktlinjerna för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (nedan kallad *myndigheten*) HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *övervakningsavtalet*), särskilt artiklarna 5.2 b och 24 och artikel 1 i del I av protokoll 3 till detta, och

av följande skäl:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska myndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska myndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om myndigheten anser det nödvändigt.

Den 15 januari 2014 antog kommissionen riktlinjerna för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar ⁽¹⁾, vilka kommer att träda i kraft den 1 juli 2014. De nya reglerna fastställer på vilka villkor EU:s medlemsstater kan bevilja stöd för att underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag och företag med medelstor kapitalisering. Dessa nya riktlinjer ersätter gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ⁽²⁾ från och med den 1 juli 2014.

Europeiska kommissionens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar föreskriver också att tillämpningen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag bör förlängas till och med den 30 juni 2014.

Dessa riktlinjer är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

En enhetlig tillämpning av reglerna i EES-avtalet om statligt stöd måste garanteras i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i överensstämmelse med målet att uppnå enhetlighet som fastställs i artikel 1 i EES-avtalet.

⁽¹⁾ EUT C 19, 22.1.2014, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 194, 18.8.2006, s. 2.

Enligt punkt II under rubriken "ALLMÄNT" i bilaga XV till EES-avtalet ska myndigheten efter samråd med Europeiska kommissionen anta nya riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar som motsvarar dem som antagits av Europeiska kommissionen.

De nya riktlinjerna ersätter de nuvarande riktlinjerna för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ⁽¹⁾. Fram till ikraftträdandet av de nya riktlinjerna bör tillämpningen av riktlinjerna för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag förlängas till och med den 30 juni 2014.

Övervakningsmyndigheten har samrått med Europeiska kommissionen.

Övervakningsmyndigheten har rådfrågat Eftastaterna i den aktuella frågan genom en skrivelse av den 12 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den första meningen i punkt 80 i riktlinjerna för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ska ha följande lydelse:

"80. Dessa riktlinjer upphör att gälla den 30 juni 2014".

Artikel 2

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom införandet av nya riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar. De nya riktlinjerna bifogas i bilagan till detta beslut, som utgör en integrerad del av beslutet.

Artikel 3

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 12 mars 2014.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Oda Helen SLETNES

Ordförande

Frank BÜCHEL

Ledamot av kollegiet

⁽¹⁾ EUT C 126, 7.6.2007, s. 19. EES-supplement nr 27, 7.6.2007, s. 1. Ändring av den 15 december 2010 genom beslut nr 484/10/KOL.

BILAGA

DEL III: BRANSCHÖVERGRIPANDE REGLER

Statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar ⁽¹⁾

1. INLEDNING

1. På grundval av artikel 61.3 c i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), får Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) anse att statligt stöd för att underlätta vissa näringsverksamheter är förenligt med EES-avtalet, när detta stöd inte påverkar handeln negativt i en omfattning som strider mot allmänintresset. Av de skäl som anges i dessa riktlinjer anser myndigheten att en utveckling av riskfinansieringsmarknaden och en ökad tillgång till riskfinansiering för små och medelstora företag, små midcapföretag och innovativa midcapföretag är av stor betydelse för Efta-ekonomierna i stort.
2. Att främja utvecklingen och utvidgningen av nya företag, särskilt innovativa företag och företag med hög tillväxt, kan ha en stor sysselsättningsskapande potential. Därför är en effektiv riskfinansieringsmarknad för små och medelstora företag avgörande för att dynamiska företag ska kunna få tillgång till den finansiering som krävs i varje utvecklingsfas.
3. Trots sina tillväxtutsikter kan små och medelstora företag ha svårt att få tillgång till finansiering, särskilt under de tidiga faserna av deras utveckling. Grunden för dessa svårigheter är ett problem som handlar om asymmetrisk information: Små och medelstora företag kan ofta inte, särskilt inte när de är nystartade, bevisa för investerare att de är kreditvärda eller att deras affärsplaner är sunda. Under sådana omständigheter kan det vara så att den typ av aktiv granskning som investerare utför inför finansiering av större företag inte är värd att utföra på små och medelstora företag, eftersom granskningskostnaderna är för höga i förhållande till värdet av investeringen. Därför kan de små och medelstora företagen, oberoende av kvaliteten på deras projekt och tillväxtpotential, ofta inte få tillgång till den finansiering som de behöver så länge som de saknar dokumenterad erfarenhet och inte kan ställa tillräckliga säkerheter. Till följd av denna asymmetriska information kan marknader för finansiering av företag misslyckas med att tillhandahålla det kapital eller den skuldfinansiering som nybildade små och medelstora företag med hög tillväxtpotential behöver, vilket leder till ett bestående misslyckande på kapitalmarknaden som innebär att utbudet inte motsvarar efterfrågan till ett för båda parter godtagbart pris, vilket i sin tur påverkar företagens tillväxt negativt. Små midcapföretag och innovativa midcapföretag kan under vissa omständigheter råka ut för samma marknadsmisslyckande.
4. När företaget inte får tillgång till finansiering, kan konsekvenserna gå långt utöver den enskilda verksamheten, vilket främst beror på *externa tillväxtfaktorer*. Inom många framgångsrika sektorer sker en produktivitetstillväxt inte därför att företagen på den aktuella marknaden ökar sin produktivitet, utan därför att mer effektiva och tekniskt avancerade företag växer på bekostnad av de företag som är mindre effektiva (eller har föråldrade produkter). Om den här processen störs av att potentiellt framgångsrika företag inte kan få tillgång till finansiering kommer det sannolikt att leda till negativa konsekvenser för produktivitetstillväxten sett i ett större perspektiv. Tillväxten kan följaktligen stimuleras om ett bredare spektrum av företag får möjlighet att komma in på marknaden.
5. Denna brist på finansiering till små och medelstora företag, små midcapföretag och innovativa midcapföretag kan följaktligen motivera offentliga stödåtgärder, även statligt stöd i vissa väl avgränsade fall. Ett väl riktat statligt stöd med inriktning på riskfinansiering till dessa företag kan vara ett effektivt sätt att åtgärda de marknadsmisslyckanden som konstaterats och få fram privat kapital.
6. Tillgång till finansiering för små och medelstora företag är ett mål av gemensamt intresse för EES. På både EU- och EES-nivå har flera initiativ tagits för att stödja utvecklingen av små och medelstora företag. Ett av de huvudsakliga målen är att underlätta små och medelstora företags tillgång till finansiering.
7. Inom ramen för denna strategi framhålls i kommissionens åtgärdsplan från år 2011 för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽²⁾ och den debatt som inleddes 2013 genom Grönboken om långsiktig finansiering för den europeiska ekonomin ⁽³⁾ att unionens framgångar i stor utsträckning beror på tillväxten bland små och medelstora företag, vilka dock ofta har svårt att få tillgång till finansiering. Övervakningsmyndigheten erkänner dessa slutsatser. Målet är därför att göra små och medelstora företag mer synliga och göra de finansiella marknaderna mer attraktiva och tillgängliga för små och medelstora företag.

⁽¹⁾ Dessa riktlinjer motsvarar kommissionens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 19, 22.1.2014, s. 4).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen: En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering, KOM(2011) 870 slutlig, 7.12.2011.

⁽³⁾ COM(2013) 150 final, 25.3.2013.

8. Nyligen har två initiativ med koppling till investeringsfonder tagits ⁽⁴⁾: förordningen om riskkapitalfonder i Europa ⁽⁵⁾ som antogs 2013 och som tillåter att riskkapitalfonder inom unionen marknadsför sina fonder och anskaffar kapital på hela den inre marknaden och förslaget till en förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder ⁽⁶⁾, vars syfte är att införa ramvillkor för att underlätta förvaltningen av privata investeringsfonder som har långsiktiga åtaganden från sina investerare.
9. Förutom dessa specifika bestämmelser, återfinns den rättsliga ramen för förvaltning och drift av alternativa investeringsfonder som ägnar sig åt riskfinansiering, exempelvis riskkapitalfonder, i direktivet om förvaltning av alternativa investeringsfonder ⁽⁷⁾.
10. År 2012 inledde kommissionen ett offentligt samråd ⁽⁸⁾ för att samla in information om omfattningen av marknadsmisslyckandet som påverkar tillgången till skuld- och kapitalfinansiering för små och medelstora företag samt ändamålsenligheten av 2006 års riskkapitalriktlinjer ⁽⁹⁾. Resultaten av det offentliga samrådet visar att riktlinjernas grundläggande principer utgör en sund bas för kanaliseringen av de offentliga medlen till den avsedda målgruppen av små och medelstora företag samtidigt som de begränsar riskerna för utträngning. Det offentliga samrådet visade dock att riktlinjerna för riskkapitalinvesteringar ansågs vara för restriktiva när det gäller stödbestämmelser för företag, finansieringsformer, stödinstrument och finansieringsstrukturer.
11. Övervakningsmyndigheten delar dessa slutsatser som också i tillämpliga delar kan tillämpas på myndighetens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ⁽¹⁰⁾.
12. I sitt meddelande om modernisering av det statliga stödet ⁽¹¹⁾ lade kommissionen grunden till ett ambitiöst program för en modernisering av det statliga stödet utifrån tre huvudsakliga mål:
 - a) Främja en hållbar, smart tillväxt för alla på en konkurrensutsatt inre marknad.
 - b) Inrikta kommissionens förhandsgranskning på ärenden som har störst påverkan på den inre marknaden och stärka samarbetet med medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna om statligt stöd.
 - c) Rationalisera reglerna för att säkerställa en snabbare beslutsprocess.
13. Myndigheten har följt kommissionens moderniseringsinitiativ. Följaktligen grundar sig de villkor för förenlighet som fastställs i riktlinjerna på dessa gemensamma mål.
14. Mot bakgrund av ovanstående har det ansetts lämpligt att genomföra en grundlig översyn av de regler för statligt stöd som är tillämpliga på riskfinansieringsåtgärder, även sådana som omfattas av gruppundantagsförordningen ⁽¹²⁾, för att främja ett effektivare sätt att förse fler stödbestämmelser för företag med olika former av riskfinansiering. Åtgärder som omfattas av gruppundantagsförordningen kräver ingen anmälan, eftersom de anses åtgärda ett marknadsmisslyckande på ett lämpligt och proportionerligt sätt, samtidigt som de har en stimulanseffekt och begränsar eventuella snedvridningseffekter till ett minimum.

⁽⁴⁾ Förordningar av betydelse för EES.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1). Förordning som ska införlivas i EES-avtalet.

⁽⁶⁾ Förslag till en förordning från Europaparlamentet och rådet om långsiktiga investeringsfonder, COM(2013) 462 final, 2013/0214 (COD).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1). Direktiv som ska införlivas i EES-avtalet.

⁽⁸⁾ Frågeformuläret publicerades på följande webbadress: (http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_risk_capital/questionnaire_en.pdf).

⁽⁹⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (EUT C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (EUT C 126, 7.6.2007, s. 19, och EES-supplement nr 27, 7.6.2007, s. 1), ändrat genom beslut nr 484/10/KOL av den 15.12.2010.

⁽¹¹⁾ Meddelande om modernisering av det statliga stödet i EU, COM(2012) 209 slutlig, 8.5.2012.

⁽¹²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (EUT L 214, 9.8.2008, s. 3), som för närvarande genomgår en översyn, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 1224/2013 av den 29 november 2013 om ändring av förordning (EG) nr 800/2008 vad gäller dess tillämpningsperiod (EUT L 320, 30.11.2013, s. 22), som införlivats som punkt 1 j i bilaga XV till EES-avtalet genom gemensamma kommitténs beslut nr 29/2014 av den 14.2.2014 (ännu ej offentliggjort i EUT och EES-supplementet), ikraftträdande 15.2.2014.

2. RIKTLINJERNAS TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

15. Myndigheten tillämpar principerna i dessa riktlinjer på riskfinansieringsåtgärder som inte uppfyller samtliga villkor i den allmänna gruppundantagsförordningen. Den berörda Eftastaten måste i enlighet med artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet anmäla denna åtgärd, varpå myndigheten utför en materiell bedömning av åtgärdens förenlighet i enlighet med avsnitt 3 i dessa riktlinjer.
16. Eftastaterna kan emellertid välja att utforma riskfinansieringsåtgärderna på ett sådant sätt att de inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Detta kan till exempel göras därför att de uppfyller kriterierna för en aktör i en marknadsekonomi eller därför att de uppfyller villkoren i den tillämpliga förordningen om stöd av mindre betydelse ⁽¹³⁾. Sådana ärenden behöver inte anmälas till myndigheten.
17. Dessa riktlinjer får inte användas för att ifrågasätta förenligheten när det gäller de statliga stödåtgärder som uppfyller kriterierna i andra riktlinjer, rambestämmelser eller förordningar. Myndigheten kommer att vara särskilt uppmärksam på behovet av att hindra dessa riktlinjer att användas för att uppnå mål som i första hand ska uppnås genom andra rambestämmelser, riktlinjer och förordningar.
18. Dessa riktlinjer påverkar inte andra typer av finansieringsinstrument än dem som omfattas av riktlinjerna, exempelvis instrument för värdepapperisering av befintliga lån och som ska bedömas enligt berörd rättslig grund för statligt stöd.
19. Myndigheten kommer endast att tillämpa de principer som anges i de här riktlinjerna på stödordningar för riskfinansiering. De kommer inte att tillämpas på tillfälliga åtgärder för att tillhandahålla riskfinansieringsstöd till enskilda företag, förutom i fråga om åtgärder som är avsedda att stödja en viss alternativ handelsplattform.
20. Det är viktigt att komma ihåg att riskfinansieringsåtgärder måste vidtas av finansiella intermediärer eller alternativa handelsplattformar, utom när det gäller skattelättnader för direkta investeringar i stödberättigade företag. Därför kan en åtgärd, genom vilken Eftastaten eller ett offentligt organ gör direkta investeringar i företag utan deltagande av sådana intermediärer, inte omfattas av reglerna om statligt riskfinansieringsstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen och i dessa riktlinjer.
21. Mot bakgrund av de stora företagens mer väldokumenterade resultathistorik och säkerheter, anser myndigheten inte att det finns något allmänt marknadsmisslyckande kopplat till tillgången till finansiering för de stora företagen. I undantagsfall kan riskfinansieringsåtgärder inriktas på små midcapföretag i enlighet med avsnitt 3.3.1 a eller på innovativa midcapföretag som bedriver FoU- och innovationsprojekt i enlighet med avsnitt 3.3.1 b.
22. Riskfinansieringsstöd får inte beviljas till företag som är officiellt noterade på en fondbörs eller reglerad marknad, eftersom det faktum att de är noterade visar att de har förmågan att attrahera privat finansiering.
23. Riskfinansieringsåtgärder som helt saknar privata investerare kommer inte att förklaras för förenliga. I sådana fall måste Eftastaten överväga alternativa strategier som kan vara lämpligare för att uppnå samma mål och resultat, till exempel sådant regionalt investeringsstöd eller startstöd som förskrivs i gruppundantagsförordningen.
24. Riskfinansieringsåtgärder där de privata investerarna inte tar någon större risk eller där vinsterna i sin helhet går till privata investerare kommer inte att förklaras för förenliga med den inre marknaden. Att risker och avkastning delas är ett nödvändigt villkor för att begränsa den finansiella exponeringen för staten och säkerställa en rimlig avkastning till denna.
25. Utan att det påverkar riskfinansieringsstöd i form av ersättningskapital enligt definitionen i den allmänna gruppundantagsförordningen, får riskfinansieringsstöd inte användas för att stödja uppköp.

⁽¹³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1). Förordningen ska införlivas i EES-avtalet.

26. Riskfinansieringsstöd kommer inte att anses vara förenligt med EES-avtalet om det beviljas till någon av följande typer av företag:
- a) Företag i svårigheter, enligt definitionen i gemenskapens gällande riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽¹⁴⁾. I dessa riktlinjer betraktas dock små företag, vilka inom sju år efter sin första kommersiella försäljning som kvalificerar för riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut, inte som företag i svårigheter, såvida de inte är föremål för insolvensförfaranden eller uppfyller kriterierna enligt respektive nationell lag för att bli föremål för ett kollektivt insolvensförfarande på begäran av deras kreditgivare.
 - b) Företag som har mottagit olagligt statligt stöd som inte till fullo har återkrävts.
27. Myndigheten kommer inte att tillämpa dessa riktlinjer på stöd till exportrelaterad verksamhet till tredjeländer eller Eftastater, dvs. stöd som är direkt knutet till exporterade kvantiteter, till inrättande och drift av ett distributionsnät eller till andra löpande kostnader i samband med exportverksamheten, liksom stöd som gynnar användning av inhemska varor i stället för importerade.
28. Övervakningsmyndigheten kommer inte att tillämpa dessa riktlinjer på åtgärder som i sig och genom de villkor som är förenade med dem eller genom deras finansieringsmetod medför en icke särskiljbar överträdelse av EES-områdets lagstiftning ⁽¹⁵⁾. Det gäller bland annat följande åtgärder:
- a) Åtgärder där stödet omfattas av en skyldighet att använda nationellt producerade varor eller nationella tjänster.
 - b) Åtgärder som strider mot artikel 31 i EES-avtalet om etableringsfriheten, om stödet omfattas av en skyldighet för finansiella intermediärer, deras förvaltare eller slutliga stödmottagare att ha eller flytta sina huvudkontor till den berörda Eftastatens territorium. Detta gäller utan att det påverkar kravet på att finansiella intermediärer eller deras förvaltare ska ha nödvändigt tillstånd för att bedriva investerings- och förvaltningsverksamhet i den berörda Eftastaten eller på att slutliga stödmottagare ska vara etablerade och bedriva ekonomisk verksamhet på dess territorium.
 - c) Åtgärder som strider mot artikel 40 i EES-avtalet om fri rörlighet för kapital.

2.1 Aktör i en marknadsekonomi

29. Riskfinansieringsåtgärder inbegriper ofta komplexa strukturer med en grupp av ekonomiska aktörer (investörarna) som stimuleras att erbjuda en annan grupp av aktörer (de stödberättigade företagen) riskfinansiering. Beroende av åtgärdens utformning, och även om myndigheternas avsikt endast varit att gynna den senare gruppen, kan resultatet bli att företag i endera eller bägge grupperna blir mottagare av statligt stöd. Riskfinansieringsåtgärder inbegriper dessutom alltid en eller flera finansiella intermediärer vars ställning kan vara skild från investerarna och de företag som är slutliga mottagare av investeringarna. I sådana fall måste man också överväga om den finansiella intermediären kan betraktas som mottagare av statligt stöd.
30. I allmänhet ska offentliga ingripanden inte anses utgöra statligt stöd, till exempel därför att det uppfyller villkoren med en aktör i en marknadsekonomi. Enligt villkoret utgör ekonomiska transaktioner som utförs av offentliga organ eller företag enligt normala marknadsvillkor som inte leder till en fördel för motparten, inte något statligt stöd. Utan att det påverkar Eftadomstolens behörighet att fatta beslut om förekomsten av stöd, innehåller detta avsnitt kompletterande vägledning om tillämpningen av villkoret med en aktör i en marknadsekonomi på området för riskfinansiering.

2.1.1 Stöd till investerare

31. I allmänhet anser myndigheten att en investering uppfyller villkoret om en aktör i en marknadsekonomi och därför inte utgör statligt stöd, om den genomförs på lika villkor för offentliga och privata investerare ⁽¹⁶⁾. En investering anses ha genomförts på lika villkor om samma villkor gäller för offentliga och privata investerare när den genomförs, om båda kategorierna aktörer deltar samtidigt och om den privata investerarens insats är av signifikant ekonomisk betydelse.

⁽¹⁴⁾ EUT L 97, 15.4.2005, s. 1 och EES-supplement nr 18, 14.4.2005, s. 1. Dessa riktlinjer har förlängts genom beslut nr 438/12/KOL av den 28.11.2012 (EUT L 190, 11.7.2013, s. 91 och EES-supplementet nr 40, 11.7.2013, s. 15).

⁽¹⁵⁾ Se t.ex. mål C-156/98 Tyskland mot kommissionen REG 2000, s. I-6857, punkt 78 och mål C-333/07 Régie Networks mot Rhone Alpes Bourgogne REG 2008, s. I-10807, punkterna 94–116.

⁽¹⁶⁾ Privata investerare inbegriper i allmänhet EIF och EIB som investerar på egen risk och med egna medel, banker som investerar på egen risk och med egna medel, privata anslag och stiftelser, familjeföretag och affärsänglar, investeringsföretag, försäkringsbolag, pensionsfonder, privatpersoner och akademiska institutioner.

32. Transaktionen anses ha skett på lika villkor om offentliga och privata investerare löper samma risker och får lika mycket ersättning och har lika förtursrätt inom en och samma riskklass. Om den offentliga investeraren har en bättre ställning än den privata investeraren, till exempel på grund av att han får en prioriterad avkastning före den privata investeraren, kan åtgärden också anses uppfylla normala marknadsvillkor, så länge som de privata investerarna inte får några särskilda fördelar.
33. På området riskfinansiering betraktas transaktioner av offentliga och privata investerare som samtidigt, om de privata och offentliga investerarna saminvesterar i de slutliga stödmottagarna genom en och samma investeringstransaktion. Vid investeringar genom offentlig-privata finansiella intermediärer antas investeringar som genomförs av offentliga och privata investerare vara utförda samtidigt.
34. Ytterligare ett villkor är att den finansiering som tillhandahålls av privata investerare som är oberoende av de företag som de investerar i är av ekonomisk betydelse ⁽¹⁷⁾ i förhållande till den samlade investeringsvolymen. Myndigheten anser att när det gäller riskfinansieringsåtgärder kan 30 % av de oberoende privata investeringarna beskrivas som ekonomiskt betydelsefulla.
35. Om investeringen sker enligt villkoret med en privat aktör i en marknadsekonomi, anser myndigheten att de företag som tar emot investeringen inte är mottagare av statligt stöd, eftersom de investeringar som de tar emot anses ske på marknadsvillkor.
36. En privat investerare får en fördel om en viss åtgärd möjliggör riskfinansinvesteringar i ett eller flera företag på villkor som är fördelaktigare än dem som gäller offentliga investerare som investerar i samma företag (investeringar som inte görs på samma villkor). En sådan fördel kan ta sig olika uttryck, och exempelvis vara en prioriterad avkastning eller en lägre exponering för förluster, om den underliggande transaktionen ger sämre resultat jämfört med de offentliga investerarna.

2.1.2 Stöd till en finansiell intermediär eller dennes förvaltare

37. I allmänhet anser myndigheten att finansiella intermediärer inte själva är stödmottagare, utan förmedlande verktyg som överför stöd till investerarna eller de företag som är föremål för investeringen, oberoende av om intermediären är en juridisk person eller bara samlade tillgångar som förvaltas av ett oberoende förvaltningsföretag.
38. Däremot kan åtgärder som inbegriper direkta överföringar till eller en saminvestering från en finansiell intermediär utgöra stöd, om inte överföringarna eller saminvesteringarna görs på villkor som skulle godtas av en normal ekonomisk aktör i en marknadsekonomi.
39. Om riskfinansieringsåtgärden förvaltas av en enhet med särskilda befogenheter, utan att denna enhet står för samfinansiering tillsammans med Eftastaten, betraktas den enhet som har befogenheterna som ett verktyg för kanalisering av finansiering och inte en stödmottagare, under förutsättning att den inte överkompenseras. Om den enhet som har befogenheterna förser åtgärden med finansiering eller saminvesterar tillsammans med Eftastaten på ett sätt som liknar finansiella intermediärers arbetssätt, kommer myndigheten att tvingas avgöra huruvida den enhet som har befogenheterna erhåller statligt stöd.
40. Om förvaltaren av den finansiella intermediären eller förvaltningsföretaget (nedan kallat *förvaltaren*) väljs genom ett öppet, överblickbart, icke-diskriminerande och objektivi urvalsförfarande eller förvaltarens ersättning helt motsvarar en marknadsmässig ersättning i jämförbara situationer, antas det att förvaltaren inte är mottagare av statligt stöd.
41. Om den finansiella intermediären och dess förvaltare är offentliga organ och inte har valts ut genom ett öppet, överblickbart, icke-diskriminerande och objektivi urvalsförfarande, kommer de inte att betraktas som stödmottagare om deras förvaltningsavgift är begränsad och deras totala ersättning uppfyller normala marknadsvillkor och

⁽¹⁷⁾ I målet rörande Citynet Amsterdam ansåg kommissionen till exempel att de två privata investerarnas innehav av en tredjedel av det totala aktiekapitalet i ett företag (med hänsyn även till den övergripande aktieägarstrukturen och till att deras aktieinnehav var tillräckligt för att tillsammans bilda en blockerande minoritet vid strategiska beslut i företaget) kunde anses ha ekonomisk betydelse (se kommissionens beslut i mål C 53/2006, Citynet Amsterdam – Nederländerna (EUT L 247, 16.9.2008, s. 27, punkterna 96–100). I mål N 429/10 rörande Agricultural Bank of Greece (EUT C 317, 29.10.2011, s. 5) uppgick det privata deltagandet bara till 10 % av investeringen, mot statens investering på 90 %, varför kommissionens slutsats var att principerna om lika villkor inte var uppfyllda, eftersom statens kapitaltillskott varken åtföljdes av ett jämförbart deltagande från en privat aktieägare eller stod i proportion till statens aktieinnehav.

är kopplad till resultatet. De finansiella intermediärerna ska dessutom förvaltas kommersiellt och deras förvaltare ska fatta investeringsbesluten på ett vinstorienterat sätt utan någon som helst statlig inblandning. Dessutom ska de privata investerarna väljas ut genom ett öppet, överblickbart, icke-diskriminerande och objektivt urvalsförfarande inför varje enskild affär. Det måste finnas en lämplig mekanism för att utesluta all tänkbar statlig inblandning i den dagliga förvaltningen av den offentliga fonden.

42. Om en statlig investering genom en finansiell intermediär är utformad som lån eller garantier, inbegripet motgarantier, och de villkor som anges i myndighetens regler om referensräntor ⁽¹⁸⁾ eller statligt stöd som beviljats i form av garantier ⁽¹⁹⁾ är uppfyllda, kommer den finansiella intermediären inte att betraktas som mottagare av statligt stöd.
43. Finansiella intermediärer kan öka sina tillgångar och deras förvaltare kan öka sin omsättning tack vare sina provisioner, men detta anses bara vara en sekundär ekonomisk effekt av stödåtgärden och inte stöd till de finansiella intermediärerna eller deras förvaltare. Om riskfinansieringsåtgärden är utformad så att den kanaliserar de sekundära effekterna mot individuella, på förhand identifierade, finansiella intermediärer, anses emellertid dessa finansiella intermediärer vara mottagare av indirekt stöd.

2.1.3 Stöd till de företag som är föremål för investeringar

44. Om stöd ges till investerarna, den finansiella intermediären eller dennes förvaltare anser myndigheten i regel att stödet åtminstone delvis förs över till målföretaget. Detta är fallet även om den finansiella intermediärens förvaltare fattar investeringsbesluten på rent affärsmässiga grunder.
45. När de låne- eller garantiinvesteringar som tillhandahålls inom ramen för en riskfinansieringsåtgärd uppfyller villkoren i myndighetens regler om referensräntan eller statligt stöd i form av garantier, kommer dessa företag inte att betraktas som mottagare av statligt stöd.

2.2 Anmälningsskyldigt riskfinansieringsstöd

46. Enligt artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet är Eftastaterna skyldiga att anmäla riskfinansieringsåtgärder som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet (särskilt om de inte är förenliga med villkoret om en privat aktör i en marknadsekonomi), som faller utanför tillämpningsområdet för förordningen om stöd av mindre betydelse och som inte uppfyller alla villkoren för riskfinansieringsstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen. Myndigheten kommer att bedöma åtgärdernas förenlighet med EES-avtalet enligt artikel 61.3 c i det avtalet. Dessa riktlinjer är i första hand inriktade på de riskfinansieringsåtgärder som mest sannolikt kommer anses vara förenliga med artikel 61.3 c i EES-avtalet, förutsatt att de uppfyller ett antal villkor som förklaras mer ingående i avsnitt 3 i de här riktlinjerna. Åtgärderna kan indelas i tre olika kategorier enligt nedan.
47. Den första kategorin omfattar riskfinansieringsåtgärder riktade till företag som inte uppfyller alla de villkor för stödberättigande som fastställs för riskfinansieringsstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen. I fråga om dessa åtgärder kommer myndigheten att kräva att Eftastaten gör en ingående förhandsbedömning, eftersom det inte längre kan förutsättas att det finns ett marknadsmisslyckande som påverkar de stödberättigade företag som omfattas av den allmänna gruppundantagsförordningen. Denna kategori omfattar särskilt åtgärder med inriktning på följande företag:
 - a) Små midcapföretag som överskrider de finansiella tröskelvärden som fastställs i definitionen av små och medelstora företag i den allmänna gruppundantagsförordningen ⁽²⁰⁾.
 - b) Innovativa midcapföretag som bedriver FoU- och innovationsverksamhet.
 - c) Företag som erhåller den inledande riskfinansieringsinvesteringen senare än sju år efter sin första kommersiella försäljning.
 - d) Företag som kräver ett sammanlagt riskfinansieringsbelopp som överstiger det tak som fastställs i den allmänna gruppundantagsförordningen.
 - e) Alternativa handelsplattformar som inte uppfyller villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen.

⁽¹⁸⁾ Referens och diskonteringsräntor (EUT L 105, 21.4.2011, s. 32 och EES-supplement nr 23, 21.4.2011, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Statligt stöd som beviljats i form av garantier (EUT L 105, 21.4.2011, s. 32 och EES-supplement nr 23, 21.4.2011, s. 1).

⁽²⁰⁾ Bilaga I till förordning (EG) nr 800/2008, se fotnot 12.

48. Den andra kategorin består av de åtgärder som är utformade enligt andra parametrar än de som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen, samtidigt som de inriktas på samma stödberättigade företag som definieras däri. För dessa åtgärder behöver förekomsten av ett marknadsmisslyckande bara beläggas i den mån som krävs för att motivera användningen av parametrar som går utöver dem som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen. Denna kategori omfattar särskilt följande fall:
- a) Finansieringsinstrument med ett lägre deltagande från privata investerare än tröskelvärdena i den allmänna gruppundantagsförordningen.
 - b) Finansieringsinstrument som är utformade enligt parametrar som överskrider taken i den allmänna gruppundantagsförordningen.
 - c) Andra finansieringsinstrument än garantier när finansiella intermediärer, investerare eller fondförvaltare väljs ut genom att skydd mot potentiella förluster (skydd mot förlustrisk) prioriteras framför prioriterad avkastning från vinster (incitament för värdeökning).
 - d) Skattelättnader för investeringsföretag, inklusive finansiella intermediärer eller deras förvaltare som agerar som saminvestorare.
49. Den tredje kategorin gäller omfattande stödordningar som även om de uppfyller villkoren i bestämmelsen om riskfinansieringsstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen inte omfattas av dess tillämpningsområde på grund av sin omfattande budget, enligt definitionen i förordningen. I samband med denna bedömning kontrollerar myndigheten även om villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen är uppfyllda. Om så är fallet, kommer den att bedöma huruvida utformningen av åtgärden är lämplig mot bakgrund av den förhandsundersökning som ligger till grund för anmälan. Om en omfattande stödordning inte uppfyller de villkor för att vara stödberättigad och proportionerlig som anges i ovannämnda bestämmelser, kommer myndigheten att på lämpligt sätt bedöma de belägg som framkommit i samband med förhandsbedömningen av den möjliga förekomsten av ett specifikt marknadsmisslyckande. Dessutom kommer den att genomföra en fördjupad bedömning av vilka negativa effekter som sådana ordningar skulle kunna ha på de berörda marknaderna.
50. De olika särdrag som beskrivs i punkterna 47–49 kan, efter lämplig motivering underbyggd av en heltäckande analys av marknadsmisslyckandet, kombineras inom ramen för en och samma riskfinansieringsåtgärd.
51. Utöver de undantag som uttryckligen är tillåtna enligt nuvarande riktlinjer, ska alla andra proportionalitetsvillkor för riskfinansieringsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen vara vägledande för bedömningen av ovannämnda anmälningspliktiga kategorier.

2.3 Definitioner

52. I dessa riktlinjer gäller följande definitioner:
- i) *alternativ handelsplattform*: multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG ⁽²¹⁾ där majoriteten av de finansieringsinstrument som tas upp till handel ges ut av små och medelstora företag.
 - ii) *på normala marknadsmässiga villkor*: villkoren för investeringstransaktionen mellan de avtalsslutande parterna skiljer sig inte från de villkor som skulle gälla mellan oberoende företag och innehåller inga inslag av statligt inflytande.
 - iii) *utköp*: köp av åtminstone en kontrollerande andel av ett företags aktiekapital från de nuvarande aktieägarna, i syfte att ta över företagets tillgångar och verksamhet.
 - iv) *stödberättigade företag*: små och medelstora företag, små midcapföretag och innovativa midcapföretag.
 - v) *enhet som anförtrots särskilda befogenheter*: Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden, ett internationellt finansinstitut eller ett finansieringsinstitut som är etablerat i en Eftastat, där en Eftastat är aktieägare med målet att främja allmänintresset under en offentlig myndighets kontroll, ett offentligrättsligt organ eller ett

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1). Direktiv som införlivats som punkt 31ba i bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 65/2005 av den 29.4.2005 (EUT L 239, 15.9.2005, s. 50 och EES-supplement nr 46, 15.9.2005, s. 31).

privaträttsligt organ med uppdrag att verka i allmänhetens tjänst. Den enhet som anförts de särskilda befohgenheterna kan väljas ut eller utses direkt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ⁽²²⁾ eller annan lagstiftning som ersätter detta direktiv helt eller delvis.

- vi) *kapitalinvestering*: kapital till ett företag som investeras direkt eller indirekt i utbyte mot ägande av en motsvarande aktieandel i företag.
- vii) *exit*: en finansiell intermediärs eller investerares avveckling av innehav, bland annat utförsäljning, avskrivningar av investeringar, återbetalning av aktier eller lån, försäljning till ett finansinstitut och försäljning genom offentlig emission, inbegripet börsintroduktion.
- viii) *rimlig avkastningsnivå*: förväntad intern avkastning motsvarande en riskjusterad diskonteringskurs som återspeglar investeringens risknivå samt typen och nivån på det kapital som ska investeras av de privata investerarna.
- ix) *slutlig stödmottagare*: ett stödberättigat företag som har mottagit investeringar inom ramen för en statlig stödåtgärd för riskfinansiering.
- x) *finansiell intermediär*: ett finansinstitut, oavsett form och ägarskap, som Eftastaten har anförträtt genomförandet av riskfinansieringsåtgärden, inbegripet fondandelsfonder, privata investeringsfonder, offentliga investeringsfonder, banker, mikrofinansinstitut och garantibolag.
- xi) *första kommersiella försäljning*: ett företags första försäljning på en produkt- eller tjänstemarknad, exklusive begränsad försäljning för att testa marknaden.
- xii) *första förlustranch (first loss piece)*: den senaste risktranchen som också bär den högsta förlustrisken, inklusive väntade förluster i målportföljen.
- xiii) *uppföljningsinvestering*: ytterligare en investering i ett företag efter en eller flera tidigare riskfinansieringsinvesteringar.
- xiv) *garanti*: ett skriftligt åtagande att ta på sig ansvaret för hela eller en del av en tredje parts nyligen uppkomna riskfinansieringslån, t.ex. skuld- eller leasinginstrument eller hybridkapitalinstrument.
- xv) *garantitak*: en offentlig investerares maximala exponering uttryckt som andel av de totala investeringarna gjorda i en garantiportfölj.
- xvi) *garantinivå*: en offentlig investerares förlusttäckningsnivå för varje transaktion som berättigar till statligt stöd enligt den statliga riskfinansieringsåtgärden.
- xvii) *oberoende privat investerare*: en privat investerare som inte är delägare i det företag i vilket den investerar, inklusive företagsänglar och finansinstitut, oavsett ägarförhållanden, i den mån de står för hela risken i förhållande till sin investering; vid grundandet av ett nytt företag betraktas samtliga privata investerare som oberoende i förhållande till det företaget, inklusive grundarna.
- xviii) *innovativt midcapföretag*: midcapföretag vars forsknings- och utvecklingskostnader, enligt definitionen i gruppundantagsförordningen, representerar a) minst 15 % av dess totala driftskostnader under åtminstone ett av de tre åren före den första investeringen inom ramen för riskfinansieringsåtgärden med statligt stöd, eller b) minst 10 % om året av dess totala driftskostnader under de tre åren före den första investeringen inom ramen för riskfinansieringsåtgärden med statligt stöd.
- xix) *låneinstrument*: en överenskommelse som tvingar långivaren att göra ett överenskommet belopp tillgängligt för låntagaren för en överenskommen period och enligt vilken låntagaren är skyldig att återbetala det beloppet inom den överenskomna perioden. Det kan anta formen av ett lån, eller något annat finansieringsinstrument, t.ex. leasing, som ger långivaren ett övervägande element i form av minimiavkastning.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114), ändrat genom rättelse till direktivet (EUT L 351, 26.11.2004, s. 44). Direktiv som införlivats som punkt 2 i bilaga XVI (Upphandling) till EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 68/2006 av den 2 juni 2006 (EUT L 245, 7.9.2006, s. 22, och EES-supplement nr 44, 7.9.2006, s. 18).

- xx) *midcap*: i dessa riktlinjer ett företag som har högst 1500 anställda beräknat i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5 i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen. Vid tillämpningen av dessa riktlinjer ska flera enheter betraktas som ett enda företag, om något av de villkor som anges i artikel 3.3 i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen är uppfyllt. Denna definition påverkar inte andra definitioner som används för utveckling av finansieringsinstrument inom EU/EES-program som inte inbegriper något statligt stöd.
- xxi) *fysisk person*: en annan person än en juridisk som inte är ett företag i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.
- xxii) *nytt lån*: ett nyligen inlett låneinstrument utformat för att finansiera nya investeringar eller rörelsekapital, men inte omfinansiering av befintliga lån.
- xxiii) *ersättningskapital*: köp av befintliga aktier i ett företag från en tidigare investerare eller aktieägare.
- xxiv) *riskfinansieringsinvestering*: tillhandahållande av kapitalinvesteringar och investeringar i form av hybridkapital, lån inbegripet leasing, garantier eller en kombination av dessa till stödberättigade företag.
- xxv) *investering i form av hybridkapital*: typ av finansiering som befinner sig mellan eget kapital och lån, med högre risk än en prioriterad skuld och lägre risk än primärkapital och som ger innehavaren en avkastning som i huvudsak grundar sig på vinster eller förluster i det underliggande målföretaget och för vilken det saknas säkerhet i händelse av betalningsförsummelse. Hybridkapitalinstrument kan vara strukturerade som en fordran, osäkrad och underordnad, också blandad fordran, och i vissa fall konvertibel till aktier, eller som preferensaktier.
- xxvi) *små och medelstora företag*: företag enligt definitionen i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen.
- xxvii) *litet midcapföretag*: ett företag som har högst 499 anställda, beräknat enligt artiklarna 3–5 i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen, en årsomsättning som inte överstiger 100 miljoner euro eller en årlig balansräkning som inte överstiger 86 miljoner euro. Vid tillämpningen av dessa riktlinjer ska flera enheter betraktas som ett enda företag, om något av de villkor som anges i artikel 3.3 i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen är uppfyllt. Denna definition påverkar inte andra definitioner som används för utveckling av finansieringsinstrument inom EU/EES-program som inte inbegriper något statligt stöd.
- xxviii) *total finansiering*: maximalt sammanlagt belopp för investering som gjorts i ett stödberättigat företag genom en eller flera riskfinansieringsinvesteringar, inbegripet uppföljningsinvesteringar, inom ramen för statligt riskfinansieringsstöd, med uteslutande av helt privata investeringar som tillhandahålls på marknadsvillkor och utanför statliga riskfinansieringsåtgärder.
- xxix) *icke börsnoterade företag*: företag som inte är officiellt noterade på en fondbörs, med undantag för alternativa handelsplattformar.

3. BEDÖMNING AV RISKFINANSIERINGSSTÖDETS FÖRENLIGHET

3.1 Gemensamma bedömningsprinciper

- 53. För att bedöma om en anmäld stödåtgärd kan anses förenlig med EES-avtalet gör myndigheten i allmänhet en analys av om stödåtgärdens utformning säkerställer att stödets positiva effekter på ett mål av gemensamt intresse överväger dess potentiella negativa effekter på handeln mellan de avtalsslutande parterna i EES-avtalet (nedan kallade *de avtalsslutande parterna*), och på konkurrensen.
- 54. Enligt meddelandet om modernisering av det statliga stödet av den 8 maj 2012 bör gemensamma principer för bedömning av förenligheten hos alla stödåtgärder identifieras och definieras. Med hänsyn till detta anser myndigheten att en stödåtgärd är förenlig med EES-avtalet endast om den uppfyller vart och ett av följande kriterier:
 - a) Bidrag till ett väldefinierat mål av gemensamt intresse: en statlig stödåtgärd måste syfta till att uppnå ett mål av gemensamt intresse i enlighet med artikel 61.3 i EES-avtalet (avsnitt 3.2).

- b) Behov av statligt ingripande: en statlig stödåtgärd måste vara inriktad på en situation där stöd kan leda till en avsevärd förbättring som marknaden inte själv kan åstadkomma genom att åtgärda ett marknadsmisslyckande (avsnitt 3.3).
 - c) Stödåtgärdens lämplighet: den föreslagna stödåtgärden ska vara ett lämpligt instrument med hänsyn till målet av gemensamt intresse (avsnitt 3.4).
 - d) Stimulanseffekt: den statliga stödåtgärden måste ändra de berörda företagens handlingsmönster på ett sådant sätt att de engagerar sig i ytterligare verksamhet som de inte skulle bedriva utan stödet eller som de skulle bedriva på ett begränsat eller annat sätt (avsnitt 3.5).
 - e) Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till ett minimum): den statliga stödåtgärden måste begränsas till det minimum som krävs för att uppmuntra till ytterligare investeringar eller ekonomisk aktivitet i det berörda området (avsnitt 3.6).
 - f) Undvikande av onödiga negativa effekter på konkurrens och handel: stödets negativa effekter måste vara så pass begränsade att de positiva effekterna totalt sett överväger (avsnitt 3.7).
 - g) Insyn i stödet: Eftastaterna, myndigheten, de ekonomiska aktörerna och allmänheten måste enkelt kunna få tillgång till alla relevanta rättsakter och uppgifter om det stöd som beviljas (avsnitt 3.8).
55. Vid den samlade avvägningen mellan vissa kategorier av stödordningar kan det dessutom ställas krav på utvärdering i efterhand enligt beskrivningen i avsnitt 4 nedan. I sådana fall kan myndigheten komma att begränsa stödordningarnas varaktighet, med möjlighet att inkomma med en anmälan om förlängning av dem.
56. När det gäller att bedöma förenligheten av individuellt stöd med den inre marknaden kommer myndigheten att ta hänsyn till förfaranden rörande överträdelse av artikel 53 eller 54 i EES-avtalet som kan gälla stödmottagaren och som kan vara relevanta för myndighetens bedömning enligt artikel 61.3 i EES-avtalet ⁽²³⁾.

3.2 Bidrag till ett gemensamt mål

57. Statligt stöd måste bidra till att ett eller flera av de mål av gemensamt intresse i den mening som avses i artikel 61.3 i EES-avtalet uppnås. För riskfinansieringsstöd är det allmänna strategiska målet att förbättra tillgången till finansiering för lönsamma små och medelstora företag från och med den tidiga utvecklingsfasen till tillväxtfasen, och under vissa omständigheter för små midcapföretag och innovativa midcapföretag, för att på längre sikt utveckla en konkurrenskraftig finansieringsmarknad inom EES-området och därmed kunna bidra till en övergripande ekonomisk tillväxt.

3.2.1 Specifika strategiska mål som eftersträvas genom åtgärden

58. Åtgärden måste omfatta specifikt definierade strategiska mål med beaktande av de allmänna strategiska mål som anges i punkt 57 ovan. I detta syfte måste Eftastaten göra en förhandsbedömning för att identifiera de strategiska målen och definiera de relevanta resultatindikatorerna. Åtgärden ska ha lämplig omfattning och varaktighet i förhållande till de strategiska målen. Resultatindikatorerna kan innehålla uppgifter om följande:
- a) Den investering från den privata sektorn som krävs eller planeras.
 - b) Förväntat antal slutliga stödmottagare som blir föremål för investeringar, inklusive antalet nystartade små och medelstora företag.
 - c) Beräknat antal nya företag som skapas under riskfinansieringsåtgärdens genomförande och till följd av riskfinansieringsinvesteringarna.
 - d) Antalet arbetstillfällen som skapas i de slutliga stödmottagande företagen från dagen för den första riskfinansieringsinvesteringen enligt riskfinansieringsåtgärden till exit.
 - e) I tillämpliga fall andelen investeringar som görs i enlighet med villkoret om en privat investerare i en marknadsekonomi.
 - f) Milstolpar och tidsfrister inom vilka vissa förhandsdefinierade belopp eller andelar av budgeten ska vara investerade.

⁽²³⁾ Se mål C-225/91, Matra mot kommissionen, REG 1993, s. I-3203, punkt 42.

- g) Förväntad intäkt/avkastning av investeringarna.
 - h) I tillämpliga fall patentansökningar som görs av de slutliga stödmottagarna under riskfinansieringsåtgärdens genomförande.
59. De indikatorer som avses i punkt 58 är relevanta både för att utvärdera åtgärdens effektivitet och bedöma styrkan i de investeringsstrategier som utarbetats av den finansiella intermediären i urvalsprocessen.

3.2.2 Finansiella intermediärer som uppnår de strategiska målen

60. För att säkerställa att de finansiella intermediärer som deltar i riskfinansieringsåtgärden uppnår de relevanta strategiska målen, måste de uppfylla de villkor som anges i punkterna 61 och 62.
61. Den finansiella intermediärens investeringsstrategi måste anpassas till de strategiska målen för åtgärden. Som en del i urvalsförfarandet måste finansiella intermediärer visa hur deras föreslagna investeringsstrategi kan bidra till att de strategiska målen uppnås.
62. Eftastaten måste se till att intermediärernas investeringsstrategi alltid ligger i linje med de överenskomna strategiska målen, till exempel genom lämpliga kontroll- och rapporteringsmekanismer samt deltagande av representanter för de offentliga investerarna i den finansiella intermediärens representationsorgan för investerare, exempelvis det styrande organet eller det rådgivande organet. En lämplig styrelsestruktur ska säkerställa att konkreta ändringar av investeringsstrategin kräver samtycke på förhand från Eftastaten. För att undvika att tvivel uppstår får Eftastaten inte delta direkt i enskilda beslut om investeringar och avyttringar.

3.3 Behov av statligt ingripande

63. Statligt stöd kan bara motiveras om det är inriktat på specifika marknadsmisslyckanden som påverkar möjligheterna att uppnå det gemensamma målet. Myndigheten anser att det inte finns något allmänt marknadsmisslyckande när det gäller små och medelstora företags tillgång till finansiering. Det handlar i stället om ett misslyckande som gäller vissa grupper av små och medelstora företag, beroende på den specifika ekonomiska situationen i den berörda Eftastaten. Detta gäller särskilt, men inte uteslutande, små och medelstora företag som befinner sig i den tidiga fas där de, trots sina tillväxtutsikter, inte kan bevisa för investerare att de är kreditvärda eller att deras affärsplaner är sunda. Omfattningen av ett sådant marknadsmisslyckande kan, både i fråga om de berörda företagen och deras kapitalbehov, variera beroende på vilken sektor de är verksamma i. På grund av informationsasymmetrier är det svårt för marknaden att bedöma risk-/avkastningsprofilen hos sådana företag och deras förmåga att skapa riskjusterade intäkter. Dessa små och medelstora företags erfarenheter av svårigheterna med att dela med sig av information om kvaliteten på sina projekt, samt den risk och svaga kreditvärdighet som de förmodas vara förknippade med, leder till höga transaktions- och förmedlingskostnader och kan öka investerarnas riskaversion. Små midcap-företag och innovativa midcapföretag kan under vissa omständigheter råka ut för liknande svårigheter och därför råka ut för samma marknadsmisslyckande.
64. Riskfinansieringsåtgärden måste därför inrättas utifrån en förhandsbedömning som visar att det finns en brist på finansiering till stödberättigade företag i den berörda utvecklingsfasen, det geografiska området, och i tillämpliga fall, den ekonomiska sektorn. Riskfinansieringsåtgärden måste vara utformad på ett sådant sätt att den åtgärdar de marknadsmisslyckanden som bevisats i förhandsbedömningen.
65. En analys måste göras av både de strukturella och konjunkturbundna (dvs. krisrelaterade) problem som leder till att privata finansieringar inte når upp till optimala nivåer. Bedömningen måste bland annat innehålla en heltäckande analys av vilka finansieringskällor som de stödberättigade företagen har tillgång till, med beaktande av antalet befintliga finansiella intermediärer i det geografiska målområdet, om de är offentliga eller privata, de investeringsvolymerna som riktas till det relevanta marknadssegmentet, antalet potentiellt stödberättigade företag och genomsnittliga värden på enskilda transaktioner. Denna analys bör grundas på uppgifter som täcker de fem åren närmast före anmälan av riskfinansieringsåtgärden och innehålla en uppskattning av finansieringsbristens karaktär och omfattning, dvs. hur stor del av efterfrågan på finansiering från stödberättigade företag som inte är tillgodosedd.
66. Förhandsbedömningen bör helst utföras av ett oberoende organ och ska baseras på objektiva och aktuella uppgifter. Eftastaterna får även lämna in befintliga bedömningar, förutsatt att de utförts mindre än tre år före anmälan av riskfinansieringsåtgärden. Övervakningsmyndigheten förbehåller sig rätten att i sin granskning av resultatet av förhandsbedömningen ifrågasätta giltigheten i uppgifterna med hänsyn till tillgängliga bevis.

67. För att säkerställa att de finansiella intermediärer som deltar i åtgärden inriktar sig på de marknadsmisslyckanden som identifierats, måste en *due diligence*-granskning genomföras för att säkerställa en kommersiellt sund investeringsstrategi som är inriktad på det identifierade politiska målet och uppfyller de krav för stödberättigande och begränsningar för finansiering som fastställts. Eftastaterna måste bland annat välja finansiella intermediärer som kan visa att deras föreslagna investeringsstrategi är kommersiellt sund och inbegriper en strategi för lämplig risk-spridning som syftar till att uppnå ekonomisk lönsamhet och effektiv volym i fråga om investeringarnas storlek och territoriella räckvidd.
68. Dessutom ska förhandsbedömningen omfatta en bedömning av de specifika marknadsmisslyckanden som de stödberättigade målföretagen står inför. Bedömningen ska grundas på den ytterligare vägledning som ges i punkterna 69–88.

3.3.1 Åtgärder riktade till de kategorier av företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för den allmänna gruppundantagsförordningen

a) Små midcapföretag

69. Den allmänna gruppundantagsförordningen gäller endast stödberättigade små och medelstora företag. Vissa företag som inte uppfyller definitionen av små och medelstora företag i fråga om antalet anställda och finansiella trösklar kan också ställas inför liknande finansieringsproblem.
70. Utvidgningen av vilka företag som har rätt till stöd inom ramen för en riskfinansieringsåtgärd till att också inbegripa små midcapföretag, kan motiveras om det stimulerar privata investerare till att investera i en mer varierad portfölj med större möjlighet att gå in i och ut ur företagen. Om små midcapföretag tas med i portföljen, kommer det sannolikt att minska riskerna med portföljen och därigenom höja avkastningen på investeringarna. Därför kan detta vara ett särskilt effektivt sätt att attrahera institutionella investerare till de mer riskfyllda nyetablerade företagen.
71. Mot bakgrund av ovanstående och förutsatt att förhandsbedömningen innehåller lämpliga ekonomiska belägg för detta, kan det vara motiverat att stödja små midcapföretag. Vid bedömningen beaktar myndigheten arbetskrafts- och kapitalintensiteten i målföretagen, samt andra kriterier rörande specifika finansieringshinder som påverkar små midcapföretag (till exempel otillräcklig säkerhet för ett stort lån).

b) Innovativa midcapföretag

72. Midcapföretag kan under vissa omständigheter också stå inför finansieringshinder som är jämförbara med dem som drabbar små och medelstora företag. Detta kan gälla midcapföretag som bedriver FoU- och innovationsverksamhet parallellt med inledande investeringar i produktionsanläggningar, inklusive marknadsintroduktion, och vars resultathistorik inte är sådan att potentiella investerare kan göra relevanta antaganden om de framtida marknadsutsikterna för den verksamheten. I sådana fall kan tillgång till riskfinansiering vara nödvändig för att dessa innovativa midcap-företag ska kunna öka sin produktionskapacitet till en hållbar nivå, där de på egen hand kan attrahera privat finansiering. Som konstateras i punkt 3.3.1 a kan placeringen av sådana innovativa midcapföretag i investeringsportföljen vara ett effektivt sätt för en finansiell intermediär att erbjuda ett mer varierat investeringsutbud, som tilltalar ett bredare spektrum av tänkbara investerare.

c) Företag som erhåller den inledande riskfinansieringsinvesteringen senare än sju år efter sin första kommersiella försäljning

73. Den allmänna gruppundantagsförordningen gäller små och medelstora företag som erhåller den inledande investeringen inom ramen för riskfinansieringsåtgärden före sin första kommersiella försäljning på en viss marknad eller inom sju år efter den första kommersiella försäljningen. Efter denna sjuårsperiod omfattar den allmänna gruppundantagsförordningen endast uppföljningsinvesteringar. Vissa typer av företag kan dock anses fortfarande finnas i sin expansionsfas eller tidiga tillväxtfas om de, även efter denna sjuårsperiod, ännu inte i tillräcklig utsträckning har bevisat sin potential att generera avkastning eller inte har en tillräckligt stabil resultathistorik och säkerhet. Detta kan vara fallet inom högrisksektorer, t.ex. bioteknik, kulturella och kreativa industrier, och mer generellt för innovativa små och medelstora företag ⁽²⁴⁾. Dessutom kan företag som har tillräckligt internt kapital för att finansiera sin ursprungliga verksamhet kräva extern finansiering först i ett senare skede, till exempel för att öka sin kapacitet från småskalig till storskalig verksamhet. Detta kan kräva högre investeringar än de kan klara av med sina egna resurser.

⁽²⁴⁾ Huruvida de små och medelstora företagen är innovativa eller ej, ska bedömas utifrån definitionen i den allmänna gruppundantagsförordningen.

74. Därför är det ibland möjligt att tillåta åtgärder där den inledande investeringen görs senare än sju år efter målföretagets första kommersiella försäljning. Under sådana omständigheter kan myndigheten begära att man i åtgärden tydligt definierar de stödberättigade företagen mot bakgrund av de belägg som framkommit i förhandsbedömningen av förekomsten av ett specifikt marknadsmisslyckande som påverkar sådana företag.
- d) Företag som kräver ett riskfinansieringsbelopp som överstiger taket i den allmänna gruppundantagsförordningen
75. I den allmänna gruppundantagsförordningen fastställs ett totalt belopp i riskfinansiering per stödberättigat företag, inbegripet uppföljningsinvesteringar. Inom vissa sektorer där förhandskostnaderna för forskning eller investeringar är relativt höga, exempelvis inom biovetenskap, grön teknik eller energi, kan dock detta belopp vara för lågt för att uppnå alla de investeringsomgångar som krävs för att företaget ska få en hållbar tillväxtkurva. Det kan därför vara motiverat att under vissa omständigheter tillåta ett högre belopp på den totala investeringen för stödberättigade företag.
76. Riskfinansieringsåtgärder kan följaktligen stödja riskfinansiering som överstiger ett sådant totalt belopp, förutsatt att det planerade finansieringsbeloppet motsvarar omfattningen och karaktären av det finansieringsbehov med avseende på målsektorer eller målterritorier som identifierats i förhandsbedömningen. I sådana fall kommer myndigheten att beakta den kapitalintensiva karaktären hos målsektorerna eller de högre investeringskostnaderna inom vissa geografiska områden.
- e) Alternativa handelsplattformar som inte uppfyller villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen
77. Myndigheten är medveten om att alternativa handelsplattformar är en viktig del av finansieringsmarknaden för små och medelstora företag, eftersom de attraherar nytt kapital till små och medelstora företag samtidigt som de gör det lättare för tidigare investerare att avveckla sitt engagemang ⁽²⁵⁾. I den allmänna gruppundantagsförordningen erkänns deras betydelse genom att deras verksamhet underlättas antingen genom skattelättnader riktade till fysiska personer som investerar i företag som är noterade på dessa plattformar, eller genom att startstöd till dem som driver plattformarna tillåts, på villkor att de uppfyller kraven på småföretag och ligger under vissa tröskelvärden.
78. Operatörer av alternativa handelsplattformar behöver dock inte nödvändigtvis vara småföretag när de etableras. På samma sätt kan det högsta tillåtna stödbeloppet för startstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen vara otillräckligt för att stödja upprättande av plattformens verksamhet. För att attrahera tillräckliga resurser för etablering och utveckling av nya plattformar, kan det vidare vara nödvändigt att ge investeringsföretag skattelättnader. Slutligen kan det vara så att plattformen inte bara noterar små och medelstora företag, utan även företag som överskrider de tröskelvärden som anges i den definitionen.
79. Det kan därför vara motiverat att under vissa omständigheter ge investeringsföretag skattelättnader, för att stödja handelsplattformar som inte är små eller medelstora företag, eller tillåta investeringar för att möjliggöra ett högre investeringsbelopp för inrättandet av sådana plattformar än det som föreskrivs i den allmänna gruppundantagsförordningen, eller att tillåta stöd till alternativa handelsplattformar som huvudsakligen handlar med aktier i små och medelstora företag. Detta ligger i linje med det strategiska målet att stödja små och medelstora företags tillgång till finansiering genom en sammanhängande finansieringskedja. Förhandsbedömningen måste därför visa att det rör sig om ett specifikt marknadsmisslyckande som påverkar sådana plattformar på den relevanta geografiska marknaden.
- 3.3.2 Åtgärder som är utformade enligt parametrar som inte överensstämmer med den allmänna gruppundantagsförordningen
- a) Finansieringsinstrument med ett lägre deltagande från privata investerare än tröskelvärdena i den allmänna gruppundantagsförordningen
80. De marknadsmisslyckanden som påverkar företag i särskilda regioner eller Eftastater kan vara mer uttalade på grund av den relativt underutvecklade finansieringsmarknaden för små och medelstora företag i sådana områden jämfört med andra regioner i samma Eftastat eller andra Eftastater. Detta gäller särskilt i Eftastater där det inte

⁽²⁵⁾ Myndigheten är medveten om plattformarnas växande betydelse för gräsrotsfinansiering (*crowdfunding*) när det gäller att attrahera finansiering till nystartade företag. Om det finns ett fastställt marknadsmisslyckande, och i de fall där en plattform för gräsrotsfinansiering har en operatör som är en separat juridisk person, kan myndigheten därför även på dessa plattformar tillämpa de regler som gäller alternativa handelsplattformar. Detta gäller även skattelättnader för investeringar via sådana plattformar för gräsrotsfinansiering. Mot bakgrund av att gräsrotsfinansiering nyligen har börjat förekomma i unionen/EES kommer riskfinansieringsåtgärder som inbegriper gräsrotsfinansiering sannolikt att bli föremål för en utvärdering enligt avsnitt 4 i dessa riktlinjer.

finns någon väletablerad närvaro av formella riskkapitalinvesterare eller affärsänglar. Uppmuntran till att utveckla en effektiv finansieringsmarknad i dessa regioner och övervinna de strukturella hinder som kan innebära att små och medelstora företag inte får effektiv tillgång till riskfinansiering är ett mål som kan motivera att myndigheten ser mer gynnsamt på åtgärder som medger ett deltagande från privata investerare under de tröskelvärden som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen.

81. Myndigheten kan vidare ställa sig positiv till åtgärder med ett lägre deltagande från privata investerare än de tröskelvärden som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen, i synnerhet om de är särskilt inriktade på små och medelstora företag före deras första kommersiella försäljning eller i koncepttestfasen, dvs. företag som drabbats av ett mer uttalat marknadsmisslyckande, förutsatt att en del av investeringsriskerna faktiskt bärs av den privata investerare som deltar.
- b) Finansieringsinstrument som är utformade enligt parametrar som överskrider de tröskelvärden som fastställs i den allmänna gruppundantagsförordningen
82. Fördelen med den allmänna gruppundantagsförordningen är förbehållen åtgärder med en asymmetrisk förlustdelning mellan offentliga och privata investerare som är utformad så att den begränsar den första förlusten för den offentliga investeraren. Också i fråga om garantier begränsar gruppundantaget garantinivån och de totala förlusterna för den offentliga investeraren.
83. Under vissa omständigheter kan dock offentlig finansiering, genom att inta en finansieringsposition med högre risk, göra att privata investerare eller långivare kan tillhandahålla ytterligare finansiering. Vid bedömningen av åtgärder som är utformade enligt finansiella parametrar som överskrider de tröskelvärden som fastställs i den allmänna gruppundantagsförordningen kommer myndigheten att beakta ett antal faktorer som beskrivs i avsnitt 3.4.2 i dessa riktlinjer.
- c) Andra finansieringsinstrument än garantier där investerare, finansiella intermediärer och deras förvaltare väljs ut genom att förlustskydd prioriteras framför asymmetrisk vinstdelning
84. I enlighet med den allmänna gruppundantagsförordningen måste valet av såväl finansiella intermediärer som investerare och deras förvaltare väljas ut genom en öppen, överblickbar och icke-diskriminerande ansökningsomgång, med tydligt angivande av åtgärdens strategiska mål och vilken typ av finansiella parametrar som används för att uppnå dessa mål. Detta innebär att de finansiella intermediärerna och deras förvaltare ska väljas genom ett förfarande som är förenligt med direktiv 2004/18/EG ⁽²⁶⁾ eller annan lagstiftning som ersätter detta direktiv. Om det direktivet inte är tillämpligt, måste urvalsförfarandet vara sådant att det garanterar bredast möjliga urval bland kvalificerade intermediärer eller förvaltare. Genom ett sådant förfarande ska den berörda Eftastaten särskilt ges möjlighet att jämföra de villkor och bestämmelser som förhandlats fram mellan de finansiella intermediärerna eller förvaltarna och potentiella privata investerare, så att den kan attrahera investerare med minsta möjliga statliga stöd, eller minsta möjliga avvikelse från principen om lika villkor, inom ramen för en realistisk investeringsstrategi.
85. Enligt den allmänna gruppundantagsförordningen ska de tillämpliga kriterierna för urval av förvaltare innehålla ett krav som ska gälla andra instrument än garantier och genom vilket "asymmetrisk vinstdelning ska ges företräde framför skydd för förlustrisk", för att begränsa en snedvridning mot alltför stort risktagande av den förvaltare som väljer ut de företag som ska bli föremål för investeringar. Syftet med detta är att, oavsett vilken form av finansieringsinstrument som åtgärden avser, all förmånsbehandling av privata investerare eller långivare ska vägas mot allmänintresset att garantera den löpande karaktären av det offentliga kapital som satsats och åtgärdens långsiktiga finansiella hållbarhet.
86. I vissa fall kan det dock bli nödvändigt att prioritera skydd för förlustrisk, nämligen när åtgärden är riktad till vissa sektorer där andelen betalningsförsummelser bland nystartade små och medelstora företag är hög. Detta kan till exempel gälla åtgärder med inriktning på små och medelstora företag före deras första kommersiella försäljning eller i koncepttestfasen, sektorer där det finns betydande tekniska hinder, eller sektorer där företagen är starkt beroende av enskilda projekt som kräver stora initiala investeringar och är förenade med hög riskexponering, exempelvis de kulturella och kreativa sektorerna. En prioritering av skydd mot förlustrisker kan även vara motiverad för åtgärder som verkar via en fondandelsfond och syftar till att attrahera privata investerare på den nivån.

⁽²⁶⁾ Se fotnot 22.

d) Skattelättnader för investeringsföretag, inklusive finansiella intermediärer eller deras förvaltare som agerar som saminvestorare

87. Den allmänna gruppundantagsförordningen gäller skattelättnader som beviljas oberoende privata investerare, vilka är fysiska personer som direkt eller indirekt förser stödberättigade små och medelstora företag med riskfinansiering, medan Eftastaterna kan anse det lämpligt att inrätta åtgärder som tillämpar liknande incitament på investeringsföretag. Skillnaden ligger i det faktum att investeringsföretag är företag i den mening som avses i artikel 61 i EES-avtalet. Åtgärden måste därför omfattas av särskilda begränsningar för att säkerställa att stöd till investeringsföretag förblir proportionerligt och har en effektiv stimulanseffekt.
88. Finansiella intermediärer och deras förvaltare kan beviljas skattelättnader enbart i den mån de agerar saminvestorare eller samlånggivare. Inga skattelättnader kan beviljas med avseende på de tjänster som tillhandahålls av finansiella intermediärer eller deras förvaltare för åtgärdens genomförande.

3.4 Stödåtgärdens lämplighet

3.4.1 Lämplighet jämfört med andra strategiska instrument och andra stödinstrument

89. För att åtgärda de identifierade marknadsmisslyckandena och bidra till att åtgärdens strategiska mål uppnås, måste den föreslagna riskfinansieringsåtgärden vara ett lämpligt instrument, samtidigt som den är det instrument som i minst utsträckning leder till en snedvridning av konkurrensen. Valet av en specifik form av riskfinansieringsåtgärd måste vara vederbörligen motiverat genom förhandsbedömningen.
90. Som ett första steg bedömer myndigheten om och i vilken utsträckning riskfinansieringsåtgärden kan anses vara ett lämpligt instrument, jämfört med andra strategiska instrument som syftar till att uppmuntra att stödberättigade företag blir föremål för riskfinansieringsinvesteringar. Statligt stöd är inte det enda strategiska instrumentet som är tillgängligt för Eftastaterna för att underlätta förmedlingen av riskfinansiering till stödberättigade företag. De kan använda andra kompletterande strategiska verktyg på både utbuds- och efterfrågesidan, exempelvis regleringsåtgärder för att underlätta finansmarknadernas funktion, åtgärder för att förbättra näringslivsmiljön, rådgivningstjänster för investeringsberedskap eller offentliga investeringar som uppfyller kraven i villkoret om en privat investerare i en marknadsekonomi.
91. Förhandsbedömningen måste innehålla en analys av befintliga och, om möjligt, planerade strategiska åtgärder på nationell nivå eller EES-nivå som är inriktade på samma identifierade marknadsmisslyckanden, med beaktande av effektiviteten och ändamålsenligheten hos andra strategiska verktyg. Resultatet av förhandsbedömningen måste visa att de identifierade marknadsmisslyckandena inte kan åtgärdas på ett tillfredsställande sätt med hjälp av andra strategiska verktyg som inte inbegriper statligt stöd. Den föreslagna riskfinansieringsåtgärden måste dessutom stämma överens med den berörda Eftastatens övergripande strategi för små och medelstora företags tillgång till finansiering och utgöra ett komplement till andra strategiska instrument som syftar till att tillgodose samma marknadsbehov.
92. Som ett andra steg bedömer myndigheten om den föreslagna åtgärden är lämpligare än alternativa statliga stödinstrument som syftar till att åtgärda samma marknadsmisslyckande. I detta avseende antas det generellt att finansieringsinstrument är mindre snedvridande än direkta bidrag och att de därför utgör ett lämpligare instrument. Statligt stöd för att underlätta tillgången till riskfinansiering kan dock beviljas i olika former, exempelvis selektiva skatteinstrument eller finansieringsinstrument på förmånliga villkor, bl.a. en rad egetkapital- eller skuldinstrument och garantier med olika egenskaper i fråga om risk och avkastning, flera sätt att tillhandahålla kapitalet och olika finansieringsstrukturer. Vilka som är lämpligast beror på karaktären hos det finansieringsbehov som ska tillgodoses. Därför kommer myndigheten att bedöma om åtgärdens utformning, med hänsyn till fondens investeringsstrategi, ger en tillräckligt effektiv finansieringsstruktur för att säkerställa förmågan att säkerställa en hållbar verksamhet.
93. I det avseendet kommer myndigheten att vara positiv till åtgärder som inbegriper tillräckligt stora fonder med avseende på portföljstorleken, den geografiska omfattningen, särskilt om de är verksamma i flera Eftastater, och variationen i portföljen, eftersom sådana fonder kan vara effektivare och därför attraktivare för privata investerare, jämfört med mindre fonder. Vissa fondandelsfonder kan uppfylla dessa krav, förutsatt att de totala förvaltningskostnaderna till följd av antalet finansiella intermediärer kompenseras av väsentliga effektivitetsvinster.

3.4.2 Villkor för finansieringsinstrument

94. För finansieringsinstrument som faller utanför den allmänna gruppundantagsförordningen kommer myndigheten att beakta de aspekter som anges i punkterna 95–119.

95. För det första måste åtgärden mobilisera ytterligare kapital från marknadens aktörer. Minimandelar privata investeringar som ligger under dem som fastställs i den allmänna gruppundantagsförordningen kan endast motiveras med hänsyn till mer uttalade marknadsmisslyckanden som fastställts i förhandsbedömningen. I detta avseende måste det i förhandsbedömningen göras en rimlig uppskattning av den eftersträvade nivån på privatinvesteringar med hänsyn till det marknadsmisslyckande som påverkar den specifika grupp stödberättigade företag som åtgärden är inriktad på, dvs. en uppskattning av potentialen att i varje enskild portfölj eller investering skaffa fram ytterligare privata investeringar. Dessutom måste det i stället påvisas att åtgärden drar till sig ytterligare privat finansiering som annars inte skulle ha tillhandahållits eller som skulle ha tillhandahållits i andra former eller belopp eller enligt andra villkor.
96. När det gäller riskfinansieringsåtgärder som är specifikt inriktade på små och medelstora företag före deras första kommersiella försäljning, kan myndigheten godta att andelen privat deltagande är lägre än de föreskrivna andelarna. För sådana investeringsmål kan myndigheten alternativt godta att det privat deltagandet är av icke-oavhängig natur, dvs. att det tillhandahålls av till exempel ägaren till det stödmottagande företaget. I motiverade fall kan myndigheten godta att det privata deltagandet ligger under det som fastslås i den allmänna gruppundantagsförordningen, också med avseende på stödberättigade företag som har varit verksamma på en marknad i mindre än sju år efter deras första kommersiella försäljning mot bakgrund av de ekonomiska belägg som framkommit i förhandsbedömningen av marknadsmisslyckandet i fråga.
97. En riskfinansieringsåtgärd med inriktning på stödberättigade företag som har varit verksamma på en marknad i mindre än sju år efter deras första kommersiella försäljning vid tidpunkten för den första riskfinansieringsåtgärden, måste innehålla lämpliga begränsningar, antingen tidsbegränsningar (exempelvis tio år i stället för sju) eller andra objektiva kriterier av kvalitativt slag med avseende på de berörda företagens utvecklingsstadium. För sådana investeringsmål skulle myndigheten vanligen kräva ett lägsta privat deltagande på 60 %.
98. Tillsammans med den föreslagna nivån på det privata deltagandet kommer myndigheten också att beakta balansen mellan risker och vinster mellan offentliga och privata investerare. I detta avseende kommer myndigheten att se positivt på åtgärder som innebär att de delas på lika villkor mellan investerarna, och privata investerare bara får vinstincitament. I princip är det så att ju närmare fördelningen mellan risker och vinster ligger faktisk kommersiell praxis, desto mer troligt är det att myndigheten kommer att godta en lägre andel privat deltagande.
99. För det tredje är det viktigt vilken nivå i finansieringsstrukturen åtgärden syftar till med hänsyn till mobilisering av privata investeringar. På nivån för fondandelsfonder kan förmågan att attrahera privat finansiering vara beroende av en mer omfattande användning av riskskyddsmekanismer. Omvänt kan ett alltför stort beroende av sådana mekanismer komma att snedvrider urvalet av stödberättigade företag och leda till ineffektiva resultat i de fall där privata investerare deltar på nivån för investeringar i företaget och på grundval av enskilda transaktioner.
100. Övervakningsmyndigheten kan vid sin bedömning av behovet av en specifik utformning av åtgärden komma att beakta omfattningen av den kvarstående risk som behållits av de utvalda privata investerarna med avseende på de väntade och oväntade förluster som den offentliga investeraren tagit på sig, samt avvägningen av förväntade intäkter mellan de offentliga och de privata investerarna. Härigenom kan en annorlunda risk- och avkastningsprofil godtas, om detta maximerar andelen privata investeringar utan att urholka investeringsbeslutens genuint vinstdrivna karaktär.
101. Incitamentens exakta karaktär måste för det fjärde avgöras genom ett öppet och icke-diskriminerande förfarande för urval av finansiella intermediärer, förvaltare eller investerare. Enligt samma synsätt bör förvaltare av fondandelsfonder förmås att inom ramen för sitt investeringsuppdrag rättsligt förbinda sig att fastställa de förmånsvillkor i ett konkurrensförfarande som på delfonds nivå skulle kunna gälla för att välja ut stödberättigade intermediärer, förvaltare och investerare.
102. Det kan ställas krav på att Eftastaterna, för att bevisa behovet av de specifika finansiella villkoren kopplade till åtgärdens utformning, ska lägga fram bevis för att alla deltagare i förfarandet för att välja ut privata investerare sökte villkor som gick utöver dem som omfattas av den allmänna gruppundantagsförordningen, eller att ansökningsomgången inte gav något resultat.
103. Slutligen kan den finansiella intermediären eller förvaltaren, tillsammans med Eftastaten, saminvestera ett belopp, förutsatt att eventuella intressekonflikter kan undvikas. Den finansiella intermediären måste ta på sig minst 10 % av den första förlustranchen. En sådan saminvestering skulle kunna bidra till att investeringsbesluten anpassas till de relevanta strategiska målen. Förvaltarens förmåga att tillhandahålla investeringar med egna medel kan utgöra ett av urvalskriterierna.

104. De riskfinansieringsåtgärder som använder sig av skuldinstrument måste slutligen tillhandahålla en mekanism som säkerställer att den finansiella intermediären överför hela den statliga förmånen till de företag som utgör slutliga stödmottagare, exempelvis i form av lägre räntenivåer, lägre krav på säkerheter eller en kombination av båda. Den finansiella intermediären får också överföra förmånen genom att investera i företag vilka, trots att de är potentiellt livskraftiga, enligt den finansiella intermediärens interna kriterier skulle befinna sig i en riskklass där intermediären inte skulle investera utan riskfinansieringsåtgärden. Överföringsmekanismen måste inbegripa både lämpliga kontrollarrangemang och former för återkrav.
105. Eftastaterna kan utnyttja en rad olika finansieringsinstrument som en del av en riskfinansieringsåtgärd, exempelvis egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, låneinstrument eller garantier enligt asymmetriska villkor. I punkterna 106–119 fastställs de element som myndigheten kommer att beakta i sin bedömning av sådana specifika finansieringsinstrument.

a) Kapitalinvesteringar

106. Instrument för kapitalinvesteringar kan ha formen av egetkapital- eller hybridkapitalinstrument för investeringar i ett företag genom vilka investeraren köper (en del av) ägarskapet av det företaget.
107. Egetkapitalinstrument kan ha olika asymmetriska egenskaper som ger upphov till en differentierad behandling av investerarna, eftersom en del av dem kan delta i en större del av riskerna eller vinsterna än andra. För att minska privata investerares risker kan åtgärden erbjuda skydd för vinster (varvid den offentliga investeraren avstår från en del av avkastningen) eller skydd mot en del av förlusterna (varvid förlusterna för den privata investeraren begränsas), eller en kombination av dessa två.
108. Myndigheten anser att värdeökningsskatt är bättre för att jämka samman offentliga och privata investerares intressen. Skydd för förlustrisk som innebär att den offentliga investeraren kan exponeras för risken för dåliga resultat kan däremot leda till att intressena inte stämmer överens och till ett ogynnsamt urval av finansiella intermediärer eller investerare.
109. Myndigheten anser att instrument med egetkapital, med utjämnad avkastning ⁽²⁷⁾, köpoption ⁽²⁸⁾ och asymmetrisk likvid intäktsfördelning ⁽²⁹⁾ ger goda incitament, särskilt i situationer som utmärks av mindre allvarliga marknadsmisslyckanden.
110. Instrument med eget kapital med ojämlika förlustdelningsegenskaper som överskrider gränserna i den allmänna gruppundantagsförordningen kan bara motiveras för åtgärder som rör allvarliga marknadsmisslyckanden som identifierats i förhandsbedömningen, såsom åtgärder som huvudsakligen riktar sig till små och medelstora företag före deras första försäljning eller i koncepttestningsfasen. För att förhindra omfattande skydd för förlustrisker måste ett tak fastställas för den första förlustranch som den offentliga investeraren bär.

b) Finansierade skuldinstrument: lån

111. En riskfinansieringsåtgärd kan omfatta lån antingen till de finansiella intermediärerna eller till de slutliga stödmottagarna.
112. Finansierade skuldinstrument kan ta olika form, exempelvis förlagslån och riskdelningslån. Förlagslån kan beviljas finansiella intermediärer för att stärka deras kapitalstruktur, i syfte att förse stödberättigade företag med ytterligare finansiering. Riskdelningslån är utformade för att ge lån till finansiella intermediärer som åtar sig att samfinansiera en portfölj med nya lån eller leasinginstrument till stödberättigade företag upp till en viss samfinansieringsnivå i kombination med en delning av portföljens kreditrisk på varje enskilt lån (eller varje enskilt leasing-arrangemang). I båda fallen fungerar den finansiella intermediären som en saminvesterare i de stödberättigade företagen, men åtnjuter förmånsbehandling jämfört med den offentliga investeraren/långivaren eftersom instrumentet minskar intermediärens egen exponering för de kreditrisker som den underliggande låneportföljen för med sig.

⁽²⁷⁾ Utjämnad avkastning för den offentliga investeraren till en viss förhandsdefinierad kapitalkostnad: om den fördefinierade avkastningsgraden överskrider, fördelas all avkastning över den tröskeln enbart till de privata investerarna.

⁽²⁸⁾ Köpoptioner på offentliga aktier: privata investerare ges rätten att utnyttja en köpoption för att köpa ut den offentliga investeringsandelen till ett förhandsbestämt lösenpris.

⁽²⁹⁾ Asymmetrisk likvid intäktsfördelning: likvida medel tas från både offentliga och privata investerare på lika villkor, men avkastningen delas när den uppstår på ett asymmetriskt sätt. Privata investerare får en större andel av utdelningen än de skulle få i förhållande till sina respektive innehav, upp till den fördefinierade kapitalkostnaden.

113. Om instrumentets riskreducerande egenskaper leder till att den offentliga investeraren eller långgivaren, i förhållande till den underliggande låneportföljen, intar en första förlustposition som överstiger det tak som fastställs i den allmänna gruppundantagsförordningen, kan åtgärden i regel bara motiveras vid ett allvarligt marknadsmisslyckande som måste vara tydligt identifierat i förhandsbedömningen. Myndigheten kommer att se positivt på åtgärder som föreskriver ett uttryckligt tak för de första förlustdelar som den offentliga investeraren tar på sig, särskilt om taket inte överstiger 35 %.
114. Instrument för portföljer med riskdelningslån bör garantera en väsentlig saminvesteringsnivå från de finansiella intermediärer som valts ut. Detta kan antas vara fallet om nivån motsvarar minst 30 % av den underliggande låneportföljens värde.
115. Om finansierade skuldinstrument används för att lägga om befintliga lån, anses de inte ha någon stimulanseffekt, och inslag av statligt stöd i sådana instrument kan inte anses förenligt med EES-avtalet enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet.

c) Ofinansierade skuldinstrument: garantier

116. Genom en riskfinansieringsåtgärd kan de finansiella intermediärerna eller de slutliga stödmottagarna få garantier eller motgarantier. Stödberättigade transaktioner som omfattas av garantin måste vara nyligen uppkomna transaktioner, inbegripet såväl leasing-instrument som hybridkapitalinstrument, men inte egetkapitalinstrument.
117. Garantier bör tillhandahållas på portföljbasis. Finansiella intermediärer kan välja vilka transaktioner de vill inkludera i den portfölj som omfattas av garantin, förutsatt att de transaktioner som omfattas uppfyller kriterierna för stödberättigande enligt definitionen i riskfinansieringsåtgärden. Garantier bör erbjudas till en nivå som säkerställer en lämplig grad av risk- och vinstdelning med de finansiella intermediärerna. Särskilt i vederbörligen motiverade fall och med förbehåll för resultaten av förhandsbedömningen, får garantinivån vara högre än den högsta nivå som föreskrivs i den allmänna gruppundantagsförordningen, men den får inte överstiga 90 %. Detta kan till exempel vara fallet vid garantier för lån eller investeringar i form av hybridkapital till små och medelstora företag före deras första kommersiella försäljning.
118. När det gäller begränsade garantier, bör garantisatsen i princip endast omfatta de förväntade förlusterna. En garantinivå som även täcker oförutsedda förluster bör prissättas för att avspegla den ytterligare risktäckningen. Den högsta garantisatsen bör i allmänhet inte överstiga 35 %. Obegränsade garantier (garantier med en garantinivå men ingen garantisats) får lämnas i vederbörligen motiverade fall och ska vara prissatt för att avspegla den ytterligare risktäckning som följer av garantin.
119. Garantins varaktighet bör normalt sett vara begränsad till högst 10 år. Detta påverkar emellertid inte enskilda skuldinstrument som omfattas av garantin och deras löptid, vilken kan vara längre. Garantin ska minskas om den finansiella intermediären inte inkluderar ett minimibelopp för investeringen i portföljen under en viss period. Avgifter på garantiåtagandena ska tas ut för outnyttjade belopp. Metoder såsom avgifter på garantiåtaganden, avgörande händelser eller milstolpar kan användas för att stimulera intermediärerna att uppnå de överskomna volymerna.

3.4.3 Villkor för skatteinstrument

120. Som redan påpekats i avsnitt 3.3.2 d är tillämpningsområdet för den allmänna gruppundantagsförordningen begränsat till skattelättnader riktade till investerare som är fysiska personer. Åtgärder som inbegriper skattelättnader för att uppmuntra investeringsföretag att förse stödberättigade företag med finansiering, antingen direkt eller indirekt genom förvärv av aktier i särskilda fonder eller andra typer av investeringsinstrument som investerar i sådana företag, ska därför anmälas till myndigheten.
121. Eftastaterna måste i allmänhet basera sina skatteåtgärder på ett konstaterat marknadsmisslyckande i förhandsbedömningen och därför inrikta sina instrument på en väldefinierad kategori av stödberättigade företag.
122. Skattelättnader för investeringsföretag kan ha formen av inkomstskattelättnader eller skattelättnader som avser kapitalvinst och utdelningar, inklusive avräkningar och uppskov. Myndigheten har i enlighet med sin tidigare beslutspraxis vanligtvis ansett att förenlighet råder mellan inkomstskattelättnader som är utformade så att de innehåller specifika gränser för den högsta andel av det investerade beloppet som investeraren kan åberopa för skattelättnaden liksom ett högsta belopp för den skattelättnad som kan dras av från investerarens

skatteskylldighet. Skatteskylldighet som avser kapitalvinster vid avyttring av aktier kan också skjutas upp om de återinvesteras i stödberättigande investeringar inom en viss tid, medan förluster på grund av avyttring av sådana aktier får dras av från de vinster som följer av andra aktier som omfattas av samma skatt.

123. Myndigheten anser i allmänhet att sådana typer av skatteåtgärder är lämpliga och att de därför har en stimulans-effekt om Eftastaten kan visa att urvalet av stödberättigade företag bygger på en välstrukturerad uppsättning investeringskrav, som offentliggjorts på lämpligt sätt, och om egenskaperna hos de stödberättigade företag som är föremål för ett påvisat marknadsmisslyckande fastställs.
124. Utan att det påverkar möjligheten att förlänga en åtgärd, får skatteordningar inte vara längre än 10 år. Om ordningen förlängs efter tio år, måste Eftastaten göra en ny förhandsbedömning tillsammans med en utvärdering av åtgärdens effektivitet under genomförandet.
125. I sin bedömning kommer myndigheten att ta hänsyn till de särskilda kännetecknen hos det berörda nationella skattesystemet och de skattemässiga incitament som redan finns i Eftastaten, samt samspelet mellan dessa incitament som är ägnade att bekämpa skattebedrägerier och skatteflykt. Det bör också säkerställas att reglerna om utbyte av information mellan skatteförvaltningar i syfte att förebygga skatteundandragande tillämpas på lämpligt sätt.
126. Skattefördelen måste vara öppen för alla investerare som uppfyller de uppställda kriterierna, utan diskriminering rörande deras etableringsort och förutsatt att den berörda Eftastaten uppfyller miniminormer för god förvaltning i skattefrågor. Eftastaterna bör därför offentliggöra lämplig information om åtgärdens tillämpningsområde och tekniska parametrar. Denna information bör inkludera de nödvändiga tak och satser som fastställts för den högsta fördel som varje enskild investerare kan dra av åtgärden, samt det högsta belopp som kan investeras i enskilda stödberättigade företag.

3.4.4 Villkor för åtgärder till stöd för alternativa handelsplattformar

127. När det gäller stödåtgärder till förmån för alternativa handelsplattformar utöver vad som tillåts enligt begränsningarna i den allmänna gruppundantagsförordningen, måste plattformens operatör lämna in en affärsplan som visar att plattformen kan bli självförsörjande inom tio år. Rimliga kontrafaktiska scenarier måste dessutom lämnas in i anmälan med en jämförelse av de situationer som de noterade företagen skulle ha befunnit sig i om plattformen inte hade funnits, när det gäller tillgången till den finansiering som krävs.
128. Myndigheten kommer därför att se positivt på alternativa handelsplattformar som inrättas av flera Eftastater tillsammans, eftersom de kan vara särskilt effektiva och attraktiva för privata investerare, särskilt för institutionella investerare.
129. För befintliga plattformar måste den föreslagna affärsstrategin visa att den berörda plattformen, på grund av en ihållande brist på noteringar och en därmed sammanhängande brist på likviditet, behöver stöd på kort sikt, trots att de är långsiktigt lönsamma. Myndigheten kommer att se positivt på stöd till inrättandet av en alternativ handelsplattform i en Eftastat där ingen sådan plattform redan finns. Om den alternativa plattform som ska få stöd är en associerad plattform eller ett dotterföretag till en befintlig fondbörs, kommer myndigheten att rikta särskild uppmärksamhet på bedömningen av den brist på finansiering som en sådan associerad plattform skulle drabbas av.

3.5 Stödets stimulanseffekt

130. Statligt stöd kan bara anses förenligt med EES-avtalet om det ger en stimulanseffekt som får stödmottagaren att ändra sitt beteendemönster så att denne börjar bedriva verksamhet som den inte skulle ha bedrivit utan stödet, eller skulle ha bedrivit på ett mer begränsat sätt på grund av förekomsten av ett marknadsmisslyckande. I fråga om de stödberättigade företagen finns det en stimulanseffekt när slutmottagaren kan skaffa fram finansiering som i annat fall inte hade varit tillgänglig med avseende på form, belopp eller val av tidpunkt.
131. Riskfinansieringsåtgärder ska stimulera marknadsinvesterare att förse potentiellt lönsamma stödberättigade företag med finansiering som ligger över nuvarande nivåer eller att ta på sig en större risk. En riskfinansieringsåtgärd anses ha en stimulanseffekt om den mobiliserar investeringar från källor på marknaden, så att den totala finansiering som beviljas de stödberättigade företagen överstiger åtgärdens budget. En huvudfaktor i urvalet av finansiella intermediärer och fondförvaltare bör följaktligen vara deras förmåga att mobilisera ytterligare privata investeringar.

132. Bedömningen av förekomsten av en stimulanseffekt är nära kopplad till den bedömning av marknadsmisslyckandet som diskuteras i avsnitt 3.3. Åtgärdens lämplighet att uppnå hävstångseffekten beror dessutom ytterst på hur den är utformad när det gäller avvägningen av risker och avkastning mellan offentliga och privata finansierare, vilket också har ett nära samband med frågan om huruvida utformningen av den statliga riskfinansieringsåtgärden är lämplig (se avsnitt 3.4). Så snart marknadsmisslyckandet har blivit korrekt identifierat och åtgärden har utformats på lämpligt sätt, kan det därför antas att det finns en stimulanseffekt.

3.6 Stödets proportionalitet

133. Det statliga stödet måste stå i proportion till det marknadsmisslyckande som ska åtgärdas, för att de strategiska målen ska kunna uppnås. Det måste vara utformat på ett kostnadseffektivt sätt, i linje med principerna för sund ekonomisk förvaltning. För att en stödåtgärd ska anses vara proportionerlig, måste stödet vara begränsat till vad som är strikt nödvändigt för att attrahera sådan finansiering från marknaden som kan tillgodose det identifierade finansieringsbehovet utan att ge upphov till onödiga fördelar.
134. I allmänhet anses riskfinansieringsstöd till slutmottagarna vara proportionerligt om totalbeloppet för den sammanlagda finansiering (offentlig och privat) som beviljas inom ramen för riskfinansieringsåtgärden är begränsat till det finansieringsbehov som identifierats i förhandsbedömningen. På investerarnivå måste stödet vara begränsat till det som är absolut nödvändigt för att attrahera privat kapital i syfte att uppnå en lägsta hävstångseffekt och täcka finansieringsbehovet.

3.6.1 Villkor för finansieringsinstrumenten

135. Åtgärden måste säkerställa jämvikt mellan de förmånsvillkor som erbjuds genom ett finansieringsinstrument för att maximera hävstångseffekten och samtidigt åtgärda både det identifierade marknadsmisslyckandet och uppfylla villkoret att instrumentet ger tillräcklig finansiell avkastning för att förbli operativt lönsamt.
136. Incitamentens exakta karaktär måste avgöras genom ett öppet och icke-diskriminerande urvalsförfarande, i vilket finansiella intermediärer, förvaltare eller investerare uppmanas att lägga konkurrerande anbud. Om asymmetriska modeller för riskanpassad avkastning eller förlustdelning inrättas genom ett sådant förfarande, ska de enligt myndigheten betraktas som proportionerliga och överensstämmande med en rimlig kapitalavkastningsnivå. Om förvaltare väljs ut genom ett öppet, överblickbart och icke-diskriminerande urvalsförfarande, i vilket ansökandena ska presentera sin investerarbaser som en del av urvalsförfarandet, antas det att de privata investerarna har valts ut på ett korrekt sätt.
137. Om en offentlig fond saminvesterar med privata investerare som fattar beslut om deltagande inför varje enskild affär, bör de sistnämnda väljas ut genom ett separat konkurrensförfarande inför vare transaktion, vilket är det bästa sättet att upprätta en rimlig kapitalavkastningsnivå.
138. Om privata investerare inte väljs ut genom ett sådant ansökningsförfarande (exempelvis därför att urvalsförfarandet har visat sig vara ineffektivt eller icke-inkluderande), måste en rimlig kapitalavkastningsnivå på lämpligt sätt fastställas av en oberoende expert utifrån en analys av marknadsriktmärken och marknadsrisker där värderingsmetoden för diskonterat betalningsflöde används för att undvika överkompensation av investerare. På grundval därav måste den oberoende experten beräkna en lägsta kapitalavkastningsnivå med en lämplig marginal för att återspegla riskerna.
139. I ett sådant fall måste där finnas lämpliga bestämmelser om hur oberoende experter utses. Experten måste åtminstone vara auktoriserad för sådan rådgivning, vara registrerad i relevanta yrkesorganisationer, följa dessa organisationers yrkesetiska skyldigheter och regler samt kunna ställas till svars för riktigheten i sina bedömningar. Oberoende experter ska i princip väljas ut genom ett öppet, överblickbart och icke-diskriminerande urvalsförfarande. Samma oberoende expert får inte anlitas två gånger inom en period på tre år.
140. Mot bakgrund av ovanstående kan åtgärdens utformning omfatta olika asymmetriska vinstdelningsvillkor eller tidsbestämda asymmetriska offentliga och privata investeringar, förutsatt att den förväntade riskanpassade avkastningen för de privata investerarna är begränsad till en rimlig kapitalavkastningsnivå.

141. Som en allmän princip anser myndigheten att sammanfallande ekonomiska intressen mellan Eftastaten och de finansiella intermediärerna, eller i förekommande fall deras förvaltare, kan minimera stödet. Intressena i fråga måste sammanfalla både när det gäller att uppnå de strategiska målen och när det gäller de finansiella resultaten för den offentliga investeringen i instrumentet.
142. Den finansiella intermediären eller fondförvaltaren kan parallellt med Eftastaten saminvestera ett belopp, förutsatt att villkoren och bestämmelserna för saminvesteringen gör att eventuella intressekonflikter kan undvikas. En sådan saminvestering kan stimulera förvaltaren att avväga sina investeringsbeslut mot de strategiska mål som fastställts. Förvaltarens förmåga att tillhandahålla investeringar med egna medel kan utgöra ett av urvalskriterierna.
143. Den finansiella intermediärens eller förvaltarens ersättning måste, beroende på typ av riskfinansieringsåtgärd, omfatta både en årlig förvaltningsavgift och resultatorienterade incitament såsom prestationsbaserad ersättning.
144. Det resultatorienterade inslaget i ersättningen måste vara betydande och utformat för att belöna både det finansiella resultatet och specifika strategiska mål som uppställts på förhand. Strategiska incitament måste vägas mot de finansiella resultatincitament som är nödvändiga för att säkerställa ett effektivt urval av stödberättigade företag som blir föremål för investeringar. Myndigheten kommer dessutom att beakta eventuella viten som föreskrivs i finansieringsavtalet mellan Eftastaten och den finansiella intermediären, vilka ska gälla om de uppställda strategiska målen inte uppnås.
145. Nivån på det resultatorienterade inslaget i ersättningen bör motiveras utifrån rådande marknadspraxis. Förvaltare måste få en ersättning inte bara för framgångsrika placeringar (utbetalning) och mängden privat kapital som anskaffats, utan även för god avkastning på investeringar, såsom inflöden och kapitalinkomster över en viss lägsta avkastningsnivå eller kapitalkostnad.
146. De sammanlagda förvaltningsavgifterna får inte överstiga de drifts- och förvaltningskostnader som är nödvändiga för att genomföra det berörda finansieringsinstrumentet, plus en rimlig vinst i linje med marknadspraxis. Avgifterna får inte inbegripa investeringskostnader.
147. Finansiella intermediärer eller, i förekommande fall, deras förvaltare, måste väljas ut genom ett öppet, överblickbart och icke-diskriminerande ansökningsförfarande. Den övergripande avgiftsstrukturen kan sedan utvärderas som en del av poängsättningen i urvalsförfarandet och en högsta ersättning kan fastställas som ett resultat av ett sådant urval.
148. Om en enhet som anförtrots särskilda befogenheter utses direkt, anser myndigheten att den årliga förvaltningsavgiften i princip inte ska överstiga 3 % av det kapital som enheten förses med, de resultatorienterade incitamenten ej medräknade.

3.6.2 Villkor för skatteinstrument

149. Den totala investeringen för varje stödmottagande företag får inte överstiga det maximibelopp som fastställs i bestämmelserna om riskfinansiering i den allmänna gruppundantagsförordningen.
150. Oavsett typen av skattelättnad måste stödberättigande aktier vara nyligen emitterade, ordinarie högriskaktier i slutliga stödmottagare som anges i förhandsbedömningen, och de måste ha innehafts i minst tre år. Investerare som inte är oberoende av det företag som investeringen gäller kan inte få skattelättnader.
151. När det gäller inkomstskattelättnader, kan investerare som förser stödberättigade företag med finansiering få skattelättnader motsvarande en rimlig andel av det belopp som investeras i godkända företag, förutsatt att taket för investerarens preliminära inkomstskattskyldighet, såsom det fastställts före skatteåtgärden, inte överskrids. Myndigheten anser att det är rimligt att begränsa skattelättnaden till 30 % av det investerade beloppet. Förluster i samband med avyttring av aktier får jämkas mot inkomstskatt.
152. När det gäller skattelättnader vid aktieutdelning får all utdelning som uppfyller villkoren helt undantas från inkomstskatt. Samma sak gäller skattelättnader vid kapitalvinster, där all vinst från försäljningen av godkända aktier helt får undantas från skatt på kapitalvinst. Skyldigheten att betala skatt för kapitalvinster vid avyttring av aktier som uppfyller villkoren kan dessutom bli föremål för uppskov om de inom ett år återinvesteras i nya aktier som uppfyller villkoren.

3.6.3 Villkor för alternativa handelsplattformar

153. För att en korrekt analys av proportionaliteten i stödet till den alternativa handelsplattformen ska vara möjlig, kan statligt stöd beviljas för att täcka upp till 50 % av de investeringskostnader som inrättandet av en sådan plattform medför.
154. I de fall investeringsföretag kan få skattelättnader, kommer myndigheten att bedöma åtgärden mot bakgrund av de villkor som fastslås för skatteinstrument i dessa riktlinjer.

3.7 Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel

155. Det statliga stödet måste vara utformat på ett sätt som begränsar snedvridning av konkurrensen inom EES. De negativa effekterna måste vägas mot åtgärdens övergripande positiva effekter. När det gäller riskfinansieringsåtgärder måste de möjliga negativa effekterna bedömas på varje nivå där stöd kan förekomma: investerarna, investeringsintermediärerna och deras förvaltare samt de slutliga stödmottagarna.
156. För att myndigheten ska kunna bedöma de sannolika negativa effekterna, får Eftastaten, som en del av förhandsbedömningen, översända eventuella studier i frågan och efterhandsutvärderingar som genomförts av liknande program, särskilt material med inriktning på stödberättigade företag, finansieringsstrukturer, utformningsparametrar och geografiska områden.
157. För det första kan statligt stöd på den marknad där riskfinansieringen tillhandahålls leda till en utträngning av privata investerare. Detta kan minska incitamenten för privata investerare att förse stödberättigade företag med finansiering och uppmuntra dem att vänta tills staten tillhandahåller stöd åt sådana investeringar. Denna risk ökar ju högre det totala finansieringsbeloppet till slutmottagarna är, ju större de stödmottagande företagen är och ju längre de nått i sin utveckling, eftersom privat finansiering gradvis blir mer tillgänglig under sådana omständigheter. Statligt stöd bör heller inte ersätta den affärsrisk med investeringar som investerarna normalt skulle ha tagit även utan statligt stöd. I den mån marknadsmisslyckandet är korrekt definierat är det dock mindre sannolikt att riskfinansieringsåtgärden kommer att leda till sådan utträngning.
158. För det andra kan statligt stöd till finansiella intermediärer få snedvridande effekter i och med att det ökar eller upprätthåller en intermediärs marknadsinflytande, till exempel på marknaden i en viss region. Även om stödet inte direkt leder till ett ökat marknadsinflytande för den finansiella intermediären, kan det göra det indirekt, genom att motverka att befintliga konkurrenter expanderar, få dem att lämna marknaden eller motverka inträdet av nya konkurrenter på marknaden.
159. Riskfinansieringsåtgärder måste vara riktade på tillväxtorienterade företag som inte kan attrahera tillräckligt med finansiering från privata resurser, men som kan bli lönsamma med riskfinansiering genom statligt stöd. En åtgärd som inbegriper upprättande av en offentlig fond, vars investeringsstrategi inte tillräckligt visar att de stödberättigade företagen är potentiellt livskraftiga, uppfyller dock knappast kravet på avvägning, eftersom riskfinansieringen i sådana fall snarare får karaktären av bidrag.
160. Eftersom de villkor för kommersiell förvaltning och vinstorienterat beslutsfattande som fastställs i bestämmelserna om riskfinansiering i den allmänna gruppundantagsförordningen är avgörande för att säkerställa att urvalet av de slutliga stödmottagarna grundar sig på affärsmässiga överväganden, tillåter dessa riktlinjer inga avsteg från de villkoren, inte heller när åtgärden inbegriper offentliga finansiella intermediärer.
161. För att undvika risken för att ineffektiva marknadsstrukturer upprätthålls, kommer effektiviteten hos investeringsfonder i liten skala, med begränsat regionalt fokus och utan tillräckliga förvaltningsarrangemang, att analyseras. Regionala stödordningar för riskfinansiering kan på grund av bristande mångfald vara otillräckliga i fråga om omfattning och räckvidd, vilket kan minska deras effektivitet och leda till att stöd beviljas mindre lönsamma företag. Dessa investeringar kan snedvrida konkurrensen och leda till otillbörliga fördelar för vissa företag. Dessutom kan sådana fonder bli mindre attraktiva för privata investerare, i synnerhet institutionella investerare, eftersom de kan betraktas som ett sätt att uppnå regionalpolitiska mål snarare än en livskraftig affärsmöjlighet som ger godtagbar avkastning.
162. För det tredje kommer myndigheten, på de slutliga stödmottagarnas nivå, att bedöma om åtgärden snedvrider de produktmarknader där företagen konkurrerar. Åtgärden kan till exempel snedvrida konkurrensen om den är riktad till företag i sektorer med dåliga resultat. En väsentlig kapacitetsökning som orsakas av statligt stöd på en

underpresterande marknad kan leda till en otillbörlig snedvridning av konkurrensen, eftersom skapandet eller upprätthållandet av en överkapacitet kan leda till krympta vinstmarginaler, en minskning av konkurrenternas investeringar eller till och med till deras utträde från marknaden. Det kan även hindra företag från att träda in på marknaden. Detta leder till ineffektiva marknadsstrukturer som också är till skada för konsumenterna på lång sikt. Om marknaden i målsektorerna är under tillväxt, finns det normalt sett mindre anledning att frukta att stödet får en negativ inverkan på dynamiska incitament eller att det skulle hindra utträden eller inträden på ett otillbörligt sätt. Därför kommer myndigheten att analysera nivån på produktionskapaciteten inom en viss sektor, mot bakgrund av den potentiella efterfrågan. För att myndigheten ska kunna genomföra en sådan bedömning, måste Eftastaten ange huruvida riskfinansieringsåtgärden är sektorsspecifik eller om den innebär att vissa sektorer prioriteras framför andra.

163. Marknadsmekanismerna kan ge påtagliga resultat genom att belöna de mest effektiva producenterna och pressa de minst effektiva att bli bättre, omstrukturera sin verksamhet eller lämna marknaden, men statligt stöd kan hindra detta. Om ineffektiva företag får stöd, kan det hindra andra företag från att träda in eller expandera på marknaden samt försvaga konkurrenternas incitament för att förnya sig.
164. Myndigheten kommer också att bedöma eventuella negativa utlokaliseringseffekter. I detta avseende kommer myndigheten att analysera om det är troligt att regionala fonder är ett incitament för utlokalisering inom EES. Om den finansiella intermediärens verksamhet är inriktad på en icke-stödregion som gränsar till en stödregion, eller en region med högre regional stödintensitet än målregionen, är risken för en sådan snedvridning mer uttalad. En regional åtgärd för riskfinansiering som enbart riktar sig till vissa sektorer kan också ha negativa utlokaliseringseffekter.
165. Om åtgärden har negativa effekter måste Eftastaten identifiera hur en sådan snedvridning kan minimeras. Eftastaten kan till exempel visa att de negativa effekterna kommer att begränsas till det absolut nödvändiga, med hänsyn till bl.a. det totala investeringsbeloppets storlek, typ av och antal förväntade stödmottagare samt målsektorernas egenskaper. Vid avvägningen av positiva och negativa effekter kommer myndigheten även att beakta betydelsen av sådana effekter.

3.8 Öppenhet

166. Eftastaterna måste offentliggöra följande uppgifter på en särskild hemsida om statligt stöd, på såväl nationell som regional nivå:
 - i) Texten till stödordningen och dess tillämpningsföreskrifter.
 - ii) Namnet på den beviljande myndigheten.
 - iii) Det totala beloppet för Eftastatens deltagande i åtgärden.
 - iv) Namnet på den enhet som, om tillämpligt, anförtrotts befogenheterna, och namnen på de enskilda finansiella intermediärerna.
 - v) Namnet på det enskilda företag som får stöd genom åtgärden, inbegripet uppgifter om företagstyp (små och medelstora företag, små midcapföretag och innovativa midcapföretag), regionen (på statistisk regionsnivå 2) ⁽³⁰⁾ där företaget är beläget, den ekonomiska sektor inom vilken företaget är verksamt på Nace-gruppnivå samt investeringens form och totala belopp. Ett sådant krav behöver inte ställas på små och medelstora företag som inte genomfört någon kommersiell försäljning på någon marknad och för investeringar i ett stödmottagande företag på mindre än 200 000 euro.
 - vi) När det gäller riskfinansieringsåtgärder måste det finnas uppgifter om det stödmottagande investeringsföretagets identitet ⁽³¹⁾ och omfattningen av den erhållna skattelättnaden, om denna överstiger 200 000 euro. Sådana belopp kan uppgå till 2 miljoner euro. Informationen måste offentliggöras när beslutet om beviljande av stöd har fattats, sparas i minst 10 år och vara tillgängligt för allmänheten utan restriktioner ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ I dessa riktlinjer används termen *statistisk region* i stället för förkortningen *Nuts* i de motsvarande riktlinjerna från kommissionen. Begreppet *Nuts* härrör från *gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter* i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (*Nuts*) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.) Denna förordning har ännu inte införlivats med EES-avtalet. För att kunna åstadkomma gemensamma definitioner i en situation med ständigt växande efterfrågan på statistisk information på regional nivå har Europeiska unionens statistikkontor, Eurostat, och de nationella myndigheterna i kandidatländerna och Efta enats om att statistiska regioner ska fastställas på liknande sätt som i *Nuts-nomenklaturen*.

⁽³¹⁾ Detta gäller inte privata investerare som är fysiska personer.

⁽³²⁾ Denna information bör regelbundet uppdateras (t.ex. en gång i halvåret) och bör vara tillgänglig i format som inte omfattas av upphovsrättsligt skydd.

3.9 Kumulering

167. Riskfinansieringsstöd får kumuleras med alla andra statliga stödåtgärder med identifierbara stödberättigande kostnader.
168. Riskfinansieringsstöd får, genom ett gruppundantag eller ett beslut fattat av myndigheten, kumuleras med andra statliga stödåtgärder utan identifierbara stödberättigande kostnader, eller med stöd av mindre betydelse, upp till det högsta relevanta, totala finansieringstak som fastläggs i de specifika omständigheter som råder i varje enskilt fall.
169. Efta-finansiering som förvaltas centralt av institutionerna, byråer, gemensamma företag eller andra EES-organ som inte står under direkt eller indirekt kontroll av Eftastaterna utgör inte statligt stöd. Om sådan EES-finansiering kombineras med statligt stöd, kommer endast stödet att tas i beaktande för att avgöra om de lägsta nivåerna för anmälan och maximala stödbelopp iakttas, förutsatt att det totala belopp för offentlig finansiering som beviljats i förhållande till samma stödberättigande kostnader inte överskrider den gynnsammaste finansieringsnivå som fastställts i EES-lagstiftningens tillämpliga bestämmelser.

4. UTVÄRDERING

170. För att ytterligare säkerställa att snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln begränsas, kan myndigheten kräva att vissa stödordningar omfattas av en begränsad varaktighet och av en utvärdering som måste omfatta följande frågor:
- a) Stödåtgärdens effektivitet mot bakgrund av dess förhandsdefinierade allmänna och specifika mål och indikatorer.
 - b) Riskfinansieringsåtgärdens inverkan på marknaderna och konkurrensen.
171. En utvärdering kan krävas för följande typer av stödordningar:
- a) Omfattande stödordningar.
 - b) Stödordningar med regional inriktning.
 - c) Stödordningar med en snäv sektoriell inriktning.
 - d) Stödordningar som har ändrats, om ändringen påverkar kriterierna för stödberättigande, investeringsbeloppet eller utformningen av de finansiella parametrarna. Utvärderingen kan lämnas in som en del av anmälan.
 - e) Stödordningar med nyskapande egenskaper.
 - f) Stödordningar där myndigheten kräver detta i beslutet om att godkänna åtgärden, mot bakgrund av dess potentiella negativa effekter.
172. Utvärderingen måste göras av en expert som har en oberoende ställning gentemot myndigheten som beviljar det statliga stödet, och utifrån en gemensam metod ⁽³³⁾ som måste offentliggöras. Utvärderingen ska lämnas till myndigheten i tillräckligt god tid för att det ska kunna bedömas om stödordningen kan förlängas och under alla omständigheter i samband med att stödordningen upphör att gälla. Den exakta räckvidden och metoden för den utvärdering som ska göras anges i beslutet om godkännande av stödordningen. Alla senare stödordningar med liknande mål måste beakta resultatet av utvärderingen.

5. SLUTBESTÄMMELSER

5.1 Förlängning av riktlinjerna för riskkapital

173. Myndighetens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag tillämpas till och med den 30 juni 2014.

5.2 Bestämmelsernas tillämplighet

174. Myndigheten tillämpar principerna i dessa riktlinjer för bedömningen av förenligheten i allt riskfinansieringsstöd som beviljas mellan den 1 juli 2014 och den 31 december 2020.

⁽³³⁾ En sådan gemensam metod kan tillhandahållas av myndigheten.

175. Riskkapitalstöd som beviljats olagligt eller före den 1 juli 2014 kommer att bedömas enligt de regler som gällde då stödet beviljades.
176. För att bevara de privata investerarnas legitima förväntningar på riskfinansieringsordningar som förser privata riskkapitalfonder med offentlig finansiering, avgörs tillämpligheten av bestämmelserna på riskfinansieringsåtgärden av dagen för åtagandet om offentlig finansiering i riskkapitalfonden, vilket är dagen för undertecknandet av finansieringsavtalet.

5.3 Lämpliga åtgärder

177. Myndigheten anser att genomförandet av dessa riktlinjer kommer att leda till väsentliga ändringar av principerna för bedömning av riskkapitalstöd i Eftastaterna. Mot bakgrund av de förändrade ekonomiska och sociala förhållandena, bör man dessutom kontrollera att alla stödordningar för riskkapital fortfarande är motiverade och effektiva. Av dessa skäl föreslår myndigheten Eftastaterna följande lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 1.1 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet:
- a) Eftastaterna bör vid behov ändra sina befintliga sina stödordningar för riskkapital för att anpassa dem till dessa riktlinjer inom sex månader efter dagen för deras offentliggörande.
 - b) Eftastaterna uppmanas att lämna sitt uttryckliga, ovillkorliga samtycke till de föreslagna lämpliga åtgärderna inom två månader från dagen för offentliggörandet av dessa riktlinjer. Om svar uteblir, kommer myndigheten att anta att Eftastaten i fråga inte samtycker till de föreslagna åtgärderna.
178. För att bevara de privata investerarnas legitima förväntningar, behöver Eftastaterna inte vidta några särskilda åtgärder med avseende på stödordningar till förmån för små och medelstora företag när åtagandet om offentlig finansiering till privata investeringsfonder, som är dagen för undertecknandet av finansieringsavtalet, gjorts före dagen för offentliggörandet av dessa riktlinjer, och alla villkor som anges i finansieringsavtalet förblir oförändrade. Dessa finansiella intermediärer får fortsätta att verka därefter och investera i enlighet med sin ursprungliga investeringsstrategi tills den tidsperiod som anges i finansieringsavtalet har löpt ut.

5.4 Rapportering och övervakning

179. I enlighet med artikel 21 i del II av protokoll 3 till övervakningsavtalet, jämförd med artiklarna 5 och 6 i beslut nr 195/04/KOL, ska Eftastaterna lämna in årliga rapporter till myndigheten.
180. Eftastaterna ska föra detaljerade register över alla stödåtgärder. Sådana register ska innehålla alla uppgifter som krävs för att kontrollera att villkoren rörande stödberättigande belopp och högsta investeringsbelopp har uppfyllts. Dessa register ska bevaras i tio år från det datum då stödet beviljades och myndigheten ska ges tillgång till dem på begäran.

5.5 Översyn

181. Myndigheten kan när som helst besluta att se över eller ändra dessa riktlinjer om det skulle vara nödvändigt av skäl som rör konkurrenspolitik eller av hänsyn till annan EES-politik eller internationella åtaganden, utvecklingen på marknaderna eller av något annat motiverat skäl.
-

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens genomförandebeslut 2014/844/EU, Euratom av den 26 november 2014 om bemyndigande av Maltas användning av vissa ungefärliga uppskattningar för beräkningen av underlaget för egna medel från mervärdesskatt

(Europeiska unionens officiella tidning L 343 av den 28 november 2014)

På sidan 33, i ingressen, ska det

i stället för: "med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.3 andra strecksatsen, och av följande skäl:"

vara: "med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.3 andra strecksatsen, efter samråd med rådgivande kommittén för egna medel, och av följande skäl:"

Rättelse till kommissionens genomförandebeslut 2014/847/EU, Euratom av den 26 november 2014 om ändring av beslut 90/176/Euratom, EEG om bemyndigande för Frankrike att inte ta hänsyn till vissa kategorier av transaktioner och att använda vissa ungefärliga uppskattningar vid beräkning av underlaget för egna medel från mervärdesskatt

(Europeiska unionens officiella tidning L 343 av den 28 november 2014)

På sidan 39, i ingressen, ska det

i stället för: "med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.3, andra strecksatsen, och

av följande skäl:"

vara: "med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdeskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.3 andra strecksatsen,

efter samråd med rådgivande kommittén för egna medel, och

av följande skäl:"

Rättelse till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 887/2013 av den 11 juli 2013 om ersättande av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 om medborgarinitiativet

(Europeiska unionens officiella tidning L 247 av den 18 september 2013)

På sidan 14, bilaga II (ersättande av bilaga III, del A, till förordning (EU) nr 211/2011), sista textrutan, första meningen, ska det

i stället för: "Meddelande om behandling av personuppgifter: I enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, kommer de personuppgifter som lämnas i detta formulär endast att användas för att kontrollera och intyga antalet giltiga inkomna stödförklaringar för detta föreslagna medborgarinitiativ (se artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet) och, vid behov, vidarebehandlas i samband med administrativa eller rättsliga förfaranden som rör det föreslagna medborgarinitiativet (se artikel 12 i förordning (EU) nr 211/2011)."

vara: "Meddelande om behandling av personuppgifter: I enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, kommer de behöriga myndigheterna endast att få tillgång till de personuppgifter som lämnas i detta formulär för att kontrollera och intyga hur många giltiga stödförklaringar som inkommit för detta föreslagna medborgarinitiativ (se artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet); dessa personuppgifter kommer vid behov också att vidarebehandlas i samband med administrativa eller rättsliga förfaranden som rör det föreslagna medborgarinitiativet (se artikel 12 i förordning (EU) nr 211/2011)."

På sidan 16, bilaga II (ersättande av bilaga III, del B, till förordning (EU) nr 211/2011), sista textrutan, första meningen, ska det

i stället för "Meddelande om behandling av personuppgifter: I enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, kommer de personuppgifter som lämnas i detta formulär endast att användas för att kontrollera och intyga antalet giltiga inkomna stödförklaringar för detta föreslagna medborgarinitiativ (se artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet) och, vid behov, vidarebehandlas i samband med administrativa eller rättsliga förfaranden som rör det föreslagna medborgarinitiativet (se artikel 12 i förordning (EU) nr 211/2011)."

vara: "Meddelande om behandling av personuppgifter: I enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, kommer de behöriga myndigheterna endast att få tillgång till de personuppgifter som lämnas i detta formulär för att kontrollera och intyga hur många giltiga stödförklaringar som inkommit för detta föreslagna medborgarinitiativ (se artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet); dessa personuppgifter kommer vid behov också att vidarebehandlas i samband med administrativa eller rättsliga förfaranden som rör det föreslagna medborgarinitiativet (se artikel 12 i förordning (EU) nr 211/2011)."

På sidan 19, bilaga II (ersättande av bilaga III, del C punkt 2, till förordning (EU) nr 211/2011), under SVERIGE, ska det

i stället för: "— Personnummer (personligt id-nummer)"

vara: "— Personnummer"

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV